

*DOBITNICI JAVNIH
PRIZNANJA
OPĆINE BLATO
OD 1995.-2015.*

Blato, siječanj, 2016. godina

Izradila: Fani Bačić

DOBITNICI PRIZNANJA OPĆINE BLATO

Priznanja prate i obilježavaju povijest jedne sredine. Ona su potvrda i vrednovanje rada, rezultata rada i zasluga, ona svjedoče o naporima i uspjesima, a primitkom određenog priznanja njegov dobitnik i sam postaje dio te povijesti.

Kako bi sačuvali i podsjetili na podatke o povijest, u nastavku dajemo pregled dobitnika priznanja Općine Blato po vrstama priznanja. Iza toga slijede obrazloženja preuzetim iz izvorne dokumentacije (akta o dodjeli priznanja), koja omogućavaju potpunije sagledavanje zasluga za koje priznanje dodijeljeno pojedinom dobitniku.

Javna priznanja, kao i uvjeti i postupak u svezi njihove dodjele utvrđeni su Odlukom o javnim priznanjima Općine Blato, dok sam postupak za dodjelu priznanja pokreće i vodi Odbor za društvene djelatnosti Općinskog vijeće Blato.

Sukladno Odluci Javna priznanja Općine Blato su:

- 1. Proglašenje počasnim građaninom općine Blato (Povelja)*
- 2. Srebrni grb Općine Blato (Nagrada)*
- 3. Zlatni grb Općine Blato (Plaketa)*

- 1.1. Počasni građani Republike Hrvatske proglašavaju se građani Republike Hrvatske i građani prijateljskih država, koji nemaju prebivalište na području općine Blato, a naročito su zaslužni za: razvoj gospodarstva i napretka društvenih djelatnosti u RH, razvoj demokratskog sustava i afirmacija moralnih vrijednosti, doprinos -obrani RH i pobjedi u domovinskom ratu, naročite zasluge za razvitak i napredak općine Blato, afirmaciju RH na međunarodnom planu i razvijanju korisnih međudržavnih odnosa s drugim državama i međunarodnim organizacijama te zasluge za napredak i mir u svijetu;*
- 1.2. Srebrni grb Općine Blato, Nagrada, može se dodijeliti kao osobno priznanje građanima i kao skupno priznanje poduzećima, ustanovama, institucijama, športskim i kulturnim udrugama, udrugama građana i političkim organizacijama prigodom njihovih obljetnica, odnosno za trajnu općepriзнatu djelatnost i naročite uspjehe i ostvarenja u radu, kojima su značajno doprinijeli u jednoj ili više oblasti društvenog života;*
- 1.3. Zlatni grb Općine Blato, Plaketa, može se dodijeliti građanima, poduzećima, ustanovama, institucijama, športskim i kulturnim udrugama, udrugama građana i političkim organizacijama prigodom njihovih obljetnica, odnosno za trajnu općepriзнatu djelatnost i naročite uspjehe i ostvarenju u radu, kojima su značajno doprinijeli u jednoj ili više oblasti društvenog života.*

Priznanja uručuju Načelnik Općine Blato ili druga osoba koju on ovlasti svake godine prigodom Dana općine Blato, i blagdana Sv. Vincence, 28. travnja, i to na svečanoj sjednici Općinskog vijeća Blato koja se održava dana 27. travnja.

PREGLED DOBITNIKA PRIZNANJA PO GODINAMA:**1995. GODINA (str:6-8)**

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: post. Majka Marija Petković
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: Ljekarna Blato
Srebrni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Branko Bačić (Ivanov)

1996. GODINA (str: 9-11)

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: akademik prof. dr. Ivo Padovan
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: UHDDR
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: Narodna glazba Blato
Srebrni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: prof. Nenad Šeparović

1997. GODINA (str: 12-13)

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: don Ivo Protić
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: Bratovština sv. Vincence
Srebrni grb Općine Blato - skupno priznanje: Školski športski klub Osnovne škole Blato

1998. GODINA (str:14-15)

Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: Poljoprivreda Blato d.d.
Srebrni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Palma Matz

1999. GODINA (str:15-17)

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: posthumno Želimir Žanetić
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: Vodovod d.o.o. Blato
Srebrni grb Općine Blato - skupno priznanje: Dobrovoljni darovatelj krvi

2000. GODINA (str:18-21)

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Mladen Žuvela
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: Osnovna škola Blato
Srebrni grb Općine Blato - skupno priznanje: „Klupa Kumpanji“

2001. GODINA (str: 21-27)

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Ante Franulović „Lukrić“
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: BŠK“ Zmaj“ Blato
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: Blato d.d. – stanica za tehnički pregled vozila
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: Srednja škola Blato
Srebrni grb Općine Blato skupno priznanje: Klupa „Blajke“.

2002. GODINA (str:27-34)

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Ante Marinović
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: HGSU Petar Milat
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: VU Kumpanjija
Srebrni grb Općine Blato - skupno priznanje: HPD Spivnik

2003. GODINA (str: 34-36)

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: dr. Petar Bosnić
Srebrni grb Općine Blato - skupno priznanje: ŠRD „Pagar“

2004. GODINA (str:36-38)

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: prof. Zvonimir Šeparović
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: Udruženje obrtnika Blato
Srebrni grb Općine Blato - skupno priznanje: Posadi helikoptera 95 zrakoplovne baze -
Divulje

2005. GODINA (str:38-42)

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Dr. Petar Milat
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: Dom za psihički bolesne odrasle osobe Blato
Srebrni grb Općine Blato - skupno priznanje: Korkyra company d.d.

Počasni građanin Općine Blato: Vladimir Šeks

2006. GODINA (str:42-45)

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Petar Buškariol
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: Dobrovoljno vatrogasno društvo Blato
Srebrni grb Općine Blato - skupno priznanje: Učenička tvrtka Srednje škole Blato
„OLIVES“
Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje: Željko Juretić
Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje: Tonči Andrijić

2007. GODINA (str:45-48)

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Ante Marinović
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: Gimnastička udruga „Hrvatski sokol“
Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje: Ivo Tomić
Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje: Tonči Andrijić

2008. GODINA (str:48-50)

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Mr.SC. Bogumil Cota
Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje: Ante Sardelić "Alesa"
Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje: Župni zbor mladih "Stope"

2009. GODINA (str:50-54)

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Dr.SC. Nikola Mirošević
Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje: Družba Kćeri Milosrđa TSR Sv. Franje
Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje: Ivana Marinović

2010. GODINA (str:54-57)

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Josip Kapor
Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje: Dom zdravlja Dr. Ante Franulović Vela
Luka
Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje: Eko d.o.o. Blato

2011. GODINA (str:57-63)

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: posthumno akad. slikarici Nataši Cetinić
Zlatni grb Općine Blato – skupno priznanje: Klub dobrovoljnih darovatelja krvi Blato
Srebrni grb Općine Blato – pojedinačno priznanje: Dr.SC. Vinicije Lupis
Srebrni grb Općine Blato – skupno priznanje: BŠK Zmaj Blato

2012. GODINA (str:63-67)

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Antun Tulić
Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje: Dječji vrtić Blato
Srebrni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Marina Sardelić
Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje: Autotrans d.o.o. Rijeka

2013. GODINA (str:67-72)

Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje : Rade Kaštropil
Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje : Mješoviti župni zbor Svih Svetih Blato
Srebrni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje Franka Anić
Srebrni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje prof. Ante Žuvela
Srebrni grb Općine Blato - skupno priznanje : Humanitarna udruga osoba s posebnim potrebama "Vincenca" Blato

2014. GODINA (str:72-76)

Zlatni grb Općine Blato – skupno priznanje : Umirovljeni crkvinari: Petar Donjerković, Ivan Šeparović, Nikola Bačić i Jurica Petković
Zlatni grb Općine Blato – skupno priznanje : Konstruktor Hotina d.o.o.
Srebrni grb Općine Blato – pojedinačno priznanje: dr.sc. Dinko Radić
Srebrni grb Općine Blato – skupno priznanje: HGU Sveta Vincenca

2015. GODINA (str:76-80)

Zlatni grb Općine Blato – pojedinačno priznanje: Ak.kipar Ante Sardelić
Zlatni grb Općine Blato skupno priznanje: Smotra folklora Blato
Srebrni grb Općine Blato – pojedinačno priznanje: Jelena Šeparović
Srebrni grb Općine Blato - skupno priznanje: Šahovski klub Blato

Napomena: Obrazloženja su napisana u izvornom obliku kako su čitana na svečanoj sjednici Općinskog vijeća Blato prilikom dodjele javnih priznanja Općine Blato.

OBRAZLOŽENJA:**1995. GODINA**

Na temelju članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl.gl. 2/94) i čl. 11. i 28. Statuta Općine Blato (Sl.glasnik 3/94), Općinsko vijeće Blato na svojoj 22. sjednici održanoj 6. travnja 1995. godine donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja:

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Post. Majka Marija Petković

Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: Ljekarna Blato

Srebrni grb Općine Blato – pojedinačno priznanje: Branko Bačić (Ivanov)

*** Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje za životno djelo
Majci Mariji Petković – kao posmrtno priznanje utemeljiteljici Družbe Kćeri Milosrda
T.S.R. Sv. Franje**

Obrazloženje:

Majka Marija Petković utemeljila je hrvatsku redovničku Družbu Kćeri Milosrda T.S.R. Sv. Franje. Potječe iz bogate i utjecajne obitelji Petković – Kovač iz Blata. Rodila se u Blatu na dan Gospe Loretske, 10. prosinca 1892. godine kao osmo dijete i posebni dar Božji u braku Antuna i Marije Petković – Kovač. Oštroumna i plemenita od malena se zauzimala za siromašne, unoseći svijetlo i kršćansku radost u njihov mučni život. Njezina prva ljubav i briga su siromašna djeca i mladi, posebice siročad i napušteni. Okupljala je seosku dječicu i poučavala ih u katekizmu i samoinicijativno održavala školsku poduku. Pomagala je velikodušne i odrasle: siromahe, bolesnike, prosjake i udovice. Smisao za organizaciju i upravljanje očituje se u vodstvu nekoliko katoličkih društava i u socijalnoj brizi za mještane. Iako je posjedovala izraziti dar za javni apostolat, intimno je priželjkivala tišinu klauzurnog reda. Isus je rano pobijedio u Marijinu srcu i ona mu je u 14. godini života zavjetovala doživotno djevičanstvo.

Božji naum s mladom franjevačkom trećoredicom pomalo se ocrtava i konkretizira po mudrom vodstvu dubrovačkog biskupa Josipa Marčelića. Poslije borbe sa sobom i okolicom, raskrstivši i sa sobom i svijetom Marija se definitivno opredjeljuje za Isusa i redovnički život. Mnogo je zbog toga pretrpjela jer su joj roditelji planirali zemaljsku karijeru lijepe i bogate djevojke. Bog je Mariji pokazao drugi put i ona je poslušno zakoračila njime. Zajedno s još pet pobožnih života oblači redovničko odijelo 4. listopada 1920. godine. Tako je opću i domovinsku Crkvu obogatila novom franjevačkom redovničkom obitelji. Mudro i predano 41. godinu upravljala je Družbom dok je nije napustila fizička snaga 1961. godine. Od 1940-1952. godine Majka je živjela u Južnoj Americi i tamo organizirala misijsku aktivnost svoje Družbe.

Umrla je na glasu svetosti dana 09. srpnja 1966. godine u središnjoj kući Družbe u Rimu, u kojoj je prenijela vrhovnu upravu Družbe iz kuće Matice u Blatu. U sobi u kojoj je živjela i болоvala u generalnoj kući čuva se s pijetetom njezina krv koju je liječnik, zbog povišenog krvnog tlaka izvadio. Krv se do danas nije zgrušala, iako se čuva u običnim bočicama bez posebnog dodatka. U veljači 1989. godine pokrenut je postupak za proglašenje blaženom i svetom.

U godini 200-te obljetnice svete Vincence 1995. godine i prve dodjele Zlatnog grba Općine Blato za životno djelo dodijeljeno je Majci Mariji Petković koja je svoje djelo posvetila Blatu i cijelom hrvatskom narodu.

*** Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje
Ljekarni Blato u prigodi 130. obljetnice djelovanja**

Obrazloženje:

Od svog osnutka 25. rujna 1865. godine Ljekarna Blato pruža liječničke usluge svim slojevima pučanstva. Brine se za zdravlje pojedinca i naroda i ima vrlo važan udjel u javnom životu Blata, a svrha i potrebe kojima služi su trajne i neprocjenjive. Osnivač Ljekarne Blato bio je mr.ph. Vjekoslav Svilović, rođeni Splitsanin, koji je poslije završetka studija u Padovi dobio koncesiju od carskog namjesništva iz Zadra da može otvoriti privatnu praksu u Blatu na Korčuli. Godine 1893. daje ljekarnu dvije godine u zakup mr.ph. Severu Vardi iz Sinja koji je u kratkom boravku ostavio duboke tragove kao ljekarnik edukator. 1907. godine mr.ph. Svilović prodaje svoju ljekarnu, a koja se nalazila u njegovoj obiteljskoj kući dubrovčaninu mr.ph. Pitareviću, koji je preselio ljekarnu u zgradu obitelji Petković Kovač. Od 1913-1948. godine vlasnik ljekarne u Blatu bio je mr.ph. Mojmir Radimiri, koje je ljekarnu preselio u zgradu obitelji Šeman i tu se prvi put susrećemo sa nazivom ljekarne. Ljekarna je nosila naziv „Sveti Ćiril i Metoda“. Od 1948. godine ljekarna je prešla u društveno vlasništvo te se preselila u Župnu zgradu gdje se nalazila zdravstvena stanica. 1951. godine mr.ph. Hrvoje Muha otvorio je filijalu blatske ljekarne u Veloj Luci. 1965. godine za vrijeme ravnateljstva mr.ph. Ive Andrijića proslavila se 100. obljetnica Ljekarne Blato, koja je u to vrijeme nosila naziv Narodna ljekarna blato. Tom prigodom organizirao se naučni simpozij na temu zdravstvene problematike i ljekarništva, koji je okupio eminentne znanstvenike iz cijele Hrvatske. Tiskala se publikacija „Spomen knjiga Ljekarne Blato“ koja je bila među prvima takve vrste u Hrvatskoj. Godine 1971. dolazi na rad u Ljekarnu Blato prvi Blačani i stipendist poslije završenog studija.

Od 1971. pa sve do 1995. godine jačala je materijalna osnova i kadrovska ekipiranost. Stipendira se potreban stručan kadar za proširenje djelatnosti i za nove programe. 1978. godine preko ravnatelja dobila se vodeća ljekarnička nagrada „Ante Karlovac“. 1992. godine Ljekarna dobiva svog prvog specijalistu tehnologa u svojoj povijesti i ustanova se svrstava u red najjače ekipiranih liječničkih ustanova u Hrvatskoj i otvara galenski laboratorij. U Blatskom laboratoriju proizvodile su se male serije lijekova kao što su: kapi za oči, nos i uho, različiti surupi, čajevi i kozmetički pripravci. Upravo su ti lijekovi izrađeni u galenskom laboratoriju doprinijeli ublažavanju problema nestašice lijekova u domovinskom ratu. 1993. godine ljekarna je dobila prvog magistra farmaceutskih znanosti, a 1994. godine mijenja naziv umjesto „Narodne ljekarne Blato“ u naziv „Ljekarna Blato“.

*** Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Branku Bačić „Baćac“ (Ivanov) iz Blata kao osobno priznanje za visoke zasluge u
domovinskom ratu**

Obrazloženje:

Branko Bačić rođen je 8. siječnja 1967. godine u Dubrovniku, od oca Ivana i majke Frane, ako treći sin u obitelji od četvero djece (sinova). Osnovnu školu završio je u Blatu, a Srednju školu za električarsko zvanje u Splitu. Nakon prvih izbora, već početkom 1991. godine izrazi je spremnost da se stavi na raspolaganje Ministarstvu obrane RH, sa zamolbom da bude raspoređen na rodni mu otok. U travnju 1991. godine učestvuje u organiziranju prve vojne postrojbe buduće Hrvatske vojske u Blatu. Prigodom osnivanja 02. svibnja 1991. godine bio je u sastavu iste vojne postrojbe, prve postrojbe na području tadašnje općine Korčula. Formiranjem samostalne bojne postao je zapovjednikom zaštitnog voda

Predsjedništva Općine Korčula. Pre formiranjem samostalne bojne postaje zapovjednikom diverzantskog voda pri samostalnoj bojnoj i član Zapovjedništva. Aktivno sudjeluje u borbenim aktivnostima na otoku Korčuli 28. rujna 1991. godine kao i pri obrani na Stonskom ratištu.

Tijekom 1992. godine, na ratištu u Dubrovačkom zaleđu (iznad Osojnika), 17. srpnja 1993. godine prigodom akcije ulaska u zaleđe obrane neprijatelja biva ranjen od minske naprave. Teško ranjavanja, te još teže izvlačenje zbog nepristupačnosti terena zahtjeva kirurški zahvat te trajni invaliditet. Na osnivačkoj skupštini Udruge hrvatskih dragovoljaca domovinskog rata općine Blato izabran je prvog predsjednika. Ta čast pripada najzaslužnijima.

Srebrni grb Općine Blato dodijeljen je Branku Bačiću kao osobno priznanje za angažman u stvaranju vojnih postrojbi Hrvatske vojske, za nesebičnost i požrtvovnost kaju je dao Domovinskom ratu, a kako se Hrvatska država upravo krvlju obranila tim je moralna obveza bila još veća da se prvo javno priznanje dodjeli upravo njemu.

- Općinsko vijeće Blato na svojoj 23. izvanrednoj sjednici održanoj 26. travnja 1995. godine donijelo je slijedeći Zaključak:

*** Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje
„Radež“-u d.d. povodom 40-te obljetnice osnutka i u prigodi 200. obljetnice sv.
Vincence i Dana Općine Blato**

Obrazloženje:

Radež d.d. osnovan je 4. prosinca 1954. godine. Kao kičma gospodarstva Općine Blato društvo danas broji 462 radnika i ima oko 50 zaposlenih kooperanata zavarivača i antikoroziivne zaštite. U prigodi 40 te obljetnice ostvario je ukupan prihod u iznosu od 45 milijuna kuna. 406 sadašnjih i bivših radnika Radež-a otkupilo je pravo kupnje 91,60 % temeljnog kapitala društva, dok je državni vlasnik 8,4%. Upravni odbor broji 11 članova i svi su radnici u društvu. Zapošljava sve profile kadrova, te godišnje obradi 4.500 tona crne i obojene metalurgije. Radi navedenih karakteristika ima strateški značaj, što je najbolje dokazano u domovinskom ratu. Nakon prvih slobodnih izbora 90-te godine Radež-ov djelatnik izabran je za predsjednika bivše Općine Korčula. Već u prvim danima 1991 godine izvršio je izradu određenog broja naoružanja za supstituciju proizvodnje u bivšoj Jugoslaviji. Kao firma istaknuo je sa najvećim brojem radnika koji su sudjelovalo u postrojbama hrvatske vojske (120 radnika), a da nije ugrozio svoju proizvodnju. Nakon zauzimanja vojnih punktova bivše JNA, sva mehanizacija održavana je u Radež-u, te su Radež-ovi radnici osposobljavali i svo naoružanje što je nekim većim poduzećima predstavljalo problem. Radež je praktično bio i ostalo logistička baza Hrvatske vojske na prostoru otoka Korčule i poluotoka Pelješca. Sama činjenica da su jedan nestali i jedan tragično preminuli vojnik Hrvatske vojske ujedno bili i radnici Radež-a samo potvrđuje gore navedeno.

Radež d.d. aktivno sudjeluje u obnavljanju Općine Blato pri uređenju prostora općinske zgrade, participira uvijek više nego što je po ključu“broja zaposlenih“ trebao. Bez aktivne uloge ne bi ni Općina imala ovakve značajne rezultate. Sudjeluje u cjelokupnoj izgradnji komunalne infrastrukture, u asfaltiranju cesta, izgradnji elektroenergetske mreže, telekomunikacijskim vezama, te ostalim komunalnim djelatnostima. Svojim dugogodišnjim prisustvom na europskom i svjetskom tržištu vrši promidžbu Blata i Republike Hrvatske.

Danas je najznačajnije industrijsko poduzeće u Dubrovačko – neretvanskoj županiji.

1996. GODINA

Na temelju članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl.gl. 2/94 i 2/95) i čl. 11. i 28. Statuta Općine Blato (Sl.glasnik 3/94), Općinsko vijeće Blato na svojoj 33. sjednici održanoj 28. ožujka 1996. godine donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja:

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Akademik prof. dr. Ivo Padovan
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: UHDDR
Zlatni grb Općine Blato – skupno priznanje: Narodna glazba Blato
Srebrni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Prof. Nenad Šeparović

* Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje

Akademiku prof. dr. Ivi Padovanu za izuzetne zasluge u medicini i znanosti i za njegov veliki doprinos u promicanju ugleda rodnog Blata

Obrazloženje.:

Akademik prof. dr. Ivo Padovan rođen je 1922. godine u Blatu na Korčuli. Medicinski fakultet završio je 1947. godine u Zagrebu i promoviran za dr.med.univ. Sveučilišta u Zagrebu iste godine. Specijalizaciju iz ORL završio je kod prof. Šecera i specijalistički ispit položio s odličnim uspjehom 1950. godine. Čitav svoj radni vijek proveo je u KBC „Sestre Milosrdnice“ u Zagrebu na Klinici za ORL i cervikofacijalnu kirurgiju Medicinskog i Stomatološkog fakulteta. Habilitirao je na Medicinskom fakultetu 1956. godine. Za sveučilišnog docenta izabran je 1958. godine, za izv.profesora 1961., a za redovitog 1967. godine. Obranio je doktorat znanosti pod naslovom „Uloga suvremenog rinokirurga u intervencijama u hipnozi“ 1970. godine. U siječnju 1966. godine izabran je za predstojnika Klinike i tu je Klinikom vodio 22 godine do umirovljenja. Kao profesor Medicinskog fakulteta i predstojnik ORL klinike istako se svojim pedagoškim, stručnim i organizacijskim radom. Bio je gostujući profesor na brojnim medicinskim fakultetima i istraživač na nekoliko istraživačkih centara iz onkologije u svijet i kod nas. U tijeku 10 godina bio je direktor Instituta za proučavanje i zaštitu uha i dišnih organa. Pokretač je i glavni urednik dvaju časopisa: „Symposia ORL i Libri oncologici“. Glavni je urednik i II. Dop.broja „Medicinske enciklopedije“ i „Medicinskog leksikona“. Veliki je trud uložio u osnivanje Zavoda za talasoterapiju – Crikvenica, Središnjeg instituta za tumore i sl. bolesti, Hrvatske lige za borbu protiv raka i nekih drugih srodnih ustanova. Objavio je više od 120 znanstvenih radova, jednu monografiju i preko 200 stručnih radova i ostalih članaka. Bio je autor i koautor u 10 knjiga, priručnika i udžbenika iz područja ORL i onkologije. Svoj bogati znanstveni i stručni rad sazeo je u opsežnom dijelu u tri knjige: ORL kirurgija 1 (1982), 2 (1984) i 3 (1987). Njegovi radovi često se citiraju u domaćoj i inozemnoj literaturi.

Za izvanrednog člana Akademije (HAZU) izabran je 1975. godine, za redovnog člana 1983 a za tajnika Razreda 1989. godine. Za svoja postignuća iz znanstveno stručnog rada biran je za člana i odgovorna osoba u brojnim vrhunskim domaćim i inozemnim organizacijama iz područja ORL i onkologije. Za taj rad dobio je brojne nagrade kod nas i u svijetu. Nagrada za rinologiju dodijeljena mu je na Svjetskom ORL kongresu 1985. godine (USA). Godine 1990. izabran je za počasnog člana American Academy of Otolaryngology – Head and neck surgery.

Godine 1991. izabran je za predsjednika Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. 1993. godine dobio je Državnu nagradu za životno djelo iz područja ORL i kancerologije. Reizabran je za predsjednika HAZU 1994. godine.

*** Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje
„UHDDR“- Blato kao priznanje svim dragovoljcima koji su 1991. godine okupili i
organizirano djelovali u službi obrane Republike Hrvatske**

Obrazloženje:

UHDDR – Blato je udruga koja je iznikla iz Domovinskog rata. Utemeljena je na osnivačkoj skupštini 18.09.1994. godine sa ciljem da okupi sve one koji su potaknuti domovinskom i hrvatskom nacionalnom sviješću, stali na branik Hrvatske države. Udruga broji 350 svojih članova, te većinu članstva čine oni koji su aktivno sudjelovali u obrani Republike Hrvatske kao pripadnici oružanih snaga i formacija. Osim njih Udruga okuplja i one koji su za vrijeme agresije na RH obnašali političke zadaće i one koji su materijalno ili na bilo koji drugi način potpomagali obrani Hrvatske države.

Osnovne zadaće UHDDR – Blato su utvrđivanje statusa hrvatskog branitelja, zakonsko reguliranje socijalne i pravne zaštite članstva, osiguravanje uvjeta profesionalizacije i zapošljavanja svoje članstva, pružanje stručne i druge pomoći članovima, posebice obiteljima poginulih i invalidima. Od osnutka Udruge pa do danas članovi iste sudjeluju u obrani Hrvatske države. Pružaju pomoć svima koji im se obrate ali i svima onima za koje znaju da im je pomoć potrebna, bilo materijalna, bilo stručna.

Blato je od tog trenutka imalo najveći argument da svima pokaže i dokaže kako je nacionalna svijest u blatskog čovjeka uvijek postojala. Blaćanin je znao prepoznati trenutak kada je Hrvatska bila ugrožena, mogao je čuti neizrečeni poziv za obranu i bio spreman dati sve za svoju Hrvatsku.

*** Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje
„Narodnoj glazbi Blato kao najstarijem kulturnom društvu na području općine
Blato, utemeljenom 1893. godine“**

Obrazloženje:

Zlatni grb Općine Blato dodjeljuje se Narodnoj glazbi Blato u znak priznanja i zahvalnosti na stoljetnom radu u promicanju glazbene kulture, uljudbe skupnog muziciranja, razvoju amaterizma i poduci mladeži u sviranju puhačkih instrumenata.

Narodna glazba Blato sljednik je Općinske glazbe Blato utemeljene 1893. godine, od utemeljenja Općine Blato i Župe Svih Svetih Blato. Svoj prvi javni nastup imala je 28. travnja 1983. godine na blagdan sv. Vincence. Od 1918. godine djeluje pod nazivom Narodna glazba Blato, u koju se ujedinjuju Općinska glazba i Sokolska glazba Blato. Stotine Blaćana prošlo je kroz Glazbu, steklo glazbeno obrazovanje, provodilo slobodno vrijeme na probama i nastupima. Veliki broj u Glazbi je proveo 30 i više godina neprekidno djelujući. A dio njih poklonilo je Blatu i Glazbi preko 50 godina samozatajnog i nesebičnog rada.

Sada glazba broji 52 djelatna člana, a ove godine poduku polazi 16 učenika. Za svoj rad prigodom obljetnice Glazbi je dodijeljeno najveće priznanje „Rudolf Matz“. Općinsko vijeće Blato posebno želi iskazati svoje dužno poštovanje i zahvalnost svim generacijama glazbara Narodne glazbe Blato i njihovim obiteljima na djelu, kojim su ugradili dio sebe i svoje ljubavi u Narodnu glazbu Blato doprinoseći time svekolikom obogaćivanju kulturnog identiteta Blata.

*** Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
„Prof. Nenadu Šeparoviću zbog višestrukih zasluga na području zdravstvene
i tjelesne kulture“**

Obrazloženje:

Nenad Šeparović rođen je 31. prosinca 1959. godine u Blatu gdje je završio Osnovnu i Srednju školu. Godine 1985. diplomirao je na Fakultetu za fizičku kulturu u Zagrebu. Vraća se u Blato gdje se zapošljava na tadašnjem OSIZU za fizičku kulturu. Iste godine osniva Gimnastičku sekciju pri OSIZU. Vodi rukometnu pionirsku školu i stolnotenisku sekciju. Gimnastička sekcija organizira pojedinačna prvenstva Blata u športskoj gimnastici na kojoj sudjeluje 20 gimnastičarki. Stolnoteniska sekcija okuplja 30 pionira, a rukometna škola 20 pionirki. Ujedno vodi i prvu ekipu rukometnog kluba „Zmaj“. Godine 1988 gimnastičarska Lisa Cetinić proglašena je najuspješnijom sportašicom bivše općine Korčula.

Godine 1989. ekipa OŠ Blato osvaja 6. mjesto na prvenstvu Republike Hrvatske. Prvi puta na prvenstvu sudjeluju blatske gimnastičarske. Lisa Cetinić osvaja 2. mjesto i srebrnu medalju, a Jelena Cetinić 10. mjesto. Jelena Cetinić proglašena je najboljom sportašicom Općine Korčula. 1990. godine ekipa OŠ Blato na prvenstvu Dalmacije osvaja 1. mjesto, a na prvenstvu Hrvatske na Bjelolasci osvaja 3. mjesto. Dvije gimnastičarke pozvane su u reprezentaciju Hrvatske. Ekipa je proglašena najboljom ekipom, a prof. Nenad Šeparović najboljim trenerom otoka Korčule.

1991. godine na prvenstvu Dalmacije za OŠ naše gimnastičarke osvajaju 2 druga mjesta. OŠ osvaja 2. mjesto, a na prvenstvu Hrvatske u Poreču osvajaju 3. mjesto. Hrvatsko gimnastičko društvo čiji je trener prof. Nenad Šeparović sudjeluje i na prvenstvu države. 1993. godine prof. Nenad dobiva diplomu za položeni tečaj za trenera športske gimnastike kod gosp. Huan Antonija Samarana, predsjednika Međunarodnog olimpijskog komiteta. 1993. godine HGD „Sokol“ sudjeluje na prvenstvu države i osvaja u višeboju 5.,6.,7.,8. i 9. mjesto, Kao voditelj stolnog tenisa organizirao je brojna prvenstva u Blatu, a braća Loren i Pavo Nadilo 1988. godine osvojili si na turniru „Libertas“ u Dubrovniku u pionirskoj kategoriji 6. i 7. mjesto. Osim navedenih aktivnosti uspješno je pomagao u radu BŠK „Zmaj“ kao kondicioni trener i vodi školu borilačkih vještina.

1994. godine na prvenstvu države u gimnastici za klubove 9 takmičarki postižu zavidne rezultate. Iste godine organizira božićnu reviju gimnastičarki, a Maja Bačić proglašena je najboljom sportašicom.

1995. godine u Splitu, na Međuzupanijskom prvenstvu u gimnastici za Osnovne škole učestvuju dvije ekipe od kojih jedna zauzima 1. a druga 3. mjesto. Učestvuje sa ekipom HGD „Sokol“ na prvenstvu države u Zagrebu. Nadalje, vodi pionire Osnovne škole u Dubrovnik na županijsko prvenstvo u malom nogometu gdje osvaja treće mjesto. Na prvenstvu države u višeboju u finalu su sudjelovale dvije vježbačice. Sandra Pavić proglašena je za sportašicu godine, a HGD „Sokol“ čiji je Nenad trener športskim kolektivom.

1996. godine uspješno organizira akciju „Športom protiv droge“. Pod njegovim vodstvom stolnoteniska ekipa OŠ Blato osvaja 1. mjesto na međuopćinskom prvenstvu i plasira se na županijsko prvenstvo, a igrač ekipe Ivan Gavranić proglašen je najuspješnijim igračem prvenstva. Uspješni je trener športske sekcije u vrtiću.

1997. GODINA

Na temelju članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl.gl. 2/94 i 2/95) i čl. 11. i 28. Statuta Općine Blato (Sl.glasnik 3/94), Općinsko vijeće Blato na svojoj 45. sjednici održanoj 24. ožujka 1997. godine donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja:

Zlatni grb Općine Blato – pojedinačno priznanje: Don Ivo Protić
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: Bratovština sv. Vincence Blato
Srebrni grb Općine Blato - skupno priznanje: Školski športski klub Osnovne škole Blato

*** Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Don Ivi Protiću za izuzetan doprinos u promicanju Blata tijekom njegova
pedesetogodišnjeg pastoralnog rada**

Obrazloženje:

Don Ivo Protić rođen je 28. ožujka 1921. godine u Blatu gdje završava Osnovnu školu i jedan razred Građanske škole . Nakon toga odlazi na Badiju, a zatim u Dubrovnik gdje 1941. Bogosloviju. Iste godine upisuje Pravni fakultet u Zagrebu kojega je morao napustiti 1948. godine da bi završio vojni rok. Krajem 1949. godine imenovan je kapelanom u Blatu, a 1953. godine nakon smrti pok. Don Petra Franulovića dobiva mjesto župnika u Lastovu . 1956. godine dobija premještaj iz Lastova i postaje Župnikom u Blatu. Svoj je rad , koji je u početku bio otežan nedostatkom vjerske slobode u komunističkom režimu, usmjeravao na dva paralelna kolosjeka: obnovu tradicionalnih oblika pastoralna- pripremu za velike blagdane (Sv. Vincenca, Velika Gospa, Svi sveti), Korizmene propovjedi i Velu setemanu s Uskrsom, pučke misije , prve pričesti, krizme, euharistijske kongrese i hodočašća, te obnovu i istraživanje blatskih starohrvatskih crkva . Tako je restaurirana Župna crkva u Blatu, crkva sv. Križa u Starom groblju, crkva sv. Jerolima, crkva Gospe od Zdravlja, crkva sv.Križa u Novom groblju;te izgrađena nova kapela u Prigradici. Među najveće zasluge u njegovom Životnom radu pripada otkrivanje antičkog rimskog naselja – vile rustike u neposrednoj blizini Gospe od Poja. Osim vjeronauka, priprave za sakramente, pohoda bolesnicima služio je svakodnevno po dvije mise, a nedjeljom i blagdanom i po tri dnevno, te vršio sprovodne obrede za oko 50-tak sprovoda godišnje. Cijelo vrijeme svog upravljanja Župom Blato surađuje s Družbom sestara milosrđa pružajući joj svoju podršku i suradnju. Napisao je knjige “Župa Blato” 1., 2. i 3. u kojima “otkriva dveri povijesti svoga naroda u svome kraju“ u najcjelovitiji pisani dokument o povijesti Blata. Svojim istraživanjima i radovima dokazao je da je u Blatu u razdoblju od 9.- 12. stoljeća bilo sjedište korčulanske biskupije. Pri kraju svog župničkog rada, a pred proslavu 200. obljetnice sv. Vincence, uložio je izuzetan trud kako bi preuredio zgradu Župnog dvora, a koji je bio ranije nacionaliziran. Pripada mu čast da je kao župnik Blatske župe jedan od najzaslužnijih Blaćana za organizaciju veličanstvene proslave 200. obljetnice sv. Vincence. Don Ivo Protić odlikuje se naročito svojom predanošću poslu, autentičnim življenjem svećenstva, angažiranošću u kulturi, ljubavlju prema duhovnim vrednotama, otvorenošću prema ljudima i njihovima problemima, uslužnošću, te srećom koja zrači na licu. Don Ivo Protić je ljudima i njihovim problemima, uslužnošću, te srećom koja mu zrači na licu.

Don Ivo Protić je izuzetno vrijedan i zaslužan čovjek koji je svojim pedesetogodišnjim svećenstvom i četrdesetogodišnjim župnikovanjem u Blatu ostavio vidljive tragove i postao jedan od najuglednijih Blaćana koji je sve svoje slobodno vrijeme i sposobnosti upotrijebio za dobro Blata i Blaćana.

*** Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje
Bratovštini "Sv. Vincenca" Blato kao priznanje za 100-tu obljetnicu postojanja
i izuzetan doprinos u promicanju i očuvanju zdravog hrvatskog duha,
nacionalne svijesti, jezika i kulture.**

Obrazloženje:

Bratovština Svete Vincence pod zaštitom Srca Isusova osnovana je 1897. godine na poticaj tadašnjeg blatskog župnika don Ivana Šemana i u ovoj godini slavi 100. obljetnicu svoga postojanja. Upis članstva počeo je 24. veljače 1897. godine. Tijekom te godine u Bratovštinu se upisuje 400 članova. Bratovština se prvi put javno pojavljuje iste godine na blagdan nebeske zaštitnice Blata i svoje Pokroviteljice Svete Vincence na misnom slavlju i procesiji kroz mjesto. Od tada do danas Bratovština Sv. Vincence bez prestanka sudjeluje u svim župskim događanjima, ali i predstavlja Župu Blato diljem Hrvatske domovine i time na karakterističan način ostavlja zapažen trag u novijoj povijesti Blata. Bratovština je ugrađujući u svoj naziv ime Svetice i Mučenice Sv. Vincence očitovala pripadnost kršćanskoj katoličkoj tradiciji, prepoznatljivom opredjeljenju Hrvatskog naroda i našega Hrvatskog Blata. Bratovština sudjeluje na Euharistijskim kongresima 1909. u Dubrovniku, 1934. u Orebiću, 1981. u Korčuli 1984. godine sudjeluje na zaključnom slavlju Svete godine Otkupitelja u Korčuli, a 1993. u vjerskom slavlju na blagdan sv. Jakova u Čari, na kojima predvodi uzoriti kardinal Franjo Kuharić. 8. listopada 1993. godine održana je osnivačka skupština Hrvatske glazbene udruge Sveta Vincenca, čiji je suosnivač ova Bratovština. 1994. god. sudjeluje u hodočašću u Zagreb prigodom posjeta Svetog Oca Ivana Pavla II. 12. rujna 1994. hodočaste iz Šestina u Mariju Bisticu. 26. rujna 1994. god. Sudjeluju u vjerskom i općinskom slavlju na blagdan sv. Kuzme i Damjana na Lastovu, te procesijama na blagdan sv. Josipa u Veloj Luci. Naročito se ističe njihov doprinos u programu proslave 200.-te obljetnice Sv. Vincence. Značajan je doprinos Bratovštine očuvanju veze između domovinskog i iseljenog Blata. U Bratovštinu je danas u njenim podružnicama u Austriji učlanjeno 240 članova. U minulim vremenima koja su bila teška za crkvu i vjernike u našoj domovini Bratovština je uspjela svake godine održati tradiciju 40 - satnog klanjanja Isusova u Presvetom Sakramentu u Veliki utorak.

Bratovština je dala i značajan doprinos očuvanju zdravog hrvatskog duha, očuvanju nacionalne svijesti, jezika i kulture u najtežim trenucima hrvatske povijesti, što sve potvrđuje koliko je ova Bratovština zavrijedila najviše priznanje Općine Blato.

*** Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje
Školskom športskom klubu Osnovne škole Blato za izuzetne športske rezultate
postignute na međuopćinskim, županijskim i državnim natjecanjima.**

Obrazloženje:

ŠŠK Osnovne škole Blato okuplja oko 80 učenika i učenica u športskim sekcijama: šah, stolni tenis, nogomet, košarka i športska gimnastika. ŠŠK OŠ Blato je jedan od najuspješnijih klubova u Županiji Dubrovačko-neretvanskoj, a za godinu 1996. proglašen je u Općini Blato za najuspješniji športski kolektiv, a u svojim redovima također ima i najuspješniju športašicu i športaša godine Općine Blato za 1996. godinu. Sve sekcije ovog kluba postizale su i još uvijek postižu zapažene rezultate ne samo na nivou Županije već i države i kao takvi služe na ponos svoje škole i mjesta. Kad odlaze na takmičenje ispraćamo ih s nestrpljenjem, očekujući njihove trofeje, jer smo sigurni da sati i sati provedeni u treninzima i pripremama i ljubav s kojom to rade moraju biti nagrađeni. "U jatu, iz svojih gnijezda poletjeli su put zvijezda..." Iz svog gnijezda, iz svoga Blata krenuli su prema uspjesima i svojim športskim ponašanjem, predanim radom ostvaruju uspjehe sebi i Blatu na ponos.

1998. GODINA

Na temelju članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl.gl. 2/94 i 2/95) i čl. 11. i 28. Statuta Općine Blato (Sl.glasnik 3/94), Općinsko vijeće Blato je na svojoj 10. sjednici održanoj 31. ožujka 1998. godine donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja:

Zlatni grb Općine Blato – skupno priznanje: Poljoprivreda Blato d.d.

Srebrni grb Općine Blato – pojedinačno priznanje: Palma Matz

* Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje

“Poljoprivredi Blato” d.d. za izuzetan maran stoljetni rad, svim blatskim težacima, za postignute poslovne rezultate, tijekom 95 godina čuvanja tradicije zadrugarstva u Blatu sa naglaskom na zaštitu težačkih proizvoda u prodaji i nabavi, te promicanju podrumarske tehnologije i opće poljodjelske aktivnosti.

Obrazloženje:

Poljoprivreda d.d. Blato pravni je i moralni sljedbenik zadruga koje su postojale na ovom prostoru. Premda postoje naznake i o ranijim udruživanju blatskih težaka i obrtnika u zadruga od 1902. godine, kada je utemeljena “Potrošačka-obrtna-težačka zadruga Blato” pa sve do danas tijekom 95 godina neprekidnog rada radi na promicanju, zaštiti i razvoju poljodjelstva.

1907. god. u veljači u Splitu osnovan je Zadružni Savez Dalmacije na čijoj osnivačkoj skupštini je među 53 delegata i jedan delegat iz Blata; 1912. god. osnovana je u Blatu zadruga “Kolo”; 1914. god. osnovana je “Ribarska zadruga Blato” koja se 1949. godine spojila sa SRZ “Šeman Lovre” Blato; 1930. god. osnovana je “Vinarska zadruga Blato”. To je vrijeme kada je filpksera najteže pogodila naše krajeve radi prisutne monokulture. Zadruga je započela rad u zgradi Bosnić Bruk, da bi nakon kupnje i posudbe konobarskog pribora preselila u zgradu Donjerković Škrvk; 1931. god. osnovana “Centralna Vinska zadruga”; 1933. god. osnovan je “Centralni podrum Blato” smješten gdje se i danas nalazi podrum Poljoprivrede Blato d.d.; 1938. god. osnovana je u Blatu “Hrvatska seljačka nabavna zadruga”. Poslije II.svjetskog rata Vinarska zadruga se spaja sa Centralnim podrumom u Gospodarsko – prodajnu zadrugu Blato koja 1949. god. mijenja ime u Poljoprivredna zadruga Blato. 1948. god. osnovana je “Seljačka radna zadruga- Šeman Lovre Blato” koja se 1960. god. pripaja Poljoprivrednoj zadruzi Blato. 1951. god. “Poljoprivreda Blato” proširuje svoju djelatnost otvaranjem prvog lokala u Zagrebu i to na Črnomercu. Ubrzo se otvaraju i novi lokali, te centralno skladište i podrum, pa se na taj način u Zagrebu organizira Podružnica.

1964. godine otvoreno je skladište vina i ulja u Rijeci, a zatim i brojni lokali tako da se i u Rijeci organizira podružnica Poljoprivrede. Ovo je razdoblje u kojem su zadruga i zadrugarstvo izgubile silom politike i zakona svoj osnovni razlog postojanja i poprimile oblike društvenog poduzeća.

U kulturnom i poučnom smislu “Poljoprivreda Blato” od ranijih oblika 1902. godine putem čitacionica i biblioteka podiže opću kulturnu razinu našeg pučanstva, a posebno poukama u poljodjelskom poduzetništvu. Od tada do današnjih dana nema u Općini blato kulturnih, športskih, glazbenih udruga ili ustanova koje na ovaj ili onaj način “Poljoprivreda Blato” nije svojim manje ili više skromnim doprinosom pomagala. Možda je ovdje najvažnije napomenuti da je donedavno najveći dio blatskih intelektualaca direktno ili indirektno pomagala odškolvati.

U razdoblju nakon II. svjetskog rata politički je imperativ kolektivizacija, socijalistički odnosi na selu i udruženi rad, te zadrugarstvo mijenja svoju izvornu fizionomiju. Zakonodavac 1965. godine dokida skupštine zadruga a one sve više postaju društveno poduzeće. 1992. godine

"Poljoprivreda Blato" je prvi blatski privredni subjekt koje je pretvorbom društvenih poduzeća postalo dioničko društvo u vlasnosti 290 dioničara. Tako je još jednom u svom postojanju bila prva izložena "vjetrovima promjena" i odradila svoj pionirski zadatak u neovisnoj Hrvatskoj državi. 1995. godine u prigodi proslave 200. obljetnice sv. Vincence, našoj nebeskoj zagovornici, na čast i svom Blatu na ponos, "Poljoprivreda Blato" d.d. organizirala je poslije 1954. godine prvu ocjenjivačku izložbu vina na nivou 4 Dalmatinske županije u Blatu.

Danas je "Poljoprivreda Blato" d.d. usklađeno sa Zakonom o trgovačkim društvima. Zapošljava prosječno 96 djelatnika, 56 u Zagrebu, 20 u Rijeci i 20 u matičnim pogonima u Blatu. Ukupni prihodi kreću se na nivou 20.000.000,00 kuna. Poslovanje u proteklih nekoliko godina je stabilno i jedino je d.d. od bivših društvenih poduzeća u Blatu koje posluje sa dobiti.

*** Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Palmi Matz rođ. Šeparović iz Blata u znak zahvalnosti za izuzetne zasluge u prikupljanju
i dostavljanju humanitarne pomoći od 1991. godine pa sve do danas,
te promicanju istine o Hrvatskoj i Blatu.**

Obrazloženje:

Gospođa Palma Matz rođena Šeparović iz Blata koja sa svojom obitelji živi i radi u Filderstadt – SR Njemačka tijekom Domovinskog rata pa sve do danas izuzetnom ljubavi i skrbi za izbjegle i stradale, kao i za socijalno ugrožene osobe Blata od 1991. godine pa sve do danas organizirala je 17 dostava humanitarne pomoći (Blato i bolnica Kalos).

Posebno je za istaći da organizacija i dostava ove pomoći nije bila u organizaciji postojećih međunarodnih i domaćih humanitarnih udruga, već osobno zalaganje obitelji Matz i njihovih prijatelja iz Filderstadt-a. Promicanje istine o Hrvatskoj u vrijeme Domovinskog rata, stalna skrb za socijalno ugrožene i ranjene, protjerane i izbjegle, kroz ovih sedam godina dokaz su ljubavi i skrbi obitelji Matz u koju je gospođa Palma ugradila svoje domoljublje i ljubav prema svome rodnom Blatu. U obrazloženju svog prijedloga za dodjelu Srebrnog grba Općine Blato gospođi Palmi Matz Sestre Kćeri Milosrđa napisale su "Svojim uzornom radom,izlažući se opasnostima, žrtvujući svoje vrijeme i svoje snage, učinila je zaista nešto nezaboravno, humano i lijepo. Osim što je tonama i tonama humanitarne pomoći pomagala našem mjestu, a i Hrvatskoj, još smo joj više zahvalni što nas je naučila da se u nevolji ne smije stajati skrštenih ruku, da čovjek čovjeku mora biti bližnji u onom iskrenom smislu.

Pokazala nam je svima svoje toplo ljudsko srce, pa ovo priznanje neka bude jedno naše iskreno hvala za njenu nesebičnost. Svjesni da ni časa hladne vode neće ostati nenaplaćena, molimo da joj gospodin udjeli obilje svojih milosti i blagoslova". Srebrnim grbom Općine Blato Općinsko vijeće Blato iskazuje zahvalnost gospođi Matz Palmi u ime svih kojima je pružila pomoć.

1999. GODINA

Na temelju članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl.gl. 2/94 i 2/95) i čl. 11. i 28. Statuta Općine Blato (Sl.glasnik 3/94), Općinsko vijeće Blato na svojoj 19. sjednici održanoj 18. ožujka 1999. godine donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja:

Zlatni grb Općine Blato – pojedinačno priznanje:	posthumno Želimir Žanetić
Zlatni grb Općine Blato – skupno priznanje:	Vodovod d.o.o. Blato
Srebrni grb Općine Blato – skupno priznanje:	Dobrovoljni darovatelji krvi

*** Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
posthumno, poginulom hrvatskom policajcu Želimiru Žanetiću, Franka iz Blata,
kao zahvalnost za život koji je položen za hrvatsku slobodu.**

Obrazloženje:

Zlatnim grbom Općine Blato želi se iskazati dužno poštovanje i zahvalnost čovjeku, hrvatskom pričuvnom policajcu, uglednom i uspješnom blatskom sportašu, koji je svoj život ugradio u temelje Hrvatske slobode, a koji je stradao od jugo-četničke ruke 5. listopada 1991. godine u Slanome. Želimir Žanetić rođen je 18. prosinca 1955. godine u Splitu, od roditelja majke Kate rođ. Bačić Posinak i oca Franka Žanetić Savo.

Osnovnu školu Blato polazio je od 1962-1970. godine. 1970. godine upisuje Srednju školu u Zagrebu, „drvno-industrijsko-finalizacijski smjer“ koju završava 1974. godine. Po završetku srednjoškolskog obrazovanja zapošljava se u Radežu d.d., pogon drvo-stolarija, na mjestu tehničkog rukovoditelja na kojem ostaje do uključivanja u pričuvni sastav MUP-a 1990. godine. 1990. godine potpisuje lojalnost hrvatskoj policiji, sudjeluje u osiguranju kod osnivanja Hrvatske narodne garde u Blatu- Dom kulture. Zajedno s postrojbom hrvatskih policajaca odlazi u noći 2. na 3. listopada 1991. godine u Dubrovnik, odakle odlaze u Konavle prema granici sa Crnom Gorom, a kasnije na zračnu luku Čilipi.

Poginuo je 5. listopada 1991. godine u Slanome, prigodom napada jugo-četničke vojske, kojom prigodom je veći dio postrojbe zarobljen i odveden u logor, a jedan član teško ranjen. Tragična sudbina Željka još je bolnija i tužnija kada znamo da je agresor svojom brutalnošću uništio njegove posmrtno ostatke kojima nismo imali prilike iskazati svoju zahvalnost i dostojno obilježiti njegovo počivalište.

Djelo koje je Željko ugradio u Blatski šport i generacije s kojima je tako rado dijelio športske uspjehe, a ponosno i dostojanstveno priznavao poraze, koji su ga poticali na još veći rad i upornost ostat će trajno obilježeno kroz nogometni turnir njemu u spomen, kojem je pokrovitelj Općinsko vijeće Blato. Zlatni grb Općine Blato neka bude trajni spomen zahvalnosti Željku i na ponos njegovoj obitelji, na djelo i život koji je položen za hrvatsku slobodu.

*** Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje
"Vodovodu" d.o.o. Blato, kao skupno priznanje, u prigodi 40.- te obljetnice prvih istraživanja
u Blatskom polju, utemeljena Vodovoda, vodoopskrbe zapadnog dijela otoka
kao i cjelokupnog doprinosa kulturi življenja na ovim prostorima.**

Obrazloženje:

Nekada je svaka kuća imala svoju gustirnu, a bolje stojeća domaćinstva 2-3 gustirne. U ljetnom sušnom razdoblju gustirne su uglavnom ostajale bez vode. Ljudi su odlazili na izvorišta u polje Blato, na bunar "Studenac" i u mezarolama bi na mazgi, mulu, tovaru odvozili vodu za svoje potrebe. Isto bi tako pastiri dovozili stoku (ovce, koze) napajati na Studenac, o čemu i govori pjesma:

"Od Studenca ne vidu se miri
Svega su ga opleli pastiri
samo nisu bandu od zapada,
di će doći vlasinjarih klapa"....

Prije 40 godina, odnosno 1958. godine započeta su ispitivanja, iskapanja i proširenja bunara na Blatskom polju, Lokvici i Polju. Ta prva ispitivanja pokazala su postojanja značajnih i nepresušnih kapaciteta vode u Blatskom polju, naročito na najvećem bunaru "Studenac". Ujedno se

započelo i sa prvim radovima kako bi se izgradnjom cjevovoda voda dovela u domove i za ondašnje gospodarstveno-poljoprivredne potrebe. Svoju namjeru izgradnje vodovoda za Općinu Blato obznanili su kroz inicijativu Općini Vela Luka i Općini Korčula za produženje vodovoda do njihovih općina. 1959. godine Narodni odbor Općine Blato donio je Rješenje o osnivanju Korčulanskog vodovoda sa sjedištem u Blatu. 15. listopada 1961. godine voda je svečano potekla slavinama u Blatu i Veloj Luci. U prvoj godini korištenja prosječna potrošnja vode Vodovoda je 29.000 m³, a ona danas iznosi 580.00 m³. Danas na području Vodovoda Blato ima ukupno 67.170 m vodovodne mreže i 4.650 priključaka. Na poboljšanju vodoopskrbe i proširenju vodovodne mreže posljednjih je 8 godina utrošeno oko 10.000.000,00 kn. Najvećim dijelom su to sredstva Hrvatskih voda, ali i drugih izvora. Dodjeljujući nagradu "Vodovodu" d.o.o. Blato ona se ujedno dodjeljuje i generacijama uposlenika za njihov doprinos prvim istraživanjima u blatskom polju, utemeljenju Vodovoda, vodoopskrbi zapadnog dijela otoka i kulturi življenja na ovim prostorima. Otoku žednom vode i čovjeku koji se stoljećima borio s oskudicom vode, a toj istoj vodi i njenom izvoru poklonio svoje najljepše pjesme, pojava tekuće vode u svakodnevnom življenju velik je događaj koji je izmijenio svekoliko življenje u privređivanje. Zlatni grb Općine Blato nagrada je svima onima koji su na leđima uspinjali vodu u Blato stoljećima, kao i onima koji su 50 godina vidjeli dalje od drugih i imali snage ostvariti projekt vodoopskrbe koji i danas zadovoljava, kao i svima onima koji se i danas zalažu za podizanje kvalitete vode, proširenje vodoopskrbe i njeno funkcioniranje.

*** Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje
Dragovoljnim darovateljima krvi kao priznanje i zahvalnost ljudima koji svojim
dragovoljnim darivanjem krvi spašavaju ljudske živote, a svojom aktivnošću i
brojnošću Blato svrstavaju u sam vrh u Republici Hrvatskoj**

Obrazloženje:

Zlatni grb Općine Blato želi se iskazati priznanje i zahvalnost ljudima koji svojim dragovoljnim darivanjem krvi spašavaju ljudske živote, a svojom aktivnošću i brojnošću Blato svrstavaju u sam vrh u Republici Hrvatskoj. Organizirano je davanje krvi u Blatu traje od 1980. godine. Tijekom proteklih godina u dragovoljno davanje krvi bilo je uključeno preko 300 davatelja, od toga danas je aktivnih 150. Posebno raduje činjenica što je starosna struktura davatelja u Općini Blato po medicinskim kriterijima povoljna, što znači da je njih 70% u dobi od 20-40 godina, a prigodom svakog darivanja krvi pristupi i nekoliko mlađih članova. Od početka djelovanja do Domovinskog rata provodile su se po dvije akcije darivanja godišnje, što po prosječnom darivanju od 95 boca krvi jedanaest godina znači da je ukupno u bolnicama u Splitu i Dubrovniku osigurano 2660 doza. Početkom Domovinskog rata i ustrojavanjem Ratne mornarica u Korčuli su se provodile izvanredne akcije prikupljanja krvi, a darivatelji su pozivani u bilo koje doba dana i noći i nije se dogodilo da se netko nije odazvao, a bolnica je svo vrijeme imala dovoljne količine krvi. Od 1992. godine provode se redovito po tri akcije darivanja godišnje, što je blatske darovatelje dovelo u sam vrh Hrvatske po godišnjim količinama tj. na četvrto mjesto. Ovaj rezultat još je značajniji s obzirom da gradovi, koji su ispred Blata, imaju vojarne koje im osiguravaju veće količine krvi. Darovatelji u Blatu, od kada se darivanje organizira tri puta godišnje, prosječno prikupljaju 285 doza, odnosno od samog početka darivanja 4655 doza krvi.

Darovatelji uspješno surađuju sa stručnim službama transfuzije u Splitu i Dubrovniku, te se za naše mještane bile uvijek osigurane dovoljne doze krvi osim ako nije izviješten Crveni križ, pa su darovatelji na poziv obitelji osigurali potrebite količine krvi. Živjeli u sredini koja ima tako izraženu humanu gestu darivanja krvi način življenja, izuzetan je ponos za sve nas. Srebrnim grbom Općine Blato iskazuje se zahvalnost svima koji su darivali i koji će se priključiti ovim velikim ljudima u darivanju, a skromnim zahtjevima.

2000. GODINA

Na temelju članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl.gl. 2/94 i 2/95) i čl. 11. i 28. Statuta Općine Blato (Sl.glasnik 4/99), Općinsko vijeće Blato na svojoj 30. sjednici održanoj 6. travnja 2000. godine donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja:

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Mladen Žuvela
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: Osnovna škola Blato
Srebrni grb Općine Blato - skupno priznanje: „Klapa Kumpanji“

*** Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Mladenu Žuveli kao izraz zahvalnosti za svekoliki doprinos hrvatskom
pravosuđu i promicanju ugleda Blata**

Obrazloženje:

Mladen Žuvela rođen je 1936. godine u Blatu na otoku Korčuli. Gimnaziju je pohađao i završio u Virovitici (1949-1954.). Studirao je i diplomirao na Pravnom fakultetu u Zagrebu (1954-1959). Kao vježbenik i sudački referent radio je u Općinskom sudu u Rovinju (1959-1962). Pravosudni ispit položio je 1962. godine u Zagrebu. Tijekom 1962/63 godine odslužio je vojni rok. Oženjen je Mirjanom Žuvela rođ. Rojnica. Od 1963-1968. godine javni je pravobranitelj općine Rovinj. Od 1968-1991. godine radio je u Vrhovnom sudu Hrvatske i to od 1978. godine kao stručni suradnik u Vijeću i kao voditelj Službe sudske prakse Građanskog odjela. Za suca Vrhovnog suda izabran je 1978. godine na kojem mjestu ostaje do izbora suca Ustavnog suda RH (1991). Od 1984-1986. godine obavljao je dužnost predsjednika Građanskog odjela Vrhovnog suda, a od 1998. godine obavljao je dužnost dopredsjednika Ustavnog suda. Za vrijeme studija zarađuje kao ribar, a kasnije i kao suradnik različitih sportskih i inih listova i publikacija. Čitav svoj radni vijek bavi se građanskim pravom. Strukom se počinje intenzivnije baviti nakon dolaska u Vrhovni sud.

Suosnivač je i prvi potpredsjednik Hrvatskog društva za građanskopravne znanosti i praksu; organizator je, urednik i predavač na njegovim savjetovanjima i seminarima. Uređuje zbornike radova i godišnjake. Recenzira stručne knjige i druge radove. Sudjeluje kao član stručnih grupa i/ili kao konzultant odnosno recenzent u pripremi propisa iz područja građanskog prava. Član je komisije za polaganje pravosudnog ispita i Komisije za polaganje javnobilježničkih ispita. Ispituje građansko i trgovačko pravo. Autor je ili koautor niza stručnih pravnih knjiga, publikacija i članaka od kojih je najzapaženija knjiga „Komentar Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima“ koji je u razdoblju od 1980-1995. godine tiskan 6 puta u oko 20.000 primjeraka.

Narodnoj knjižnici Općine Blato zajedno sa svojom suprugom Mirjanom 199. godine poklonio je vrijednu donaciju od 282 knjige, a u cilju obogaćivanja knjižnog fonda i utemeljenja zavičajne zbirke. Bio je aktivan u nizu sportskih organizacija, osobito rukometnih, a uređivao je i surađivao na nazu sportskih publikacija npr: Sportski leksikon Leksikografskog zavoda Miroslav Krleža. Bio je predsjednik Rukometnog saveza Hrvatske. Član je Vijeća sportske arbitraže Hrvatskog olimpijskog odbora. Osnivač je i predsjednik Zaklade Zlatko Crnić. Odlikovan je ordenom rada i Redom kneza Branimira. Dobitnik je više raznih priznanja, povelja i diploma. Pačasnici je član Društva Blačana i prijatelja Blata u Zagrebu, te počasni član Hrvatskog crvenog križa. Zlatni grb kao najviše priznanje Općine Blato dodjeljujemo jednom od najjementnijih i najvršnjih hrvatskih pravnik. Obnašajući

dužnost suca Vrhovnog suda, a potom i potpredsjednika Ustavnog suda, kao najvišeg tijela sudbene vlasti u Republici Hrvatskoj,

Mladen Žuvela postiže sve što pravnik i sudac može u vlastitoj struci u svom životu dosegnuti. I pored svih obveza koje prate tako odgovorne zadaće, ne prestaje se baviti znanošću te objavljuje niz knjiga, članaka, brošura i komentara koje pored znanstvenog doprinosa hrvatskom pravu, postaju nezaobilaznim štivom na stolu svakog pravnika, suca ili odvjetnika. Ne možemo prešutjeti i ne zahvaliti gospodinu Žuveli na svesrdnoj pomoći koju je pružao u radu Općinskog poglavarstva. Savjeti, sugestije i mjere koje nam je predlagao uvijek odmjerene i točne, već na početku znale bi ukazati kakav će ishod biti na kraju. I Sve te odlike, iako same po sebi dovoljno govore, tek su dio vrednota koje krasi gosp. Žuvelu. Svoj humanistički pristup i blagost kojom odiše iskazuje i u radu Hrvatskog crvenog križa čiji je počasni član, kao i na dužnosti predsjednika Državne zaklade Zlatko Crnić koja brine i stipendira najbolje hrvatske studente pravnih fakulteta. Obrazlažući dodjelu Zlatnog grba ne možemo na kraju ne upitati se kako je moguće ispisati takav životni put. Odgovor je jednostavan u riječi ali težak u djelu: „Temeljnost i samozatajnost“.

Stoga, upravo i život Mladena Žuvele najbolje svjedoči ispravnost izreke koja govori: „Može se biti skroman, a ne biti mudar, ali je nemoguće biti mudar, a ne biti skroman“.

*** Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje
Osnovnoj školi Blato u prigodi 170 godina utemeljenja muške pučke škole u Blatu,
te zahvalnost brojnim generacijama učitelja u Blatu koji su svoj životni put
posvetili poučavanju i odgajanju mladeži**

Obrazloženje:

Dodjeljujući Osnovnoj školi Blato Zlatni grb Općine Blato, kao najviše priznanje Općine Blato, u godini kada se navršava 170 godina utemeljenja muške pučke škole u Blatu koja pod nazivom“ La scuola elementare minore a Blata“ započinje svojim radom 1830. godine, iskazujemo zahvalnost brojnim generacijama u učiteljima u Blatu koji su svoj životni poziv posvetili poučavanju i odgajanju mladeži. Premda nemamo točnih saznanja o početnicima u ovim prostorima (postoje podaci o privatnim inicijativama i pokušajima organiziranja istog) da bi mogli nedvosmisleno odrediti vrijeme početak organiziranog obrazovanja, prema za sada dostupnim izvorima ono je započelo polovinom XVII. Stoljeća. Prema arhivskim podacima Šumarskog fakulteta u Blatu je 1646. godine za vrijeme providura Foscola utemeljena prva šumarska škola u Hrvatskoj.

Nadalje, u zapisima Ostojića, vidljivo je da su 1750. godine za poučavanje u Blatu bila angažirana dva učitelja za mladež i to Vicko Kačić iz Hvara i Nikola Pribislavić iz Dubrovnika. Prema dostupnim podacima 1798. godine, pri Plovaniji u Blatu otvara se škola koju pohađa 30 učenika, a 1803. godine u Blatu djeluje Općinska škola, uzdržavana od općinara, dok se kao učitelj navodi se don Ivo Vilović. U školi se radilo po Sovinim udžbenicima i to: čitanje, pisanje, računanje i čudoredni katekizam. Koliko su pojedine škole trajale, da li su ukidane i ponovno otvarane nemamo za sada točnih podataka. U arhivi obitelji Ostojić nalazimo sljedeće podatke: Iz pisama Sindaku u Blatu upućenog Preturi u Korčuli, od 10. listopada 1823.godine, piše:“... u blatu ima 2300 stanovnika, među kojima ima djece u starosti od 6-12 godina oko 202-je, te se moli za otvaranje niže osnovne škole“. Na spomenuti dopis Pretura u Korčuli odgovara dopisom Sindaku u Blatu 19. kolovoza 1824. godine u kojem među ostalim stoji:“.... Po odobrenju Visoke vlade odobrava se otvaranje jedne muške niže osnovne škole u Blatu....“. Temeljem dostupnih izvora sa sigurnošću možemo tvrditi da je pučka muška škola u Blatu započela svoj rad 1830. godine. Prvu školsku godinu 1830/31. bio je upisan samo prvi razred, koji se dijelio na niži i viši (superiore i inferioere). I od tada pa do danas u Blatu postoji neprekinuto poučavanje (obrazovanje) djece i mladeži. U školi je

nastavni jezik talijanski, a od školske 1893/94. godine nastavni jezik je Hrvatski. Od 1893/94. godine škola je četvero razredna i pohađa je 272-je muške i ženske djece, školske godine 1911/12. započinje sa radom peti razred. Školske 1934/35. godine muška osnovna škola broji 420 učenika, sa devet učitelja, a ženska osnovna škola broji 413 učenica, sa osam učiteljica. Škola je šesto razredna. Od školske 1945/46. godine u Blatu radi četverogodišnja osnovna narodna škola i niža realna gimnazija, koje školske 1947/48. godine prerastaju u sedmogodišnju školu. Od 1952/53. godine osnovna škola postaje osmogodišnja i obvezna za svu djecu. Kao obvezna osmogodišnja škola djeluje i danas. Poučavanje djece i mladeži, kao i život uz djecu i mladež i hod prema znanju i učitelja i učenika u Blatu ostvario je kroz povijest zadivljujuće rezultate. Učenje i želja za znanjem mnoge Blačane dovelo je do najviših znanstvenih i akademskih titula, kao i dužnosti. Brojni učenici nadvisili su svoje učitelja, a svome mjestu i školi svojim su djelom osigurali poštovanje.

Na ponos brojnih učitelja i roditelja generacijama su učena i naučena prva slova, brojke i pročitane i napisane prve rečenice. Blato je izgradnjom školske zgrade dosita impozantnih dimenzija, čija je izgradnja započela o stotoj godišnjici utemeljenja pučke škole 1930 godine, iskazalo svoje poštovanje učiteljskom pozivu i svoj odnos naspram procesu učenja i školi kao ustanovi, a radost Zlatnog grba Općine Blato povezuje stoljetnu tradiciju poučavanja, iskazuje zahvalnost današnjih generacija brojnim zaboravljenim učiteljima, te predstavlja putokaz sadašnjim i budućim generacijama.

Danas Osnovnu školu Blato polazi 352 učenika u 16 odjeljenja od prvog do osmog razreda, a program ostvaruju 33 djelatnika od toga 25 učitelja. Današnji rad škole i njena uspješnost ogleda se u uspješnosti učenika škole, kao i nagradama i priznanjima koje učenici ostvaruju na raznim natjecanjima i susretima u znanju, slobodnim aktivnostima i športu, kao i uzornoj suradnji škole i sredine u kojoj djeluje.

*** Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje
„Klapi Kumpanji“ iz Blata kao izraz zahvalnosti za očuvanje tradicije klapskog
pjevanja u Blatu, za vrhunske rezultate ostvarene u zemlji i inozemstvu
tijekom 1999. godine, te za promicanje Blata i blatske kulture**

Obrazloženje:

KLAPA „KUMPANJI“ – iz Blata članovi klape:

Rino Žuvela	- prvi tenor
Robert Gavranić	- drugi tenor
Đoni Bačić	- drugi tenor
Zlatan Milat	- bariton
Janes Vlašić	- bariton- glazbeni voditelj
Ante Borovina	- bas
Vedran Sardelić	- bas
Nenad Romano Lipovac	- drugi bas
Matko Farčić	- drugi bas

Klapa „Kumpanji“ okupila se krajem 1995. godine pod glazbenim vodstvom gospodina Janesa Vlašića i od prvog javnog nastupa 25. prosinca 1995. godine klapa je nastupala na kulturnim i zabavnim priredbama u organizaciji Općine Blato ili blatskih udruga, u Dubrovniku, Korčuli i Omišu.

Prvom pojavom na Omiškoj pozornici skreće pažnju na svoje mogućnosti i osvaja nagradu za najuspješniju mušku klapu debitanta XXX festivala dalmatinskih klapa Omiš 1996. Mladost koja gaji ljubav naspram klapskoj pjesmi uz neprestanu želju za dokazivanjem brojne publike. Suradnja s dramskim umjetnikom Joškom Ševom u predstavi „Govorite li

hrvatski“, kao projekt „Vila moja prijde“ sa Sandrom Bačićem koji je izazvao izuzetno zanimanje slušateljstva uz nastupe na smotrama klapa, Omiškom festivalu i uspjeh u TV emisiji Etnokajda, te nosač zvuka u ovoj godini dovoljno govore o stalnom rastu i prihvaćenosti ove mlade klape.

DO SADA OSVOJENE NAGRADE:

OMIŠ 1996.

- najbolji debitanti XXX Festival dalmatinskih klapa Omiš 1996.

KORČULA 1998.

- prva nagrada publike Marko Polo fest 1998.

VERONA 1999.

- GRAN PRI – prva nagrada stručnog žirija – u konkurenciji narodnih pjesama na X Internacionalnom festivalu u Veroni 04/1999.

SLAVONSKI BROD 1999.

- nagrada KOR – nagrada hrvatskih radio postaja i lokalnih TV postaja za najbolji album narodne glazbe u 1999. godini i najuspješniju klapu

OMIŠ 1999.

- večer novih skladbi
- prva nagrada publike „Moja didovina“ (D. Tambača/I. Skurla/ D. Tambača)
- treća nagrada stručnog ocjenjivačkog suda: „Sjećaš li se maestra“ (I. Brešan/I. Brešan/ D. Tambača)

OMIŠ 1999.

- večer izvornih pjesama
- druga nagrada publike
- treća nagrada stručnog ocjenjivačkog suda

Srebrnim grbom Općine Blato iskazuje se priznanje i zahvalnost mladim zaljubljenicima u dalmatinsko klapsko pjevanje i zapaženim uspjesima na domaćim i međunarodnim natjecanjima klapskog i akapela muškog zborskog pjevanja ostvaruju visoke i vrhunske rezultate tijekom proteklih godina. Sama pojava ove mlade klape, kao nastavak tradicije klapskog pjevanja u Blatu, izazvala je nepodijeljeno oduševljenje kako uspjesima koja klapa ostvarila tijekom svog rada na putu do najviših nagrada i uspjeha u zemlji i inozemstvu, tako i doprinosu njihova uspjeha i rada na medijsku promidžbu Blata i blatske kulture.

Upornost i odricanja u radu ove mlade klape tijekom proteklih godina u 1999. godini dobilo je konačnu zadovoljštinu u brojnim priznanjima i nagradama stručne javnosti i širokog slušateljstva. Vedrina ove klape i njihovo proživljavanje pjesme uvijek iznova oduševljava, jer „Kumpanji“ su klapa koja je uz svoj nesumnjivi talent i temeljiti rad sačuvala izuzetnu svježinu glasova i iskrenu sugestivnost izvođenja. Oni su mladost koja želi i koja se penje i može se popeti do samog vrha klapskog pjevanja.

2001. GODINA

Na temelju članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl.gl. 2/94 i 2/95) i čl. 11. i 28. Statuta Općine Blato (Sl.glasnik 4/99), Općinsko vijeće Blato na svojoj 41. sjednici održanoj dana 05. travnja 2001. godine donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja:

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje:	Ante Franulović „Lukrić“
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje:	BŠK“ Zmaj“ Blato
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje:	Blato d.d. – stanica za tehnički pregled vozila
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje:	Srednja škola Blato
Srebrni grb Općine Blato skupno priznanje:	Klupa „Blajke“.

*** Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Antunu Franuloviću „Lukrić“ kao izraz zahvalnosti za životni put i djelo
koje je posvetio svom Blatu na gospodarskom uzdizanju, kulturnom
i športskom identitetu**

Obrazloženje:

Ante Franulović Lukrić rođen je 9. lipnja 1928. godine u obitelji pok. Franka Franulović Lukrić i pok. Marije rođ. Marinović. Osnovnu školu završio je u Blatu. Bio je sudionik II. svjetskog rata od 1943. – 1945. god. Srednju tehničku školu – strojarški smjer završio je 1952. god. u Rijeci. Zaposlio se u prosincu 1954. god. u Radež-u u Blatu, odmah nakon njegova osnutka, gdje je obavljao poslove tehničkog rukovoditelja. Upisuje se na Visoku tehničku školu Sveučilišta u Zagrebu, danas, danas Strojarski fakultet, 1957. godine, te diplomira u siječnju 1962. god. i stječe zvanje diplomiranog inženjera strojarstva. Još za vrijeme studija radi na elaboratu – projektu premještaja pogona Radež-a iz prostorija na Zlinjama (današnji Karbon) na lokaciju Ratkuše, gdje se Radež danas nalazi. Nakon diplomiranja, u siječnju 1962. vraća se u Radež, gdje na poslovima tehničkog direktora radi do 1968., a nakon formiranja zajedničke brodograđevne otočke tvrtke „KBI“ (Korčulanska brodograđevna industrija) radi na poslovima tehničkog direktora sve do 1972. godine.

Generalni direktor poduzeća Radež postaje 1972. godine, koju dužnost obnaša do kraja 1989. god. do umirovljenja 1991. godine radi kao savjetnik generalnog direktora Radež-a.

Osim u gospodarstvu gosp. Ante Franulović istakao se i društvenim radom još za vrijeme studija. Bio je predsjednik studentskog odbora na Strojarskom fakultetu u Zagrebu, te predsjednik Kluba korčulanskih studenata u Zagrebu. Svoj utjecaj na povezivanje blatskih studenata i njihovo okupljanje u Zagrebu, nastavio je i kasnije kao predsjednik Skupštine Mjesne zajednice Blato i predsjednik Savjeta Mjesne zajednice Blato. Obnašao je i funkciju člana Općinske skupštine Općine Korčula. Članom Upravnog odbora nogometnog kluba „Zmaj“ postao je odmah nakon II. svjetskog rata, dok je predsjednik „Zmaja“-a bio od 1965.-1967. godine. U tom razdoblju, točnije u kolovozu 1966. godine, „Zmaj“ je slavio 40. obljetnicu osnivanja.

Ante Franulović Lukrić čitav svoj radni vijek proveo je u Radež-u, od njegova osnivanja i početaka djelovanja kao kovačko-linarske radionice za usluge 1954., koja u vrijeme njegova zaposlenja ima 3 radnika, pa sve do izrastanja Radež-a u modernu tvrtku koja je brojila oko 500 zaposlenih, a s kooperantima još više, postavši tako Radež i svjetski poznata tvrtka za proizvodnju brodske opreme za pristup teretu. Kao čelni čovjek Radež-a bio je predsjednik grupacije proizvođača brodske opreme Jadran-brod Zagreb.

Ante Franulović jedan je od najzaslužnijih osoba u stvaranju Radež-a, kao gospodarske okosnice Blata, čiji su rezultati u Blatu jasno uočljivi. Usponom Radež-a postigao je gospodarsku i socijalnu stabilnost mjesta i otoka, u trenutku pada otočke poljoprivrede kao gospodarske grane, od koje je do tada živio pretežiti dio pučanstva. Kao čelni čovjek Radež-a, svojim znanjem i sposobnošću, pridonio je njegovu gospodarskom usponu, što je dovelo do spašavanja Blata i prestanka učestalog masovnog iseljavanja stanovništva. Posljedice toga načina rada Ante Franulovića, vidljive su i danas, jer je Radež, još uvijek, čvrsti oslonac i

uzdanica gospodarstva Općine Blato, omogućivši tako povratak brojnim mladim stručnim kadrovima u Blato i općenito zaposlenje mladih osoba.

* Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje

BŠK „Zmaj“ iz Blata kao izraz zahvalnosti brojnim generacijama športaša „Zmaj“ –a koji su tijekom 75 godina promovirali športsku kulturu, odgajali mladež u zdravom športskom duhu, a svome Blatu darivali brojne športske uspjehe, nadarene i uspješne športaše

Obrazloženje:

Sredinom 2001. godine navršit će se 75. godina od sastanka na kojem je, u kući Barćota (danas Padovan Franica rođ. Franulović Srzuvan pok. Petra) ispod Plokate, utemeljen NK „Zmaj“. Na tom sastanku izabran je prvi Upravni odbor, a za prvog predsjednika biran je gospodin Šeparović Markota Nikola pok. Marka za blagajnika je izabran gosp. Franulović Lukrić Franko, a za kapetana momčadi gosp. Suličić Stjepan.

Osnivaju kluba kao društva prethodilo je cijelo jedno desetljeće napora i aktivnosti blatske mladeži za prestiž i dominaciju u tadašnjim športskim društvima ili grupama, a pod utjecajem ukupnih zbivanja u državi.

Prvu nogometnu loptu u Blato donijeli su 1912. god. iz Splita tadašnji učenici poljoprivredne škole Bosnić Pulenta Franko pok. Franka i Gavranić Rado Ivan. Prva pravila nogometne igre, makar i nepotpuna, u Blato je donio 1912. god. gospodin Ivan Šeman iz Zagreba, gdje su i tiskana. Godine 1923. utemeljen je prvi nogometni klub u Blatu pod nazivom „Val“, koji je kasnije promijenio ime u „Jadran“, a potom u OŠK. Prva momčad Zmaja bila je u slijedećem sastavu.

1. Petar Gavranić Jija – vratar
2. Jakov Bosnić Bagatela i Marko Šeparović Kustro – bekovi
3. Franko Cetinić Krnjan, Visko Padovan Črivo, Jurica Grbin Grozde – halfovi
4. Nikola Cetinić Pensa, Stjepan Suličić, Marko Žanetić, Mirko Sardelić Bartul i Antun Sardelić Širić – navala.

Prvu utakmicu Zmaj je odigrao protiv mjesnog rivala Jadrana, kasnije je gostovao u Veloj Luci i na Hvaru. Da bi došli do sredstava za kupnju dresova i opreme Zmaj unajmljuje dvije prostorije u kojima održavaju zabave, uglavnom plesove (munde), jedne u kući Tragetira i druge u kući Perušila. Svaka je imala svoj odbor. Utakmice koje je Zmaj igrao imale su puno navijača, kao u Blatu tako i u Veloj Luci. No to je kratko trajalo jer su vlasti, ne čekajući šesto januarsku diktaturu 1929., polovinom 1928. god. zabranile djelatnost Zmaja, a povod tome bilo je ubojstvo hrvatskih zastupnika u skupštini „one“ države, pak veliki neredi i prosvjedi na utakmicama, a i sama činjenica što je Zmaj u svome amblemu imao hrvatsko obilježje, koje je asocijiralo na povijesni hrvatski grb. Tako dolazi do prvog prekida rada kluba.

Godina 1934. u Blatu se rađa kulturno prosvjetno društvo Seljačka sloga, pa Zmaj ulazi kao nogometna sekcija Seljačke sloge. Tada je u Blatu postojao nogometni klub OŠK i nogometna sekcija Seljačke sloge, odnosno Zmaj. Već od 1936. god. Zmaj se osamostaljuje odnosno izlazi iz Seljačke sloge, tako da se sastanak na Ratkuši u kolovozu te godine može smatrati kao obnova BŠK Zmaja –a, jer je izabrana uprava i to: Franko Franulović Trenta Ano – predsjednik, Gavranić Marko Lotre – tajnik, Ivan Bačetić Ban – rizničar i članovi uprave Kuzma Gavranić Gunjar, Franko Bosnić Pulenta i Franko Kaštopil Culić. Odobrena pravila, zapisnik sa konstituirajuće skupštine i listu članova promicateljskog odbora, „sresko načelstvo“ u Korčuli odobrilo je 16. VII. 1938. god. Kako je u Blatu djelovao i nogometni klub OŠK, procedura je dulje trajala jer se od vlasti postavljalo pitanje: Zašto su u Blatu dva kluba? No s obzirom da su skoro svi predlagači bili mlađi od 18 godina pravila su konačno potvrđena. Tako je opet Zmaj bio samostalan i odigrao utakmice sa OŠK-om, Hajdukom iz Vele Luke i nogometnom sekcijom iz Seljačke sloge. Kako je Zmaju popularnost rasla neki

igrači iz OŠK-a prelaze u Zmaja i to ponajbolji, a sve s razlogom da se ima jača momčad radi nadmetanja s ostalim klubovima u susjedstvu, a napose s Hajdukom iz Vele Luke. To je bilo doba kad su se Blačani bavili raznim sportovima uz planinarstvo, gimnastiku i atletiku. Zmaj tada pokreće i svoju vaterpolo sekciju koja je naročito igrala 1940. i 1941. godine u Prigradici. Zmaj je tada imao preko 150 aktivnih članova, a tradicija Zmaja iz 1926. i Zmaja iz 1936., te uspjesi na zelenom polju stvorila mu je brojne simpatizere, tako se 1940. god. taj broj popeo na preko 1000 ljudi. Na kraju 1940. god., kad se čitava nogometna sekcija Seljačke sloge pripojila Zmaju bilo je jasno da će Zmaj biti najbolji, a uskoro i jedini nogometni klub u Blatu. Spajanjem nogometne sekcije „Seljačka sloga“ sa Zmajem društvo je dobilo na masovnosti. Snaga društva je toliko narasla da je 1. XI. 1940., u organizaciji Zmaja, održan „športski dan“. Pored Zmaja i OŠK-a, nastupio je i Radnički iz Korčule. Osim nogometa, natjecalo se u gimnastici, atletici, plivanju i vaterpolu. Tajnik odbora koji je organizirao natjecanje bio je zaslužni sportski radnik Drago Glamuzina. Od 1941. – 1945. zbog poznatih razloga: II. svjetski rat i talijanska okupacija, društvo ne djeluje. Već po završetku II. svjetskog rata prvi potpisnik 1945. godine za obnovu Zmaja bio je gosp. Mirko Sardelić Kraljević, i od tada pa do danas Zmaj kontinuirano djeluje. Njegovi predsjednici bili su: Leopold Juretić, Marin Žanetić Pudarić, Dobroslav Stipanović, Mladen Šeparović, ing. Ante Franulović Lukrić, Cetinić Perica, Jurica Žanetić, Franko Šeparović, Ante Milat, Tonči Gavrančić, Ivo Gavrančić, Matko Šulenta, a neki od njih i po više navrata.

Od 1945. – 1971. godine Zmaj je odigrao 368 utakmica, od toga je imao 202 pobjede, 63 neriješenih rezultata i 103 poraza. 1957. god. Zmaj je bio četvrtfinalist kupa za Dalmaciju. 1960., 1961. i 1962. godine bio je prvak Dubrovačkog područja. U prijateljskoj utakmici 1959. godine sa juniorima „Hajduka“ iz Splita izašao je pobjednikom. Materijalne prilike i nemogućnost organizacije ozbiljne lige čine Zmaja prosječnim otočnim klubom sve do 1972. god. kad s pravom možemo ustanoviti da se Zmaj transformira u respektabilni klub. Inicijativom starih sportskih radnika, a uz punu podršku Splitskog nogometnog saveza, u Blatu se 1959. god. organizira prvi tečaj za nogometne suce pod vodstvom legendarnog nogometnog djelatnika Lea Lemišića. To je bilo osnova da se formira i nogometni odbor za Korčulu i Lastovo, koji je kasnije prešao u Savez sa sjedištem u Blatu, te da u novonastaloj ligi natjecateljske godine 1971. – 1972., pod vodstvom trenera Ante Tulića, Zmaj osvoji prvo mjesto i stječe pravo natjecanja u Južno- Dalmatinskoj ligi Zmaj uspjeha zadržati status ligaša, doduše na 11 mjestu od 14.

U natjecateljskoj 1973. – 1974. Zmaj se bori za sredinu ljestvice kako bi se plasirao u jedinstvenu ligu, na području od Maslenice do Prevlake, i to uspijeva. Ovi uspjesi Zmaja, motiviraju i druge klubove, pa već te godine Omladinac iz Lastova igra u Južno-Dalmatinskoj ligi, a slijedeće i Hajduk iz Vele Luke. Nogometni savez u Blatu ima pune ruke posla, prima u svoje članstvo i klubove s poluotoka Pelješca. Formira se liga od 12 klubova, ustrojava se sudačka i trenerska organizacija. U Blatu djeluje sudačka organizacija sa 44 djelatna suca, od kojih 2 iz Vele Luke, a po jedan iz Lastova i Korčule.

Zmaj je očita motivacija za sve, te se u Čari formira nogometni klub, a obnavlja se i klub u Korčuli i Orebiću. U Lovištu se gradi po prvi put nogometno igralište i formira novi klub. U Blato dolaze gostovati klubovi iz Zadra, Šibenika, Makarske, Omiša, Dubrovnika i dr. U Južnoj dalmatinskoj ligi Zmaj je u dvije sezone, od 1972. – 1974. god. odigrao 50 utakmica. Usporedo sa seniorima nastupali su i juniori koji su također odigrali. Natjecateljska sezona 1973/74. bila je najveći uspjeh Zmaja do tada. Osvojio je četvrto mjesto. U jedinstvenoj Dalmatinskoj ligi Zmaj se natjecao tri sezone i odigrao 87 utakmica. Jedna utakmica nije odigrana jer je teren bio rastrošen i to 7. 11. 1976. god. To je bio povod da se pristupi rekonstrukciji igrališta i postavljanju drenaže. Izgrađen je kvalitetan teren, te je za vrijeme Domovinskog rata na našem igralištu kao domaćin nastupao prvligaš HNK Dubrovnik.

Odlukom Uprave Zmaja od 18. srpnja 1977. god. upoznat je Nogometni savez Dalmacije da Zmaj, zbog nedovršenog terena, odustaje od natjecanja u Jedinstvenoj dalmatinskoj ligi za predstojeću sezonu 1977/78. god.. Te sezone klub se natječe u međuopćinskoj ligi Dubrovnik-Lastovo-Metković. NK Jadran iz Smokvice ustupa Zmaju igralište.

Od tada pa do danas Zmaj se natječe u tom krugu natjecanja, a time što se danas naziva I. županijska liga Dubrovačko-neretvanska. Kroz nogometni klub Zmaj u sve tri uzastopne kategorije treniralo je i igralo više od tisuću mladića.

Brojni su članovi Zmaja bili sudionici Domovinskog rata, a prvi poginuli branitelj bio je kapetan Zmaja gosp. Želimir Žanetić kojem svake godine u spomen mlađi kadeti igraju memorijalni turnir Želimir Žanetić, pod pokroviteljstvom Općine Blato.

*** Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje**

Blatu d.d.- Stanici za tehnički pregled vozila Blato kao izraz zahvalnosti odlučnim i marljivim blatskim entuzijastima koji su prije 30 godina potaknuli i ostvarili ideju prve stanice za tehnički pregled vozila na hrvatskim otocima, kao i svima koji su svojim radom tijekom proteklih godina doprinijeli njenom uspješnom i kvalitetnom radu

Obrazloženje:

Stanica za tehnički pregled započela je sa radom 13. lipnja 1970. godine uz potporu tadašnjeg Sekretarijata za unutrašnje poslove, čime je realizirana ideja entuzijasta gosp. Leopolda Juretića, gosp. Josipa Kapora, gosp. Ante Suličića i gosp. Drage Glamuzine iz 1969. godine. U početku su uvijeti za rad bili vrlo skromni, kako u opremi tako i u financijskim sredstvima, stoga je pomoć Poljoprivredne zadruge Blato i angažmanom tadašnjeg direktora gosp. Vinka Milata, zatim AMD Blato, Radež-a i P.Z. Jedinstvo iz Smokvice izgrađena zgrada STP i kupljena najnužnija oprema. Ovako ustrojena STP radi do listopada 1977. godine kada se odlukom Izvršnog odbora AMD Blato pripaja novoosnovanoj R.O. „23 Travanja“ Blato. Ova R.O. održava svoju djelatnost do 1980. godine da bi se 1981. godine referendumom uposlenih djelatnika pripojila R.O. Blato, kasnije D.P. Blato, a današnjem Blatu d.d..

Ovaj pravni subjekt od 13. lipnja 1970. godine, pa sve do danas uspješno obavlja svoju djelatnost i doprinosi većoj sigurnosti u prometu na cestama, uz zahvale Centra za vozila Hrvatske i Hrvatskog autokluba, pružajući svoje usluge građanima općine Blato, otoka Korčule, dijela Pelješca i otoka Lastova.

Stanica za tehnički pregled ima 7 djelatnika koji redovito primaju plaću.

Djelatnost i postignuti rezultati:

- osnovna djelatnost poslovanja je tehnički pregled i registracija cestovnih motornih vozila, gdje svake godine imamo trend povećanog broja usluga;
- zadnjih dvadesetak godina Stanica je poslovala pozitivno;
- ostale djelatnosti koje se uspješno obavljaju jesu prodaja novih automobila iz programa Volkswagen, Opel i Seat, te prodaja auto dijelova;
- od 1990-2000. godine izgrađen je pred prostor u zgradi STP, te su postavljena rolo vrata;
- obavljena je rekonstrukcija i uređenje unutarnjeg prostora Stanice;
- nabavljena je oprema za električko obrađivanje podataka;
- zamijenjen je stari krov aluminijskim krovom;
- ugrađeni su novi valjci na pratećim uređajima;
- asfaltirano je dvorište autoservisa, izgrađena oграда i ugrađena autopraona;
- postavljen je krov na upravnoj zgradi, te
- uređen autosalon.

*** Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje
Srednjoj školi Blato u prigodi proslave 80.-te obljetnice utemeljenja
Građanske škole u Blatu i 30.-te obljetnice gimnazije, kao priznanje generacijama
učitelja, nastavnika, profesora i stručnih suradnika koji su svoje znanje i sposobnosti
nesebično prenosili generacijama učenika**

Obrazloženje:

Građanska škola u Blatu započinje s radom 11. prosinca 1921. godine. U ime Osnovne škole taj događaj pozdravio je nad učitelj Marin Batistić. Prvi upravitelj Građanske škole bio je Antun Radić, te uz njega učitelj Nikola Raško. U prvi razred bilo je upisano 40 muške i 20 ženske mladeži. Ovim događajem počinje djelovati organizirano srednjoškolsko obrazovanje na području općine Blato, koje uz prekid za vrijeme II. Svjetskog rata djeluje do danas u obliku odgojno – obrazovne ustanove koja danas nosi ime Srednja škola Blato. Nakon Građanske škole, od 1955. godine Škole učenika u privredi, Brodograđevne škole, Gimnazije Blato, Centra za usmjereno obrazovanje Korčula – pedagoška jedinica Blato, Srednja škola Blato već 80 godina postojano stoji kao odgojno – obrazovna ustanova za potrebe srednjoškolskog obrazovanja mladeži Blata i otoka Korčule. Svima nama dobro poznati ŠUO, te kadrovi koje je naukovao i danas su temelj proizvodne djelatnosti Blata i otoka. Višegodišnje praćenje migracije učenika koji su završili srednjoškolsko obrazovanje u Blatu pokazuje da oni ostaju u mjestu i na otoku u velikom broju. Školske godine 1970/71. po prvi put se upisuje i gimnazijsko odjeljenje čije uvođenje uvjetuje značajan povratak učenika – studenata nakon završenih studija na otok i u Blato, što nije pojava u obrnutom slučaju. Tako Srednja škola Blato ostaje jedan od bitnijih temelja demografske obnove otoka Korčule i Blata. Nezamislivo je danas gledati Kumpanjiju, 28. travnja na Plokati bez blatskih srednjoškolaca, koji su osim toga sastavni dio BŠK „Zmaj-a“, Narodne glazbe Blato, HGU „Sveta Vincenca“, HGSU „Petar Milat“, „Blajki“, „Kumpanji“, veslačkog kluba „Ošjak“ i nogometnog kluba „Hajduk“ iz Vele Luke, HGSD „Sveta Cecilija“ i KUD „Moreška“ iz Korčule, Kumpanjije iz Smokvice, a koji su zalag budućnosti gospodarskog, kulturnog i športskog života u Blatu i na otoku.

Danas Srednja škola Blato broji 240 učenika u 14 razrednih odjeljenja. Ima 33 uposlena te svojim kadrovskim potencijalom i materijalno – tehničkom opremljenošću brodi kao jedan od temelja stabilnosti budućeg opstanka Blata i otoka Korčule.

*** Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje
Klapi „Blajke“ iz Blata kao izraz zahvalnosti za očuvanje tradicije ženskog klapskog
pjevanja u Blatu, za izuzetne rezultate ostvarene u zemlji i inozemstvu tijekom 2000.
godine, te za promicanje Blata i blatske kulture**

Obrazloženje:

Klapa „Blajke“ iz Blata – članice Klape

Marija Protić Sršen	- prvi sopran
Franica Žanetić	- drugi sopran
Dijana Simoni	- drugi sopran
Elimira Gugić	- drugi sopran
Mirjana Petković	- prvi alt
Dragana Prižmić	- prvi alt
Dubravka Primić	- drugi alt
Marija Donjerković	- drugi alt
Boženka Sardelić	- drugi alt

Klapa „Blajke“ okupila se prije šest godina pod glazbenim vodstvom gospina Janesa Vlašića. Nastala je na temeljima ženske klape „Žetalice“, prve takve klape u Dalmaciji, osnovane prije tridesetak godina u Blatu. „Blajke“ su nakon „Žetalica“ preuzele na sebe, tu ponekad zahtjevnu i nezahvalnu ulogu očuvanja i daljnjeg razvijanja ženskog a capella pjevanja. Osim njegovanja tradicionalnog i izvornog, one idu u korak sa zahtjevima današnjeg vremena četveroglasja. Žensko klapsko pjevanje danas je drugačije, složenije i zahtjevnije.

„Blajke“ idu korak s vremenom, ali i dalje teže očuvanju ljepote izvornosti i originalnosti našeg podneblja. Njihov rad u ovih šest godina dao je lijepe rezultate uz puno uloženog truda.

Od njihovih brojnih nastupa treba izdvojiti kao najznačajnije:

- sudjelovanje na tradicionalnom festivalu dalmatinskih klapa omiš;
- predstavljanje u televizijskim emisijama: Bravo, Lijepom našom (Dubrovnik), Dobro jutro Hrvatska, Etno kajda i Stonsko ljeto;
- nastupi u Dubrovniku pred crkvom sv. Vlaha, te u atriju Kneževa dvora sa poznatom blatskom umjetnicom Meri Cetinić;
- sudjelovanje u Večeri klapa Dubrovačko – neretvanske županije, te u sklopu Blatskog ljeta i Tjedna Blata;
- „Blajke“ su 1999. godine gostovale na međunarodnom festivalu mediteranske glazbe u Sevilli gdje su u jakoj konkurenciji izabrane za najizvorniju skupinu;
- Na XI međunarodnom susretu koralnog pjevanja u Veroni 2000. godine osvojile su 1. nagradu u kategoriji ženskog klapskog pjevanja;
- Krajem 2000. godine sudjelovale su na Festivalu zbornog pjevanja u Pragu i osvojile srebro i specijalnu nagradu za najbolje izvođenje slobodnog programa.

Osim navedenih nastupa one su svih godina svog djelovanja prisutne u kulturnom životu Blata, otoka Korčule i cijele županije. Velika vrijednost njihova rada nije samo u nagradama, već u primjeru kojeg pružaju mladima, te nastojanjima da na njih prenesu svoje znanje i ljubav za pjesmu. Također je velika vrijednost njihova prvog tonskog zapisa na CD-u i kaseti „Oj studenče“ kojeg su promovirale u svibnju prošle godine. Smatramo da nakon šest godina rada i posebno velikih uspjeha u prošloj 2000. godinu upornosti i odricanja zaslužuju nagradu Općine Blato.

2002. GODINA

Na temelju članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl.gl. 2/94 i 2/95) i čl. 6., 8. i 29. Statuta Općine Blato (Sl.glasnik 5/01), Općinsko vijeće Blato na svojoj 10. sjednici održanoj dana 21. ožujka 2002. godine donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja:

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje:	Ante Marinović
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje:	HGSU Petar Milat
Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje:	VU Kumapnjija
Srebrni grb Općine Blato - skupno priznanje:	HPD Spivnik

*** Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Antunu Marinoviću iz Blata kao izraz zahvalnosti za životni doprinos
u gospodarskom, prosvjetnom, kulturnom i športskom životu Blata**

Obrazloženje:

Antun Marinović rođen je 27. travnja 1931. godine, od majke Sardelić „Biok“ Frane i oca Marka u seljačkoj siromašnoj obitelji. Obitelj Marinović je u antifašističkoj borbi izgubila i dva sina Ivan-Miloša i Marka.

Osnovnu je školu pohađao u Blatu, zatim u Smokvici gdje ga je zatekla okupacija Talijana u II. svjetskom ratu, a kasnije u Blatu dočekuje okupaciju njemačkih snaga. Zbog uvjeta upis u fašističku mladež u Blatu, prekida školovanje u šk. god. 1942/43. Zatim slijedi evakuacija sa obitelji na Hvar, Vis, Italija i konačno u Afriku 24. prosinca 1943. godine. U logoru „Elshat“ iskazuje aktivnosti kroz sport, a naročito u tzv. „centralnom pionirskom kazalištu“. 5. svibnja 1945. godine vraća se sa obitelji ponovno u domovinu. Kao član pionirskog kazališta ondašnje države boravi u Čehoslovačkoj za izvršenje zahvalnosti na pomoći koju je pok. Dr. Beneš, ondašnji predsjednik Čehoslovačke poslao napaćenoj djeci. U školskoj godini 1947/48 u Blatu završava tzv. nižu gimnaziju, a 1948/49 upisuje srednju tehničku školu u Rijeci, smjer građevinski – specijalist vodogradnje, koju završava 1952. godine.

Kao vrsni sportaš, naročito nogometaš igra nogomet NK „Kvarner“ i NK „Lokomotiva“ u rangu II lige i Hrvatske lige i na taj način se školuje, jer stipendije nije imao. Od 1947. godine igra i za prvu ekipu NK „Zmaj“ Blato. Prvo zaposlenje dobiva u N.O. Kotara Korčule 1. prosinca 1953. godine u svojstvu referenta za komunalne poslove. Nakon toga 1. rujna 1955. godine imenovan je upraviteljem novo utemeljene škole učenika u privredi.

1957. godine zapošljava se u lokalnom građevinskom poduzeću. Od 1960. godine radi u korčulanskom vodovodu Blato, gdje ostaje do svoje mirovine 31. prosinca 1992. godine. Nakon toga obnaša dužnost predsjednika umirovljenika Blata, a od 1995. – 1999. člana Poglavarstva Općine Blato zaduženog za komunalne djelatnosti. Svoju bogatu sportsku-nogometnu aktivnost od 25 godina upotpunjuje sa 4 godine kao ispitni sudac i 6 godina kao ispitni nogometni trener. Osim u sportu i kulturi najveći doprinos ostvario je u komunalnoj djelatnosti, naročito u ustroju i razvijanju vodoopskrbe. Strategija razvoja vodoopskrbe u to doba dolazi iz oblasnog N.O. za Dalmaciju, sa zadatkom da se izvidi prirodna kotlina oko Pupnata za izgradnju umjetnog jezera „DAMA“ radi rješavanja vodoopskrbe otoka Korčule. Gosp. Antun Marinović proširuje ovo ispitivanje i na Anić bunar u blatskom polju. Isti se pokazao izdašnim, te se kreće sa elaboratom za potrebne istraživačke radove, za što su nadležni iz oblasti Dalmacije osigurali i inicijativna sredstva. Početkom 1956. godine započinju prvi radovi na iskopu vodovodnog kanala od cisterne u Veloj strani sa građevinskom grupom Mjesne zajednice Blato. Potom rukovodi intezivnim ispitivanjem „Anić“ bunara, a na temelju tih rezultata započinju istraživački radovi na nivou Republike Hrvatske, od strane poduzeća „Geoistraživanje“ Zagreb. Od 1. srpnja 1960. godine uz odgovor na mjesnom nivou preuzima vođenje radova na početku izgradnje tzv. „Korčulanskog vodovoda“, kao i provođenje daljnjih istraživačkih radova. Dana 15. listopada 1961. godine pušten je u pogon prvi dio vodovoda za Blato i Velu Luku. 1963. godine „Korčulanski vodovod“ Blato preuzima pod svoje okrilje pogon vodovoda Orebić, sa svom investicijskom izgradnjom i organizacijom poslovanja. U razdoblju do 1985. godine gosp. Antun Marinović obnašao je dužnost tehničkog direktora dvije godine, zatim 13 godina objedinjuje funkciju direktor/tehnički direktor, te kasnije do odlaska u mirovinu 1. siječnja 1993. godine dužnost tehničkog direktora. Kroz svoj radni vijek obnašao je i druge zadatke, kao projektant, nadzorni organ, tako da je malo javnih radova i objekata na našem području u koje nije bio uključen.

*** Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje**

HGSU „Petar Milat“ kao znak zahvalnosti brojnim Blačanima koji su svojim radom doprinijeli promicanju kulturno-umjetničkog identiteta i društvenog života u Blatu

Obrazloženje:

HGSU „Petar Milat“ amaterska je udruga koja u svom radu obuhvaća glazbenu, scensku i likovnu djelatnost. Osnovana je na temeljima KUD-a „Petar Milat“ odnosno „Glazbenog društva“ utemeljenog daleke 1921. godine.

Prvi organizirani početci kulturno-umjetničkog djelovanja u Blatu nalaze se u požrtvovnom radu i aktivnostima “Narodne glazbe” i “Hrvatske čitaonice”. Tako je prigodom osnutka “Hrvatske čitaonice” 1897. godine nastupio pjevački zbor koji je u toj svečanoj prigodi otpjevao “Lijepu našu”, zatim “Glasna jasna” i “Oj ti vilo Velebita”, a deklamirala se je i Preradovićeva pjesma “Rodu o jeziku”. Već 1898. godine u “Hrvatskoj čitaonici” osnovan je “Odbor za ustrojenje pozornice” koji potkraj te godine predaje “Hrvatskoj čitaonici” 17 kulisa za potrebe dramskih predstava. Drugog veljače 1899. godine prikazan je blatskoj publici scenski prikaz “Želje” u izvođenju školske mladeži”, a 27. travnja 1899. godine “Hrvatska čitaonica” priređuje igrokaz Petra Kuničića “Sveta Vincenca Mučenica u Rimu” koji se je još dva puta reprizirao iste godine. U okviru Hrvatske čitaonice djelovao je društveni tamburaški orkestar. Kulturno-prosvjetni rad odvijao se i kroz ostala društva u Blatu, a posebno kroz društvo “Hrvatski sokol”.

Ovako bogata i raznolika društvena i kulturna aktivnost bila je prekinuta tijekom I. svjetskog rata i I. talijanske okupacije. Ali već 24. travnja 1921. godine mr. ph. Mojmir Radimir, uz svesrdnu pomoć prijatelja, ljubitelja kulturno-prosvjetnih događanja, članova dramske sekcije “Hrvatske čitaonice”, osnivaju “Glazbeno društvo” u Blatu, svoje četiri sekcije. U dvadeset godina svoga postojanja “Glazbeno društvo” priredilo je niz dramskih, glazbenih, folklornih i književnih priredbi.

Kroz to društvo prošle su mnoge generacije, ispoljavajući svoju prirodnu nadarenost i ljubav prema kulturi i umjetnosti, priređujući svojim sugrađanima nezaboravne trenutke zabave i zadovoljstva.

Drugi svjetski rat na surov je način prekinuo plodonosni rad “Glazbenog društva”, a veliki broj aktivnih članova društva priključio se antifašističkom pokretu. Odmah po završetku II. Svjetskog rata osniva se 1945. godine Kulturno umjetničko društvo “Petar Milat” nazvano imenom izvršujućeg člana Glazbenog društva Milat Panža Petar, koji je poginuo braneći rodnu grudu od okupatora, u spomen i na sve ostale članove društva koji su poginuli za slobodu svoje domovine. KUD “Petar Milat” preuzeo je cjelokupan inventar “Glazbenog društva” i s puno zanosa nastavio uspješno kulturno-umjetničko djelovanje. U društvu se osnivaju slijedeće sekcije: dramska, pjevačka, tamburaška, literarna i kino sekcija koja je priređivala redovite kino predstave. U rad društva uključuje se veliki broj naših sugrađana, koji raspoređeni u sekcije iz godine u godinu obogaćuju sveukupnu aktivnost društva.

Redovito se priređuju dramske predstave i nastupi mješovitog pjevačkog zbora. Društvo uspješno gostuje u ostalim mjestima na otoku. Ipak neizbrisivi ostaju tragovi iz zvjezdanog razdoblja rada i aktivnosti KUD-a posebno od kraja 50.-tih do sredine 70.-tih godina tek proteklog stoljeće. Tada su blatskoj publici prikazane sjajne kazališne predstave: “Vještice iz Salema”, “Mačka na vrućem limenom krovu”, “Gospoda Glembajevi”, “Pobuna na brodu Kejn”, “Nebeski odred”, “Antigona” i niz drugih predstava koje su na zavidnoj razini uvježbali i izveli blatski dramski amateri. Društvo je nastupalo u dramskim predstavama na Smotrama u Zagrebu, Kutini, Karlovcu, Podravskoj Slatini, Hvaru i Korčuli. KUD “Petar Milat” imao je časnu dužnost i ulogu domaćina prigodom Republičke smotre dramskih amatera Hrvatske, koja se obavljala u Blatu od 5. svibnja do 6. lipnja 1969. godine. Na toj Smotri sudjelovale su, između ostalih, dramske grupe iz Zagreba, Šibenika i Kutine. Društvo je sredinom šezdesetih obnovilo svoj tamburaški orkestar koji je djelovao do kraja šezdesetih kada potpuno prestaje sa radom.

U sjećanju ostaju nezaboravni godišnji društveni plesovi, na kojima su nastupali vrhunski izvođači hrvatske zabavne glazbe praćeni zabavnim orkestrima.

Zbog svog dugogodišnjeg uspješnog rada na polju kulture, prosvjete i zabave KUD “Petar Milat” primio je mnoga društvena priznanja od Prosvjetnog Sabora Hrvatske i Općinskog prosvjetnog vijeća. U povodu 50. obljetnice Osnutka i uspješnog rada društva, tadašnji predsjednik Republike dodijelio mu je orden zasluga za narod. Veliki broj članova našega društva poklonio je najljepše godine svoga života napretku i afirmaciji svih vidova aktivnosti, ne štedeći vremena ni truda, zadovoljni i sretni iskrenim aplauzom odane publike. Nakon tog s pravom nazvanog zvjezdanog

razdoblja rad u KUD-u nastavlja se sa brojnim predstavama dramske sekcije i izuzetno uspješnim radom mješovitog pjevačkog zbora koji bilježi zapažene nastupe u Blatu i izvan njega.

Literarna sekcija radi tek povremeno kao dio dramske grupe. Kino sekcija redovito nastavlja sa radom, a pri društvu djeluje klapa i vokalno instrumentalni sastav. Osamdesetih godina pri KUD-u se osniva i likovni salon koji svake godine priređuje izložbe poznatih hrvatskih umjetnika, te također i izložbe amatera. Međutim, novije vrijeme donosi svojevršne probleme, mijenjaju se interesi i zahtjevi suvremenog načina življenja što je uvjetovalo slabljenje interesa za ovakav vid amaterskog rada. Tijekom godina došlo je do svojevršnog zasićenja i traženja drukčijeg načina provođenja slobodnog vremena. Postaje sve veći problem okupiti članove, a naročito je postalo teško zainteresirati mlade bez kojih je nezamislivo ostvariti kontinuitet i kvalitetu.

Početak 90.-tih godina i Domovinski rat KUD je dočekaio aktivno sudjelujući u svim značajnim datumima i blagdanima, te zahvaljujući požrtvovnosti nekolicine članova rad se, iako otežano nastavio. KUD je u to vrijeme pokretač ljetnih kulturnih događanja u Blatu pod nazivom Blato ljeta kao temelj današnjeg Blatskog ljeta koje u organizaciji Općine Blato iz godine u godinu bogatim i raznolikim kulturno-umjetničkim programom obogaćuje život Blata.

Mješoviti pjevački zbor nastupio je prigodom proslave 200 godina Sv. Vincence 1995. god. nakon čega potpuno prestaje radom.

Današnja HGSU "Petar Milat" utemeljena je i registrirana 1998. godine kao pravni sljedbenik KUD-a "Petar Milat" odnosno "Glazbenog društva" osnovanog 1921. godine. Iste 1998. godine na Skupštini udruge 14. siječnja usvojen je Statut.

Udruga danas obuhvaća glazbenu, scensku i likovnu djelatnost. U GLAZBENOJ djelatnosti postoje dvije sekcije, VOKALNA pri kojoj djeluje muška klapa "Kumpanji" i ženska klapa "Blajke", INSTRUMENTALNA koju čine mladi klaviristi i gitaristi.

U SCENSKOJ djelatnosti djeluje dramska grupa koja je u protekle tri godine izvela vrlo zapažene i od publike odlično primljene i posjećene predstave: Cilindar, Bajku bez naslova i u okviru naše proslave 80 godina rada u blatskom ljetu predstavu Oprostite malo nam je neugodno.

LIKOVNA sekcija priredila je dvije izložbe blatskih likovnih amatera.

Najbrojnije nastupe i uspjehe bilježe ženska i muška klapa koje su ostvarile vrijedne nagrade i priznanja u svom mjestu, kako i na festivalima diljem hrvatske, te na međunarodnim susretima izvan naše domovine. Uz, ponekad ne baš male, napore udruga je prisutna u kulturnoj djelatnosti Blata, te se nastoji na davno postavljenim temeljima raditi na promicanju tradicije i kulture. Također kao promotori kulturne baštine našeg podneblja tijekom svih ovih godina udruga nastoji prenijeti ljubav za tradiciju i amaterski rad na mlade ljude. Radu sa mladima poklanja se velika pažnja, redovito se primaju novi članovi i nastoji se njihovom slobodnom vremenu ponuditi kvalitetnu zabavu, ali i nova znanja iz područja vokalnog, instrumentalnog i scenskog stvaralaštva, u čemu im podršku daje Općina Blato i blatska privreda.

Blaćani su kroz ovu i brojne druge udruge desetljećima pokazivali sebi i drugima da su vrijedni i uporni, da znaju cijeniti rad, da biti na otoku ne mora značiti biti izoliran, da biti na otoku često puta znači biti jači i uporniji.

- **Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje**
V.U. „KUMPANJIIJA“ kao izraz zahvalnosti brojnim generacijama
Blaćana – kumpanjola i tancarica, koji su kroz ovo udruženje ponosno promicali Blato,
blatsku kulturu, folklor i hrvatski duh diljem svijeta

Obrazloženje:

Viteško udruženje „Kumpanjija“ statutarno je utemeljena 1927. godine. Idejni začetnik, osnivač i dugogodišnji predsjednik (tada je to bila funkcija tajnika) viteškog udruženja bio je ugledni blatski odvjetnik dr. Franko Cetinić Tale. Udruženje je organizirano kroz deset

odjeljenja: kumpanjolsko, tancarsko, pokladnih plesova, odjevnog folklora, govornog, prehrambenog, glazbenog, pjevnog, sportskog i likovnog folklora. Zadaća udruženja je da kroz rad svih odjeljenja sačuva, obnovi i predstavlja narodne igre, plesove, običaje i ukupno narodno blago Blata.

V.U. „Kumpanjija“ je kao povijesna vojnička postrojba, svakako jedna od najstarijih takvih postrojbi u Hrvata. Najstariji pisani dokument o Kumpanjiji je Korčulanski statut donesen 1214. godine u kojem se spominje, da već postoji pod tim imenom, organizirana vojska na otoku. Još ranije jedna stara kronika iz IX stoljeća koja po svemu upućuje da ju je napisao Ristle, kroničar hrvatskog kneza Mislava, spominje vojsku na našem otoku, istina ne pod nazivom Kumpanjija, ali je u prijevodu Ristle napisao doslovce „... Otočani su mnogo poštteni i mnogo harni za dobročinstva. Naše zemlje od našeg rečenog posjeda dobro obrađuju i pošteno davaju plodove (koloniju). Mi njih rado imamo, jer se dobro služe oružjem, posebice stanovnici Blata, koji se vježbaju: mi se također njihovom pomoći služimo... „ Ta vojska, koja se zvala Kumpanjija ili Družba, bila je narodna vojska koja je kroz stoljeća branila otok Korčulu od raznih osvajača. Tu časnu zadaću Kumpanjija je vršila do ulaska otok u sastav Austro-Ugarske, kada je počelo redovito novačenje mladića u stajaću vojsku. Poslije uvođenja oružništva po mjestima, Kumpanjija je iz vojničke postrojbe prešla u folklor. Posljednji istup Kumpanjije kao oružane vojničke postrojbe dogodio se 1813. godine, kada ju je poveo njen zapovjednik Juraj Cetineo (Cetinić) u pomoć, od strane Engleza, opsjednutim građanima Korčule. Kad su došli do Žrnova saznali su da se grad predao Englezima, pa su se vratili u Blato. Kumpanjoli su tijekom burne otočke povijesti često morali „u boj“ s neprijateljima, tako su u kronikama ostali zabilježeni u svim okršajima i borbama za grad i otok Korčulu, protiv stranih nasilnika i gusara. Posebno su se istakli 1571. godine, kada su Korčulani istjerali vojsku Uluz – Alije koja je opsjedala grad. I u samom Blatu Kumpanjoli se sukobljavali sa stranim osvajačima, braneći svoje mjesto i svoje posjede. Tako su velike borbe zabilježene iste 1571., nešto prije navale Uluz – Alije na grad Korčulu, te 1715. i 1751. godine. O krvavom boju sa mnogobrojnim gusarima i osvajačima koji su 1571. godine napale otok Korčulu svjedoči i spomen ploča koju je Matica hrvatska 1971. godine postavila na Giču u prigodi obilježavanja 400. – te godišnjice te bitke i slavnoj pobjedi blatskih kumpanjola. O samoj Kumpanjiji kao „plesu“ – muškoj mačevalačkoj igri, dr. Ivan Ivančan u svojoj knjizi o Kumpanjiji, napisao je, kako se sastoji od starih obrednih elemenata, elemenata srednjeeuropskih lančanih plesova i elemenata vezanih uz utjecaje iz dinarske zone. Drži, kako su naši preci Hrvati, dolaskom na otok nametnuli svoje plesne oblike starom plesu s mačevima koji se tu nalazio od davnine. Doista, svaki je narod ili etnička skupina, živeći na otoku ostavio tragove u plesu – igri. Izumrli Pelazgi ostavili su buzdovan i bubanj, Iliri držak za barjak, stari Grci nošnju i mišnjicu (mijeh), Rimljani vojnu formaciju, a Hrvati mač (schiavonu). U samoj viteškoj igri ima 23 figure, od kojih svaka ima značenje. Ples – igra, izvodi se bez riječi, a kumpanjoli slijede svog kapitana, koji pokretima izdaje zapovijedi. Vojsku – Kumpanjiju čine kapitan sa časnicima: alfirom, (barjaktarom), srzetinom i kapularom, te vojnicima, i kao pratnja bubnjar, mišnjičar i srdar. Osnovno naoružanje Kumpanjije – mač, topuz i sulica, i sada je u sastavu Kumpanjije. Nekada se Kumpanjija igrala poslije svake borbe s neprijateljima.

Viteško udruženje „Kumpanjija“ od samog svog osnutka tražila je srodne udruge na hrvatskom prostoru i istim udruženjima „bratski“ djelovala, tako su još 30. – tih godina uspostavljeni veoma bliski i dobri odnosi sa Viteškim alkarskim društvom „Sinj“ 1715. te sa slavnom Hrvatskom bratovštinom „Bokeljska mornarica 809“. Dobri odnosi sa ovim značajnim viteškim i kulturnim udrugama za hrvatski narod, doživjeli su svoj vrhunac 1995. godine, prigodom proslave 200. godišnjice Sv. Vincence“, kada je u Blatu, uz prisustvo brojnih predstavnika ovih triju udruga i njihovih predsjednika, potpisana Povelja o bratimljenju. V.U. „Kumpanjija“ kao povijesna postrojba član je povijesnih postrojbi Prvog

Hrvatskog gardijskog zbora i od 1993. do 1999. godine neprekidno je sudjelovala u Zagrebu na Medvedgradu prilikom polaganja vijenca na Oltar Domovine u prigodi Dana Državnosti. Viteško udruženje „Kumpanjija“ oduvijek je plijenila pažnju svojim brojnim nastupima, kako u zemlji tako i van državnih granica.

Vrijedno je spomenuti što je o Kumpanjiji zapisala gospođa Maud Karpeles u „magazinu engleskog društva narodnog plesa i pjesama“ – E.F.D.S. News – broj 47 koje je izdano u Londonu 1936. godine.

Prijevod sa engleskog:

„ ... Korčula posjeduje drugi ritualni ples, Kumpanjiju, koja se izvodi u Blatu prve nedjelje nakon 28. travnja, svetkovine zaštnice. Tako smo išli u Blato u nedjelju 3. svibnja. Grad koji ima osam tisuća stanovnika je na drugom kraju otoka, oko 40 milja udaljen od grada Korčule i vožnja preko stjenovitih planina pokrivenih borovima sa predivnim pogledom na more i otoke bilo je sama po sebi sjajno iskustvo.

Kumpanjija, čije ime dolazi od takijanskog „compagnia“ što znači družba, je ples sa mačem. Ne samo da je vrlo spektakularan, nego je od velikog etnografskog interesa, jer ima figure i pokrete zajedničke sa nekoliko naših engleskih plesova, a posebno sa Plesovima s mačevima iz Fenestrellea (Italija) i Santandera (Španjolska).

Ples se igra na popločanom trgu ispred katoličke crkve gdje se okuplja veliko mnoštvo. Uz muzičku pratnju mišnjice i bubnja, igrači, njih oko dvadeset, dolaze jedan za drugim u arenu, predvođeni barjaktarom. Nakon toga kapitan službenim govorom pita gradonačelnika dozvolu za izvest ples. To je odobreno i nakon prolaska tri puta oko trga i svečanog pokazivanja mahanja zastavom, kapitan sam ide u crkvu da izreče molitvu. Nakon njegovog povratka započinje ples. Počinje kapitan sam pri čemu on vrši smotru vojske. Zatim slijedi napredni „hey“ kao u uvodu našeg plesa Askham Richard, najprije sa razdvojenim plesačima a zatim sa spojenim mačevima. Nakon toga postoje različite figure sa interesantnim varijacijama poznatih pokreta, neke se izvode u neprekinutom prstenu, a neke sa prazninom između prvog i posljednjeg plesača...Nakon završetka plesa sa mačevima slijedi drugi u kojem sudjeluju žene. Ovo je partnerski ples, ne od velikog interesa, iako se izvodi sa ljupkošću i šarmom. Slijedeći dan smo napustili Korčulu, uvjereni da ćemo se brzo vratiti i nadajući se da će i drugi članovi Društva engleskog narodnog plesa i pjesme otkriti sami za sebe, ako to već nisu učinili, ovu predivnu zemlju koja nudi toliko mnogo u koloritu, interesima i prijateljstvu prema strancima.“ Tako su Englezi o nama imali priliku čitati još davne 1936. godine. I druge reportaže iz tog vremena ne odskaču od gore navedenog.

Osim viteške igre „Kumpanjije“ udruženje njeguje i održava „blatski tanac“ – stari izvorni ples za parove iz 17. stoljeća, splet pokladnih plesova, pastirski ples „kotiljun“ i ples „čtvorku“ ili „kvadrilju“.

Od osnutka 1927. pa sve do danas, Kumpanjija je sa svojim programom nastupila na brojnim međunarodnim festivalima i smotrama folkloru i smotrama folkloru diljem Europe (Češka, Grčka, Mađarska, Rumunjska, Slovačka, Španjolska, Švicarska, Njemačka, Turska, Italija, Slovenija, Makedonija) na kojima su oduševili nazočnu publiku. Prvim međunarodnim nastupom držimo nastup u Ljubljani 1934. godine.

Nema značajnije smotre folklornih društava ili sportskih okupljanja u Hrvatskoj na kojoj Udruženje nije sudjelovalo: Međunarodna smotra folkloru u Zagrebu, Vinkovačke jeseni, Đakovački vezovi, Smotra folkloru u Metkoviću, Mediteranske igre 1978. u Splitu, Univerzijada 1987. u Zagrebu, II. Svjetske vojne igre u Zagrebu, Dubrovačke ljetne igre i tako dalje. Za svoj rad i očuvanje kulturne baštine Blata dobila je najviša državna priznanja i plakete, među kojima se posebno ponosimo Poveljom Republike Hrvatske dodijeljenom od strane hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana 1997. godine, Poveljom Hrvatskog Sabora kulture dodijeljen 1987. godine za 60. godina kontinuiranog djelovanja i Ordenom zasluga za

narod sa srebrnom zvijezdom dodijeljenim 1980. od strane predsjednika bivše SFRJ za postignuća u njegovanju kulturnog amaterizma.

Kroz udruženje je prošlo više od 700 Blaćana, kumpanjola i tancarica. Veliki dio članova se zadržava u druženju i onda kada više ne mogu plesati, ali svi se rado uključuju u razna tijela Udruženja nastojeći pripomoći svojim znanjem, stručnošću i ugledom. Među članovima udruženja postoji prisnost, ponos pripadanja i odanosti, disciplina i odgovornosti, čuvanje ugleda udruženja, a time i Blata, pravog viteškog ponašanja bez obzira u kojoj sredini gostovali i pred kakvom publikom nastupali.

Glavni godišnji javni nastup Kumpanjije je 28. travnja na blagdan Svete Vincence, nebeske zaštitnice Blata i dana Općine Blato, kada se igra u potpunosti, po izvornim pravilima. Kulturne manifestacije „Tjedan Blata“ i „Blatsko ljeto“ nezamislive su bez udjela viteškog udruženja „Kumpanjija“.

*** Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje**

Hrvatskom planinarskom društvu Spivnik kao priznanje svim članovima koji su svojim radom doprinijeli promicanju zdravog način življenja, pravilnog odnosa prema prirodi i njezinoj zaštiti, prezentaciji prirodnih ljepota, nadzemlja i podzemlja područja općine Blato, a nadasve na uključivanju djece i mladeži u sve vidove rada, te za postignute značajne rezultate i zavidnu kvalitetu

Obrazloženje:

HPD Spivnik – Blato obnavlja rad PD Spivnik koje je utemeljeno 12. siječnja 1936. godine. Rad društva gasi se tijekom II.svjetskog rata. Obnoviteljsko osnivačka skupština održana je 30. srpnja 2000. godine na vrhu brda Kom. Društvo broji 67.. članova, koji djeluju kroz planinarsku, speleološku, penjačku i alpinističku sekciju. Posebno raduje činjenica što učenici OŠ Blato, njih 21, čine gotovo trećinu Društva.

Od osnivanja, a najviše tijekom 2001. godine Društvo je ostvarilo najvidljivije rezultate kroz planinarsku i speleološku sekciju. Kroz planinarske aktivnosti Društvo je prokrcilo. Uredilo i markiralo stazu do vrha brda Kom (508 m) iako je vrh Kom već ranije uvršten u Hrvatsku planinarsku obilaznicu, a dijelom i zaslugom blatskih planinara, planinari HPD Spivnik izradili su i na vrh postavili zaštitnu kutiju s pečatom i knjigom utisaka u koju je već upisan preko stotinu planinara koji su ga posjetili kroz proteklu godinu i po. Prokrcena je staza prema Komu sa istočne strane kako bi se u dogledno vrijeme moglo jednom stazom uspinjati, a drugom spuštati također je prokrcene staza do male spilje pod Komom. Ove dvije staze tek treba urediti i markirati. Krunu planinarskog rada čini uređeni bivka na pola puta do vrha gdje su se članovi HPD Spivnik ugodno planinarski družili s planinarima HPD “Vihor“ iz Zagreba (njih 46), PD “Split“ iz Splita (njih 70), te planinarskih društava iz Dubrovnika, Ploča, društva u osnivanju “Smokvica“ i mnogi drugi. U prostoru logora održana je Sveta misa uz obilježavanje godišnjice rada Društva kad su se na vrh zaputili i mnogi Blaćani koji nisu članovi Društva. U uređenje staza i bivka utrošene su stotine sati rada. Kroz speleološke aktivnosti HPD Spivnik ja sa speleološkim odsjekom HPD Mostar iz Splita organizirao tečaj za speleologe pripravnike. Tečaj je uspješno završio šest članova koji su osposobljeni za samostalno istraživanje i podučavanje.

Članovi speleološke sekcije su u predjelu Raspla kamena uredili poligon za vježbanje . Dijelom u okviru tečaja, a dijelom i samostalno istražili nacрте za jamu Hrastovice, jamu Podubravu, dvije jame na Zahumlju i špilje Pišurka kraj Korčule. Upoznali su se i s umjetnim speleološkim objektima: jedan bunker kraj Korčule (izrađen nacrt) i tunel Polje Blato – Bristva. Izveli su spuštanje i započeli samostalno istraživanje jama Komoračišće i Paklenice. Izvršili su rekognosciranje već poznatih, a rade na otkrivanju novih(preko30) jama, usjeka. Ponora i slično na području Blata. Za uspješan rad speleološke sekcije bilo je neophodno nabaviti opremu pa su u tu

svrhu nabavljena užitak i tri kompletne opreme vrhunske kvalitete. Uz opremu za spuštavanje u jame nabavljen je i dio opreme za spašavanje iz jama.

U okviru web stranice Općine Blato HPD Spivnik ima vlastite stranice od početka svog rada (31. srpnja 2000.) na kojima je prikazan rad Društva, a koje su povezane sa web stranicama Hrvatskog planinarskog saveza. Još nije organiziran nijedan društveni izlet izvan Blata, u pripremi je izlet na brdo Sv. Ilija, a pomladak Spivnik već je imao izlete u Morkan i Kočie (Žrnovo). U vremenu kada se prirodno okruženje sve više devastira i onečišćuje, kada djeca i mladež sve više podliježu grubim nasrtajima i bježe u osamu i ovisnosti, razvijati u djeci i mladeži samopouzdanje, društvenost, hrabrost i upornost, povest ih u prirodu, osmisliti im vikende i darovati im vrijeme zaslužuje priznanje, kao i širu društvenu potporu kako moralnu tako i materijalnu. Lijepo je znati da postoji društvo i način življenja, gdje se uspjesi ne prisvajaju, ne mjere rekordi i ne ostvaruju porazi.

Društvo koje nema svoje igralište, koncertnu dvoranu, svoju publiku i ne očekuju pljesak za svoje rezultate, a oni koji žele vidjeti njihove rezultate i rad morat će im se pridružiti, a onda će sigurno s njima i ostati.

2003. GODINA

Na temelju članka 6., 8. i 29. Statuta Općine Blato (Sl.glasnik 5/01 i 1/02) i članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl. glasnik 2/94 i 2/95) Općinsko vijeće Blato na svojoj 19. sjednici održanoj 20. ožujka 2003. godine, donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja:

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: dr. Petar Bosnić
Srebrni grb Općine Blato - skupno priznanje ŠRD „Pagar“

*** Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje**

Dr. Petru Bosniću “Zorici” za izuzetan doprinos u organiziranju zdravstvene zaštite i humanitarnih udruga u Blatu, kao izraz poštovanja i zahvalnosti za životni put i djelo koje je posvetio svom Blatu i Blaćanima

Obrazloženje:

Dr. Petar Bosnić rođen je 21. travnja 1927. godine u Blatu od majke Frane, rođene Bačić i od Petra Bosnić „Zorice“. Osnovnu školu završio je u Blatu, a klasičnu gimnaziju pohađa najprije u Dubrovniku, a zatim zbog okupacije otoka u Splitu gdje i maturira. Nakon Gimnazije mobiliziran je u NOV, te je 1945. godine prilikom oslobođenja Rijeke u mjestu Čavli ranjen. Diplomirao je na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1955. godine. Nakon završetka obveznog staža u Općoj bolnici u Splitu kraće vrijeme radi u Domu zdravlja u Splitu, a 1. svibnja 1957. godine zapošljava se u Zdravstvenoj stanici u Blatu. Već slijedeće godine postaje predsjednik savjeta za narodno zdravlje općine Blato, te ostaje na toj dužnosti do ukidanja Općine Blato 1962. godine.

U razdoblju od 1958. godine do 1959. godine završava tečaj iz socijalne pedijatrije na Klinici za zaštitu majke i djeteta u Zagrebu, a 1960. godine odboja specijalizaciju iz ginekologije i porodništva za Opću bolnicu Split, te se posvećuje organizaciji i razvitku zdravstva tadašnje Općine Blato, te radu Crvenog križa čiji je predsjednik bio sve do 1991. godine, u sklopu kojeg organizira prve akcije darivanja krvi u Blatu. Dužnost upravitelja Zdravstvene stanice Blato obavljao je od 1961. do 1979. godine. Za svoj rad u organizaciji zdravstva odlikovan je 1967. godine Ordenom rada sa srebrnim vijencem i 1980. godine Ordenom rada sa zlatnim vijencem. Bio je član Izvršnog odbora Matice Hrvatske u Blatu od osnutka 1969. godine.

Od 1972. do 1976. godine završava postdiplomski studij, te specijalizaciju iz opće medicine. Bio je osam godina član Izvršnog vijeća Općine Korčula zadužen za zdravstvo, te istovremeno delegat regionalnog SIZ-a zdravstva u Splitu. Nakon toga osam godina bio je član republičkog SIZ-a zdravstva u Zagrebu. 1989. godine imenovan je prvim ravnateljem Doma zdravlja „Dr. Ante Franulović“ koji je nastao ujedinjenjem zdravstvene stanice Vela Luka, Blato i Čara. U mirovinu odlazi 1992. godine, s navršениh 65. godina života. Dr. Petar Bosnić jedan je od prvih poslijeratnih intelektualaca koji se vratio u rodno mjesto, iako je imao bolje mogućnosti rada i napretka u Splitskoj bolnici. Radio je sedam godina kao jedini liječnik u Blatu u izuzetno teškom prilikama, bez potrebnog zdravstvenog kadra i opreme. Njegova je zasluga i vizija buduće organizacije specijalističke službe na otoku, te dugotrajna nastojanja da naš otok dobije potrebne specijalizacije kao i uporno nastojanje i podupiranje mladih liječnika da se educiraju tečajevima i postdiplomskim studijima iz pojedinih grana medicine. Dao je neprocjenjiv doprinos realizaciji ideje izgradnje Doma zdravlja u Blatu, te organizaciji hitne službe. Nakon ukidanja zdravstvenih stanica bio je jedan od organizatora osnivanja novog Doma zdravlja na zapadnom dijelu otoka Korčule. Zahvaljujući takvim nastojanjima danas naš otok i Blato ima organiziranu primarnu i sekundarnu zdravstvenu zaštitu daleko iznad standarda koje određuje Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje. Idejni je pokretač izgradnje heliodroma u Blatskom polju, za što je osigurao sredstva uz pomoć tadašnjeg SIZ-a zdravstva Općine Korčula. Realizirao je ideju izgradnje repetitora za TV i UKV uređaje. Zalaganjem tadašnjeg SIZ-a zdravstva osigurao je sredstva za izgradnju novog paviljona u sklopu Doma za odrasle osobe u Blatu. U osobi dr. Petra očitovale se sva osebnost liječničkog poziva. U skromnim uvjetima bivše Zdravstvene stanice u kojoj je stasao kao mladi liječnik, riječ ohrabrenja i podrške često puta bila je najprikladniji lijek. Poznavajući u dušu senzibilitet Blačana i njihovu narav, znao je u najvažnijem trenutku s jednom ili dvije riječi, razbiti bolesnikov strah, istodobno mu pružajući potporu.

Pun optimizma i sigurnosti u pristupu svakom čovjeku pokazao je da se liječnički poziv ne svodi samo na dijagnostiku i terapiju. Uz neosporni liječnički autoritet, njegovu duhovnost i komunikativnost, kao i originalnost u pristupu medicini i pacijentu dr. Petar je s pravom bio i ostao narodni liječnik.

*** Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje
Športskoj ribolovnoj udruzi “Pagar” kao priznanje svim
članovima za postignute značajne rezultate u športskom ribolovu na moru,
te ekološkoj zaštiti mora i podmorja u 2002. godini.**

Obrazloženje:

Športsko ribolovno društvo osnovano je još 23. rujna 1956. godine na osnivačkoj skupštini na kojoj su donesena pravila o radu. Zbog raznih okolnosti Društvo nije djelovalo kontinuirano sve do 1979. godine kada se 5. lipnja na obnoviteljskoj skupštini nastavlja s radom, te sve do danas djeluje sa ciljem okupljanja građana, naročito mladih, sa svrhom unapređivanja športskog ribolova na moru, održavanja natjecanja, te ekološke zaštite mora i podmorja. Tijekom svog djelovanja Športska ribolovna udruga „Pagar“ organizirala je regionalno natjecanje za Dalmaciju u udičarenju za seniore iz usidrene brodice na području Gršćice – Prižba, 29. kolovoza 1981. godine. Županijsko natjecanje za seniore u udičarenju iz usidrene brodice na Prižbi 27. lipnja 1999. godine, a posebno treba istaknuti Međužupanijsko prvenstvo u udičarenju juniora do 16 godina u ribolovu koje je održano 21. i 22. rujna 2002. godine na Prižbi, na kojem je sudjelovalo 52 natjecatelja iz 7 priobalnih županija od Umaga do Cavtata, sa još toliko službenih osoba.

Sudjelujući na Državnom prvenstvu za seniore u udičarenju iz usidrene brodice 12. studenog 2001. godine u mjestu Dramalj kraj Crikvenice, između 60 sudionika iz 40 športskih

društava i udruga diljem čitavog priobalnog područja Hrvatske, ŠRU „Pagar“ ekipno je osvojila 19. mjesto, dok je Ante Sardelić pojedinačno osvojio 5. mjesto. Za postignute rezultate gosp. Ante Sardelić proglašen je najuspješnijim športašem Općine Blato u 2001. godini.

U Lovranu 29. rujna 2002. godine ekipno je osvojeno 9. mjesto, a pojedinačno 5. mjesto te je gosp. Ante Sardelić zbog više uzastopnih izvrsnih rezultata postao član državne reprezentacije.

Osim redovitih aktivnosti i održanih klupskih natjecanja u udičarenju i podvodnom ribolovu, Udruga je zajedno sa Turističkim zajednicom Općine Blato aktivno sudjelovala u ekološkim akcijama čišćenja podmorja u Prigradici i Gršćici.

2004. GODINA

Na temelju članka 6., 8. i 29. Statuta Općine Blato (Sl.glasnik 5/01., 1/02 i 7/03) i članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl. glasnik 2/94 i 2/95) Općinsko vijeće Blato na svojoj 33. sjednici održanoj dana 01. travnja 2004. godine, donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja:

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje:	prof. Zvonimir Šeparović
Zlatni grb Općine Blato – skupno priznanje:	Udruženje obrtnika Blato
Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje	Posadi helikoptera 95 zrakoplovne baze Split-Divulje

*** Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje**

Prof. Zvonimiru Šeparoviću kao znak zahvalnosti za njegov doprinos hrvatskom pravosuđu, međunarodnom priznanju RH, te promicanju ugleda i vrijednosti Blata i otoka Korčule

Obrazloženje:

Dr.sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus Sveučilišta u Zagrebu, rođen je 14. rujna 1928. godine u Blatu na Korčuli. Školovao se u Dubrovniku i Splitu gdje je i maturirao. Na Pravnom fakultetu u Zagrebu završio je dodiplomski i polijediplomski studij, dok je na Sveučilištu u Ljubljani stekao doktorat pravnih znanosti i specijalizaciju iz međunarodnog kaznenog prava.

Od 1985. do 1986. godine obavlja funkciju Dekana Pravnog fakulteta u Zagrebu, a 1989. do 1991. godine imenovan je Rektorom Sveučilišta u Zagrebu. Funkciju Ministara vanjskih poslova Vlade RH obavlja od 1999. do 2000. Jedan je od osnivača Svjetskog žrtvoslovnog društva čiji je i predsjednik. Aktivan je član Senata Europske akademije znanosti i umjetnosti, PEN Kluba- Hrvatski centar, te počasni član Družbe Hrvatskog zmaja- Zmaj korčulanski IV i međunarodne udruge za ukidanjem smrten kazne u svijetu.

Dr. Zvonimir Šeparović počasni je građanin New Orleansa, počasni je član Društva Blačana i prijatelja Blata u Zagrebu i Društva Vela Luka u Zagrebu.

Objavio je i uredio više knjiga i veliki broj znanstvenih radova iz područja kaznenog prava, viktimologije, ljudskih prava, medicinskog prava i etike, iseljništva, demografije, politike, međunarodnih odnosa i dr. Glavni radovi objavljeni su mu u zbirci od šest knjiga 1985. godine; “Zaštita čovjeka i njegovih vrijednosti”, “Viktimologija-studije o žrtvama”, ”Pojave i odgovornosti”, “Sigurnosti i odgovornosti”, “Granice rizika-medicinsko pravo i etika” i “Kazneno pravo-posebni dio”.

Između ostalih dijela, dr. Zvonimir Šeparović posebno je pažnju posvetio promicanju ugleda i vrijednosti Blata i otoka Korčule, te je izdao knjige, objavio članke i znanstvene radove vezane za Blato i otok:

- 1982. "Od Siddeya do San Francisca", o dijaspori i raseljenosti mještana Blata;
- urednik prvog (1987.) i drugog (1995.) knjige o statutu grada i otoka Korčule iz 1214., "Korčulanski statut";
- urednik Zbornika radova znanstvenog skupa: "Statut grada i otoka Korčule iz 1214. godine", održanog 28. i 29. travnja 1988. u Korčuli, Blatu i Veloj luci, izdano 1989. godine;
- "Duhovni i svjetovni obzor Blata na Korčuli", Zbornik radova znanstvenog skupa povodom 200-te obljetnice Svete Vincence, održanog u Blatu 1995. godine;
- Blatski ljetopis 2002., članak "Ivan-Jukica Marinović na Križnom putu"
- Zbornik radova "Blato do kraja 18. stoljeća", prvo izdanje (2003.), znanstveni rad "Korčulanski statut- prvi hrvatski statut velike univerzalne pravne i društvene vrijednosti";

*** Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje
Udruženju obrtnika Blato kao priznanje svim registriranim obrtima i njihovim
zaposlenicima koji doprinose svekolikom gospodarskom razvitku općine Blato i
očuvanju blatske obrtničke tradicije**

Obrazloženje:

Od prvih poznatih povijesnih zapisa glavni izvor bogatstva Blata bila je razvijena poljoprivreda koju su od samih početaka pratili odgovarajuće obrtničke djelatnosti. Stoga se već u srednjem vijeku u Blatu spominju obrti. Tako se u sačuvanim dokumentima iz XIV. stoljeću navode svi obrtnici potrebni da bi jedna dobro organizirana zajednica, kakvo je Blato bila u srednjem vijeku, mogla samostalno funkcionirati.

Razvojem naselja i poljoprivrede, rasle su i potrebe za raznovrsnim obrtničkim proizvodima.

Na to je utjecao i boravak brojnih plemića u Blatu čije su potrebe bile znatno veće od onih običnih seljaka. Od XV. do XIX stoljeća u Blatu se sreću mnoga zanimanja svojstvena ovom području, a to su obrti i obrtnici vezani uz iskorištavanje šuma i obradu drva, kao drvosječe, tesati, stolari, bačvari i proizvođači smole, zatim oni vezani za kamenoklesarska i zidna zanimanja, te proizvodnju kreča. Brojni su obrtnici služili za zadovoljavanje kućnih potreba stanovništva, kao krojači, mesari, postolari itd., a čemu treba pridodati i tradicionalno razvijeno gospodarstvo. Početkom XIX stoljeća u Blatu se, pored već spomenutih pojavljuju i neki novi obrti kao što su brijački i pekarski, te dolazi do ustaljivanja trgovina mješovitom robom. U XX stoljeću obrtništvo je izgubilo svoju nekadašnju važnost jer su ga potisnuli industrijski proizvodi, no dobio je novu ulogu: postalo je servis za održavanje i popravak industrijskih proizvoda. Na području Blata industrija je bila još preslaba, te su obrtnici svojim radom zadovoljavali najveći dio potreba stanovništva. Budući da je ono tada bilo brojnije nego ikad, moglo bi se reći da su obrti u Blatu u prvoj polovici XX. stoljeća dostigli svoj vrhunac. U drugoj polovici XX. stoljeća industrijski proizvodi sve više potiskuju obrtničke, no javlja se i cijeli niz novih obrta: električari, vodoinstalateri, limari, staklari, frizeri, opričari, usluge postavljanja i održavanja grijanja, klima, ventilacija, računala i sl.

Tako danas značajan gospodarski čimbenik općine Blato čini obrtništvo koje uključuje različite tradicionalne i novije djelatnosti obrta. Također u Blatu, kao općinski odbor Udruženja obrtnika Korčula – Lastovo, djeluje Udruženje obrtnika Blato kojem je glavni cilj i zadaća promicanje, usklađivanje i zastupanje zajedničkih interesa obrtnika koji djeluju na području općine Blato.

Udruženje obrtnika okuplja 95 aktivnih registriranih obrta koji ukupno zapošljavaju 215 osoba. Obrti u Blatu kroz cijelu povijest zadovoljavali su lokalne potrebe, te su svojim uslugama dostojno pratili gospodarski razvoj Blata, ne zaostajući za potrebama vremena.

* Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje

Posadi helikoptera 95. zrakoplovne baze Split-Divulje kao znak zahvalnosti za sav uloženi trud i požrtvovanje u spašavanju ljudskih života i pomoći u ostalim životnim neprilikama stanovništva Blata i otoka Korčule

Obrazloženje;

Općina Blato izgradila je 1982. godine za potrebe stanovništva otoka Korčule heliodrom u predjelu "Velo polje". Svrha njegove izgradnje bila je prvenstveno omogućavanje hitnih medicinskih intervencija. Tako, dugi niz godina stanovništvo otoka Korčule, pa tako i Blato dijeli dobro i zlo s posadom helikoptera 95. Zrakoplovne baze Split-Divulje, koja bezrezervno i neumorno dolazi kad je najpotrebnija, pomažući otočnom pučanstvu u najtežim trenucima. Prilikom svih hitnih medicinskih slučajeva, nesreća, porođaja i ostalih životnih neprilika posada helikoptera 95. Zrakoplovne baze Split, pri svakom slijetanju na blatski heliodrom, ulijeva sigurnost ovdašnjem stanovništvu i nadu u spašavanju ljudskih života. Od prvog slijetanja do danas helikopter na svaki poziv u pomoć u najkraćem vremenu dolazi na blatski heliodrom, a njegova posada daje sve od sebe kako bi se spasio još jedan ljudski život. Prema evidenciji Doma zdravlja "Dr. A. Franulović", za potrebe hitnih medicinskih intervencija godišnje se obavi oko 15-ak slijetanja-uzlijetanja s blatskog heliodroma.

U zadnjih pet godina godišnji broj intervencija helikoptera je slijedeći;

-1999. godine 12 letova
-2000. godine 10 letova
-2001. godine 15 letova
-2002. godine 12 letova
-2003. godine 23 leta

Prema priloženim podacima vidljivo je da je u zadnjih pet godina najveći broj intervencija bio u 2003. godini, te je dodatni povod za dodjelu Srebrnog grba Općine Blato posadi helikoptera 95. Zrakoplovne baze Split.

2005. GODINA

Na temelju članka 6., 8. i 29. Statuta Općine Blato (Sl.glasnik 5/01., 1/02 i 7/03) i članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl. glasnik 2/94 i 2/95) Općinsko vijeće Blato na svojoj 43. sjednici održanoj 31. ožujka 2005. godine, donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja:

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Dr. Petar Milat

Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: Dom za psihički bolesne odrasle osobe Blato

Srebrni grb Općine Blato - skupno priznanje: Korkyra company d.d.

Počasni građanin Općine Blato: Vladimir Šeks

* Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje

Dr. Petru Milatu «Staniću» kao priznanje za njegov doprinos u zdravstvenoj zaštiti Blata, te kao izraz poštovanja i zahvalnosti za životni put i djelo koje je posvetio Blatu

Obrazloženje:

Dr. Petar Milat Stanić rođen je 20. studenog 1934. godine u Blatu od oca pok. Danijela i majke pok. Josipe. Osnovnu školu i nižu gimnaziju završio je u Blatu, a 1949. godine odlazi na školovanje u Split gdje je 1953. godine završio srednju školu zdravstvenog smjera. Iste godine odlazi u Sarajevo gdje dvije godine radi kao laborant u biokemijskom i hematološkom laboratoriju kliničke bolnice Koševo. U istom gradu upisuje Medicinski fakultet kojeg nastavlja u Zagrebu gdje je diplomirao 1963. godine. Po odsluženju vojnog roka na Vojnomedicinskoj akademiji u Beogradu odrađuje obvezni liječnički staž u Splitu. Po završetku obveznog staža zapošljava se 1965. godine u Zdravstvenoj stanici u Blatu kao liječnik općeg smjera. Kako u to vrijeme rad u zdravstvu nije bio nimalo lagan i moralo se raditi na poboljšanju zdravstvenih usluga, odlučuje se za specijalizaciju opće prakse koju završava 1978. godine. Iste godine izabran je za voditelja Zdravstvene stanice u Blatu, a istu funkciju obavlja slijedeće tri godine.

U vrijeme obnašanja te dužnosti javila se potreba za izgradnjom nove zdravstvene ustanove čija je izgradnja započela 1986. godine, a dovršena je i useljena 1991. godine. U to vrijeme započinje Domovinski rat, te zbog opasnosti od ratnih operacija na našem području uređuje podrumski dio nove zdravstvene stanice kao prihvatilište za smještaj i pružanje kirurške pomoći ranjenicima. Za vrijeme Domovinskog rata priključuje se kao liječnik postrojbama sa zapadnog dijela otoka Korčule.đ

Dr. Petar Milat u rodnom je mjestu proveo čitav svoj radni vijek sve do umirovljenja 2000. godine.

* Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje

Domu za psihički bolesne odrasle osobe Blato kao izraz zahvalnosti brojnim generacijama uposlenika, koji su u proteklih 90. godina svojim nesebičnim radom brinuli o korisnicima Doma, a sadašnjim uposlenicima kao poticaj za daljnji kvalitetan rad s ljudima s posebnim potrebama

Obrazloženje:

Izgradnja zgrade današnjeg Doma za psihički bolesne osobe započela je 1911. godine i trajala do 1914. godine, do početka I. svjetskog rata. Potreba za izgradnjom jedne ustanove takve vrste, javila se upravo zbog velikog broja smrtnih slučajeva na području općine Blato koja je u to vrijeme brojila ukupni 9.482 stanovnika, a nije postojala nikakva bolnička intervencija, niti posebna medicina. Po dovršetku izgradnje, došlo je do razilaženja mišljenja, dali da se formira mala bolnica ili odjeljenje za smještaj bolesnika zaraznih bolesti u slučaju epidemije. U međuvremenu, za vrijeme I. svjetskog rata zgrada je djelomično uništena ali je ista po završetku renovirana. Uz velike napore tadašnjih liječnika i predstavnika vlasti odlučeno je da se u zgradu izoliraju bolesnici zaraznih bolesti i svi nezbrinuti starci, o kojima su brinule dvije časne sestre uz nadzor liječnika. Zgrada je tada dobila naziv „Dom narodnog zdravlja“.

Nakon kapitulacije Italije u II. svjetskom ratu zgrada se koristila kao jedna od najznačajnijih privatnih vojnih bolnica sa 40 kreveta, a nakon rata pored izolacije oboljelih od zaraznih bolesti započelo se sa zbrinjavanjem starijih i hendikepiranih osoba s područja Blata i Vele Luke. Sve do 1963. godine Dom je godišnje zbrinjavao oko 20-tak takvih bolesnika. Od 05. srpnja 1963. godine ustanova radi pod nazivom „Dom starih i nemoćnih Blato“, a od 1. siječnja 1964. godine radi samostalno, kao socijalna ustanova kojoj je cilj pružanje usluga smještaja i rehabilitacije, zbrinjavanje starijih, nemoćnih, kronično oboljelih i socijalno nezbrinutih osoba. Ustanova 14. listopada 1984. godine mijenja naziv u „Dom starih i

nemoćnih Blato“. Početkom 1982. godine uslijedili su radovi na proširenju kapaciteta zgrade, izgradnjom novog paviljona čime je omogućeno zbrinjavanje ukupno 80 korisnika.

Od 09. listopada 1988. godine ustanova radi kao „Zavod za socijalno – zdravstvenu zaštitu odraslih osoba“, uz proširenje djelatnosti, da bi 11. prosinca 2002. godine ponovno promijenio naziv u „Dom za psihički bolesne odrasle osobe“.

Treba istaknuti kako su se za vrijeme Domovinskog rata u Domu zbrinjavali prognanici i izbjeglice u stanju socijalno – zdravstvenih potreba.

Danas usluge Doma koje obuhvaćaju usluge stanovanja, prehrane, osobne higijene, brige o zdravlju, njege, radne aktivnosti, psihosocijalnu rehabilitaciju i organizirano korištenje slobodnog vremena koristi 75 korisnika, za koje se brine 33 zaposlenika. Stručno i pomoćno osoblje Doma svojim radom i odnosom olakšavaju korisnicima život i savladavanje njihovih psihofizičkih potreba.

*** Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje
kao priznanje je i zahvalnost učeničkoj tvrtci “Korkyra Company” d.d.
na postignutim rezultatima i doprinosu u predstavljanju Republike Hrvatske,
a prije svega u promicanju Blata i otoka Korčule**

Obrazloženje:

Učenička tvrtka Srednje škole Blato “Korkyra Company” d.d., djelovala je u okviru projekta Junior Achievement (JAPO), poduzetničke organizacije kojoj je cilj proučavanje mladih slobodnom poduzetništvu, i to kroz praksu na modelu dioničkog društva osnovanog u školi. Projekt je osnovan u SAD-u prije 80 godina, a cilj mu je zadržavanje mladih ljudi u malim sredinama i sprečavanje njihovog iseljavanja u velike gradove.

Osnivačkom skupštinom održanom 12. ožujka 2004. godine osnovana je sukladno programu JAPO učenička tvrtka koje je okupila mlade srednjoškolce koji su se po prvi put susreli sa načinom rada trgovačkog društva. Tijekom tri mjeseca rada naučili su i stekli vrijedna znanja i iskustva o poslovanju i vođenju tvrtke, koja je donošenjem odluke na održanoj likvidacijskoj skupštini prestala sa radom 31. svibnja 2004.godine. Nakon podmirenja svih troškova poslovanja višak prihoda Društvo je uplatilo u dobrotvorne svrhe; Hrvatskom centru za razminiranje, Centru za prevenciju i borbu protiv ovisnosti i Svetištu blažene Marije Propetog Isusa Petković.

Učenička tvrtka “Korkyra Company”, izdavačka kuća d.d. Sa svojim proizvodom, korčulanska kuharica “Okus otoka”, osvojila je prvo mjesto na državnom sajmu učeničkih tvrtki u Republici Hrvatskoj, održanom u Zagrebu 3. lipnja 2004. godine, čime su stekli pravo sudjelovanja na Europskom natjecanju učeničkih tvrtki. Europsko natjecanje održavalo se na Malti od 22. do 25. srpnja 2004. godine, a u konkurenciji 25 zemalja Europe “Korkyra Company” d.d., kao jedine hrvatski predstavnik, osvojila je četvrto mjesto.

Upravu Društva činili su; predsjednica skupštine Ana Bačić, predsjednica Društva Dina Šeparović i članovi Linda Oreb (direktorica za proizvodnju i proizvode) Margarita Šale (direktorica financija), Tončica Šeparović (direktorica za tržište i marketing), Irena Petković (direktorica za ljudske potencijale) i Anita Marinović (voditeljica marketinškog istraživanja i promidžbu), dok su članovi Nadzornog odbora bili predsjednik Ante Anić, dopredsjednica Valerija Biliš, prof., (mentor), Borka Šimunović, prof., Barbara Marinović i Jakica Dragičević, prof. (mentor). Informatička potpora Korkyri Company Željau Juretić.

“Korkyra Company” d.d. uspješno je predstavila Republiku Hrvatsku na Europskom natjecanju, gdje je pored osvojenog četvrtog mjesta dobila velike pohvale i priznanja za promociju našeg mjesta, otoka i domovine. Nakon postignutih rezultata uslijedili su pozivi za

sudjelovanjem na sajmu učeničkih tvrtki u Danskoj, Austriji i Mađarskoj, te poziv za razmjenu učenika iz Belgije i Rumunjske.

**• Počasni građanin Općine Blato
kao izraz zahvalnosti za njegov doprinos u nastanku i razvoju samostalne
Hrvatske države, promicanju i zaštiti ljudskih prava i sloboda, te doprinosu u
razvoju i napretku hrvatskih otoka, otoka Korčule i Blata**

Obrazloženje:

Vladimir Šeks rođen je 1. siječnja 1943. godine u Osijeku, gdje i završio osnovnu školu i gimnaziju. Diplomirao je na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1966. godine. Pripravnički staž obavljao je u Općinskom javnom tužiteljstvu u Vinkovcima od 1967. do 1969. godine, nakon čega je godinu dana radio kao zamjenik Općinskog javnog tužitelja u Vinkovcima; potom jednu godinu kao sudac Općinskog suda u Osijeku (1970-1971.), potom kao zamjenik okružnog javnog tužitelja u Osijeku (01.04.1971.-01.12.1971.) kada je kao politički nepoćudan otpušten iz službe. Od 1972. do 1981. god. Radio je kao odvjetnik, kad je 1981. go. Uhićen zbog "protudržavne djelatnosti", osuđen na 13 mjeseci zatvora i izgubio pravo odvjetništva. Tako je 1985. god. Izdržao kaznu u trajanju 7 mjeseci.

Od 1987. godine djeluje u međunarodnim nevladinim organizacijama za ljudska prava (osnivač i kopredsjednik jugoslavenskog helsinškog komiteta, međunarodni član AI promatrač IGRM (Frankfurt) za jugoistok Europe).

U počecima djelovanja Hrvatske demokratske zajednice (HDZ) i trenutcima stvaranja samostalne Hrvatske države, kao jedan od utemeljitelja HDZ-a, Vladimir Šeks izabran je za njegova potpredsjednika (1989. i 1990.) Za vrijeme Domovinskog rata obnaša dužnost Predsjednika Kriznog štaba Istočne Hrvatske.

Formiranjem Hrvatskog sabora 1990. godine izabran je za zastupnika u Saboru RH, potpredsjednika Sabora i predsjednika Odbora za ustavna pitanja i predsjednika Zakonopravne komisije Sabora. Kao predsjednik Odbora za ustavna pitanja bio je autor povijesnog Božićnog Ustava iz 1990. godine koji je poslužio kao temelj svim kasnijim političkim i pravnim radanjama u postupku stvaranja samostale Hrvatske države. Upravo odredbama Božićnog Ustava, kao potpredsjednik Hrvatskog sabora, n apovijesnoj sjednici održanoj 8. listopada 1991. godine proglasio je Republiku Hrvatsku suvremenom, samostalnom i neovisnom državom. Po drugi put, 1992. godine izabran je za zastupnika u Hrvatskom Saboru, potpredsjednika Sabora, potom je od 10.04. do 12. 08. 1992. godine obnašao dužnost Javnog tužitelja RH, a od 14. 08. 1992. god. Do jeseni 1994. god. obnaša dužnost potpredsjednika Vlade RH za unutarnju politiku. U listopadu 1995. godine izabran je po treći put za zastupnika u Hrvatskom saboru, te od 1995. do 1999. god. Obnaša dužnost potpredsjednika Hrvatskog Sabora i predsjednika Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav uz dužnost predsjednika Kluba zastupnika HDZ-A. Na središnjem odboru HDZ-a 2002. god. izabran je za zamjenika Središnjeg odbora HDZ-a. Nakon održanih parlamentarnih izbora u studenom 2003. godine Vladimir Šeks izabran je za predsjednika Hrvatskog sabora. U proteklom razdoblju, pored gore navedenog obnašao je niz najodgovornijih državnih dužnosti iz domene obrane i nacionalne sigurnosti.

Vladimir Šeks objavio je i uredio više knjiga od kojih ističemo "Delikt mišljenja", "Ogledi o slobodi savjesti", "Opasna vremena " i "Zatvorska sjećanja", te dvadesetak stručnih i znanstvenih radova iz područja pravne znanosti i politologije. Za vrijeme obnašanja visokih državnih dužnosti svojim radom i zalaganjem ukazivao je na razvoj manjih sredina, poglavito u rodnoj Slavoniji i Dalmaciji, pa tako i Blato kojim je i rodbinski povezan.

Prateći razvoj Blata u spomenutom razdoblju, bio je most svim idejama, programima i mjerama koje su trebale potporu visokog državnog dužnosnika za kvalitetnu i učinkovitu realizaciju. U trenutcima kad je bilo najpotrebnije, s razumijevanjem je prihvatio zahtjev Općine Blato i "Radeža" d.d., te doprinio konačnoj odluci za uvrštavanje "Radeža" d.d. u sustav subvencioniranja hrvatske brodogradnje, što je pretpostavka poslovanja koje jamči stabilan razvoj Blata. U svakom trenutku snažno je podupirao zahtjeve Općine Blato i dioničkog društva "Blato 1902." prema Ministarstvu poljoprivrede i šumarstva i Ministarstvu financija za konsolidaciju i otpis kreditnih zaduženja ratnog razdoblja, poljoprivrednih zadruga s područja Južne Hrvatske, pa tako i "Blato 1902." d.d., čime su olakšani uvjeti nastavka poljoprivredne proizvodnje na hrvatskim otocima.

Kao jedan od najvažnijih hrvatskih političara proteklih 15 godina u turbulentnim vremenima stvaranja suverene Republike Hrvatske, pokazao je kako je moguće istodobno baviti se politikom i pri tome ne nositi teret političkih, gospodarskih niti inih afera. Premda je u hrvatskoj javnosti percipiran kao vješt pragmatičan političar, njegovo pravo znanje i pristup rješavanju zakonodavnih i političkih pitanja i okvira predstavljaju ga prvenstveno kao iznimnog intelektualca.

2006. GODINA

Na temelju članka 6., 8. i 29. Statuta Općine Blato (Sl.glasnik 5/01., 1/02., 7/03. i 1/06) i članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl. glasnik 2/94 i 2/95) Općinsko vijeće Blato na svojoj 9. sjednici održanoj 30. ožujka 2006. godine, donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja:

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Petar Buškariol

Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: Dobrovoljno vatrogasno društvo Blato

Srebrni grb Općine Blato - skupno priznanje: Učenička tvrtka Srednje škole Blato
„OLIVES“

Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje: Željko Juretić

Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje: Tonči Andrijić

*** Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Petru Buškariolu kao izraz priznanja za životni put i djelo
posvećeno radu s djecom, te doprinos kulturnom i športskom životu Blata.**

Obrazloženje:

Petar Buškariol rodio se u Blatu 1936. godine, u vrijeme obilježeno oskudicom, pred sam početak Drugog svjetskog rata, pa je i njegovo rano djetinstvo bilo obilježeno upravo time, oskudicom, bježanjem pred okupatorom po korčulanskim šumama, a onda i odlaskom u zbijeg u El Shat gdje je proveo nešto više od godinu dana. Po povratku u Blato nastavlja i završava Osnovnu školu, a nakon nje upisuje gimnaziju u Sinju. Po završetku gimnazije odlazi u Zagreb i upisuje studij zemljopisa i povijesti na Višoj pedagoškoj akademiji gdje je i diplomirao 1961. godine. Iste godine u rujnu zapošljava se u Osnovnoj školi Blato i od tad je punih četrdeset godina svog rada posvetio odgoju i poučavanju mladih u školi i izvan nje. Kroz četrdeset godina rada u školi poučavao je ne samo predmete za koje je bio stručan, već je prema potrebi prihvaćao i poučavanje iz drugih predmeta (tehnički odgoj, likovni odgoj, fizika) Kao mald nastavnik aktivno se uključio u rad s mladima u sportskim aktivnostima. U

vremenu organiziranih logorovanja z aučenike na Badiji, pratio je svaku generaciju, a na zadnjem logorovanju bio je zapovijednik.

Uvijek blizak učenicima redovito se uključivao u organiziranje i vođenje školskih ekskurzija, kao i vođenju učenika na mnoge radne akcije kao što su berba grožđa, berba maslina, čišćenje plaža, uređivanje parka i slične aktivnosti na kojima je kroz rad i šalu izgrađivao s učenicima uzajamni odnos poštovanja i prijateljstva. Karizmatička učiteljska uloga, među učenicima poznatog "Buškija", ostavila je neizbrisiv odgojno-pedagoški trag na inim generacijama blatskih osnovnoškolaca. Osim u Osnovnoj po potrebi je radio i u Srednjoj školi, gdje je i nakon umirovljenja vodio nastavu zemljopisa. Završivši školu za instruktore, niz godina je radio u Auto školi u Blatu, koja je pokrivala cijeli otok Korčulu, Hvar, Vis i Lastova kao predavač, ispitivač, a jedno vrijeme i kao predsjednik ispitne komisije.

1969. godine bio je u inicijativnom odboru za osnivanjem ogranka Matice hrvatske u Blatu, a po osnivanju obnaša dužnost blagajnika, na kojoj je dužnosti i danas. Zapažen po aktivnostima, predstavljao je blatski ogranak Matice Hrvatske na glavnoj skupštini u Zagrebu. Rad ogranka MH u Blatu posebno je došao do izražaja 1970. i 1971. godine, kad je započeo progon članstva, pa tako i Petra Buškariola. Kako je imao završenu školu rezervnih oficira, to je aktiviran u teritorijalnu četu kao komesar, no zbog aktivnosti u Matici za vrijeme vojne akcije "Podgora 72" izbačen je iz vježbe, oduzet mu je čin i za vrijeme trajanja vježbe je pritvoren. Njegova ljubav prema sportu, posebno nogometu, u potpunosti je došla do izražaja kroz rad u BŠK Zmaj. Prvu javnu utakmicu za ovaj klub odigrao je 18. srpnja 1954. i od tad je punih dvadeset godina proveo u "Zmaju" kao igrač, kapetan, trener, predsjednik, tajnik, a jedno vrijeme se bavio i suđenjem. I danas je član uprave, a njegova pedagoška znanja i ljubav prema mladima ogleda se kroz vođenje škole malog nogometa za učenike Osnovne škole Blato od I.-IV. Razreda. Njegov rad vezan uz nogomet nagrađen je 2001. godine od FIFE, a ovo vrijedno međunarodno priznanje potpisali su S. Boltter i sam Juan Antonio Samaranch. Sportske aktivnosti gosp. Petra Buškariola nisu ograničene samo na nogomet, već se proširuju i na rukomet, a posebno na boćarsko nadmetanje gdje je i danas vrlo aktivan.

Umirovljenjem 2002. godine, nakon punih 40 godina rada u školi, ni pedagoški, ni sportski, ni društveni rad Petra Buškariola nije prestao već je nastavljen gotovo jednakim intezitetom što ga pored njegovih ljudskih osobina čini čovjekom zaslužnim biti uzorom, čovjeka za kojeg vjerujemo da jest uzor mnogim generacijama i čovjekom vrijednim i zaslužnim priznanja. 21. prosinca 2005. godine imenovan je predsjednikom Udruge umirovljenika Blato.

***Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje
Dobrovoljnom vatrogasnom društvu Blato kao skupno priznanje i zahvalnost
svim članovima za dugogodišnji rad i djelovanje na zaštiti ljudi i imovine
na području Općine Blato i otoka Korčule.**

Obrazloženje:

Dobrovoljno vatrogasno društvo «Blato» je stručna, humanitarna i nestranačka organizacija od interesa za Republiku Hrvatsku. Osnovano je 1949. godine kao izraz želje i potrebe za samozaštitom imovine građana. Jedan od najzaslužnijih osnivača bio je Šeparović Šcerban Danijel, povratnik iz Brazila sa vatrogasnim iskustvom, koje je bio i prvi predsjednik DVD-a Blato, koje je u to vrijeme brojilo pedesetak članova. O osnutka pa do danas Društvo je bilježilo svoje uspone i padove, tako da krajem šezdesetih pa do početka osamdesetih godina prošlog stoljeća dolazi do prestanka rada Društva iako nikada nije održana raspuštajuća skupština. DVD Blato aktivno nastavlja sa radom od 1983. godine uz pomoć zaljubljenika u vatrogastvo na čelu sa gosp. Anđelkom Šimunovićem i gosp. Jakovom Petkovićem. Uz kontinuirani rad, 1984. godine DVD Blato organizira obuku za vatrogasce

kojom 40 vatrogasaca stječe zvanje vatrogasac, a iste godine osvajaju medalju u klasi senior na ekipnom Općinskom vatrogasnom natjecanju tadašnje Općine Korčula. U daljnjem radu DVD sudjeluje na svim vatrogasnim natjecanjima na području Županije gdje postiže zavidne rezultate, a na posljednjem natjecanju u Orebiću ekipa mlađih kadeta osvaja treće mjesto. DVD Blato aktivno se uključilo u aktivnosti gašenja požara na ovim prostorima, te tako 1985. godine učestvuje u gašenju katastrofalnog požara koji je zahvatio otok Korčulu, i koji je trajao 28 dana. Iste godine Društvo dobiva prvo navalno vozilo što je ujedno bio i početak sustavnog opremanja i osposobljavanja vatrogasne postrojbe. Članovi društva su se aktivno uključili u obranu Domovine 1991. godine, jedan dio kroz Zbor narodne garde, a jedan dio kroz ratnu postrojbu DVD-a koja obavlja sve potrebne zadaće s ciljem zaštite civilnog pučanstva u Blatu. U zadnjih 15 godina nabavkom skupne i osobne opreme, vozila i adekvatno riješen prostor za smještaj opreme i vozila, danas društvo predstavlja respektabilnu snagu za zaštitu od požara na području općine Blato, otoka i županije. Postrojba društva kontinuiranim usavršavanjem sposobna je izvršiti složene zadaće gašenja požara na stambenim i industrijskim objektima, prometnim nezgodama i drugim civilnim nesrećama. Godišnjim nizom broja intervencija dokazuje spremnost i aktivnost u zaštiti imovine i ljudskih života od požara i nesreća. DVD danas broji 70 članova svih uzrasta, od kojih 40 operativnih sa zvanjem vatrogasac i vatrogasac časnik, a zapovjednik i njegov zamjenik su profesionalni vatrogasci. U ljetnoj sezoni organizirana su 24 – satna dežurstva, te se u tu svrhu upošljava i 20 sezonskih vatrogasaca. Cijelim tijekom svog uspješnog djelovanja DVD Blato uvijek je osobitu pozornost posvećivalo preventivnim zadaćama i poslovima za sprečavanje izbijanja požara, a stručna osposobljenost članova kao jedna od vrlo važnih osobina vatrogasnog društva, uvijek je bila cijenjena vrlina Uprave i Društva. Posebna briga uvijek je bila posvećena vatrogasnoj mladeži kao osnovnom pomlatku članova Društva. Ove godine DVD Blato obilježava 57 godina svog osnutka i 7 godina uspješnog djelovanja i humanog rada, što je znak da je u ovom društvu bilo niz generacija vatrogasaca koji su čuvali ljudske živote i imovinu od vatrene stihije i drugih elementarnih nepogoda, a p tome zapostavljajući svoje osobne potrebe, obveze i obitelj, često izlažući opasnosti vlastiti život.

*** Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje
Učeničkoj tvrtki Srednje škole Blato «OLIVES» d.d. kao skupno priznanje
svim učenicima na postignutim rezultatima i doprinosu u predstavljanju
Republike Hrvatske, a prije svega u promociji Blata i otoke Korčule.**

Obrazloženje:

Učenička tvrtka Srednje škole Blato na Korčuli Olives d.d. sa svojim proizvodom «OLEA bočica života» (aromatizirano ekstra djevičansko maslinovo ulje za ljepotu, zdravlje i prehranu), sudjelovala je na drugom državnom natjecanju učeničkih tvrtki održanom u Zagrebu 2. lipnja 2005. godine. U konkurenciji 25 škola iz Zagreba, Rijeke, Dubrovnika, Osijeka .. učenička tvrtka iz Blata osvojila je prvo mjesto kao najuspješnija učenička tvrtka Republike Hrvatske u svim kategorijama: najinovatniji proizvod, najbolja iskoristivost lokalnih resursa i najbolja promocija lokalne zajednice, najbolja prodaja i marketing. S tom titulom, krajem srpnja 2005. godine, predstavljali su Republiku Hrvatsku na Europskom natjecanju učeničkih tvrtki u Norveškoj u Oslu, te tamo bili nominirani za najinovativniji proizvod s još dvije države: Italijom i Nizozemskom. Također su dobili i posebno priznanje za promociju Blata, otoka Korčule i Republike Hrvatske u Europi. Inače, učenička tvrtka Olives d.d. djelovala je u okviru projekta Junior Achievement, poduzetnička organizacija koja ima za cilj proučavanje mladih ljudi slobodnom poduzetništvu i to kroz praksu, na modelu dioničkog društva osnovanog u školi. Cilj tog projekta osnovanog u SAD-u prije 80-ak godina

bio je zadržavanje mladih ljudi u malim sredinama i sprječavanje njihovog iseljavanja u velike gradova. Veliku zaslugu za uspjeh ove tvrtke imaju i mentorice projekta Jakica Dragičević i Valerija Biliš.

*** Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Željenu Juretiću kao priznanje za proglašenje najboljim učenikom Dalmacije
u 2005. godini**

Obrazloženje:

Željan Juretić, maturant je četvrtog razreda Opće gimnazije u Blatu. Kroz cijelo srednjoškolsko obrazovanje bio je odličan učenik s prosjekom ocjena 5,00. 2002. godine sudjelovao je na državnom natjecanju mladih matematičara u Zadru. Sudjelovao je u radu učeničke tvrtke Korkyra company koja je osvojila prvo mjesto na sajmu učeničkih tvrtki u Zagrebu 2004. i 2005. godine. Kao član te iste tvrtke, 2004. godine sudjelovao je na Europskom sajmu na Malti i 2005. godine u Oslu. Dobio je diplomu za sudjelovanje na natjecanju VOLVO ADVENTURE Geteborg. Osvojio je prvo mjesto na općinskom i županijskom natjecanju iz matematike, te četvrto mjesto na natjecanju iz informatike. Također je i sudjelovao u projektu SEMEP na Visu. Kruna svih Željanovih uspjeha je proglašenje najboljim učenikom Dalmacije u izboru lista Slobodna Dalmacija pod pokroviteljstvom Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa. Od ukupno 300 učenika iz 4 dalmatinske županije, u uži krug natjecanja ušlo je 10 učenika od kojih je Željan osvojio prvo mjesto.

*** Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Tončiju Andrijiću kao priznanje za osvojeno 1. mjesto na državnom natjecanju u
tehničkoj mehanici u 2005. godini.**

Obrazloženje:

Tonči Andrijić rođen je 26. kolovoza 1988. godine u Kninu. Osnovnu školu završio je u Blatu 1995. godine. Kroz cijelo osnovnoškolsko obrazovanje bio je odličan učenik s prosjekom ocjena 5,00, te je sudjelovao na županijskim takmičenjima iz matematike. Nakon upisa u Srednju školu Blato nastavlja sa odličnim rezultatima. Na županijskim natjecanjima iz matematika redovito osvaja prva mjesta, a 2003. godine na državnom takmičenju u Trogiru osvaja četrnaesto mjesto. 2005. godine na međuzupanijskom prvenstvu u Šibeniku osvaja prvo mjesto na natjecanju u tehničkoj mehanici i prvo mjesto na državnom prvenstvu u Osijeku. Kao jedini predstavnik županije Dubrovačko-neretvanske u konkurenciji 20 najboljih učenika tehničke mehanike iz Hrvatske osvojio je najviše bodova, te iskazao najbolje znanje u teoretskom i pismenom testu znanja za što mu je Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa – Zavod za školstvo RH i Društvo za strukovno obrazovanje dodijelilo diplomu za osvojeno prvo mjesto i Pohvalnicu za sudjelovanje. Uz sve navedene aktivnosti, Tonči je sudjelovao u radu učeničke tvrtke Korkyra company koja je osvojila prvo mjesto na državnom i četvrto mjesto na Europskom sajmu učeničkih tvrtki. Tonči je također i član Školskog športskog kluba Škoj – košarkaška sekcija i član Viteškog udruženja Kumpanjija.

2007. GODINA

Na temelju članka 6., 8. i 29. Statuta Općine Blato (Sl.glasnik 5/01., 1/02., 7/03. i 1/06) i članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl. glasnik 2/94 i 2/95) Općinsko vijeće Blato na svojoj 17. sjednici održanoj 29. ožujka 2007. godine, donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja:

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Ante Marinović

Zlatni grb Općine Blato - skupno priznanje: Gimnastička udruga „Hrvatski sokol“

Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje: Ivo Tomić

Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje: Tonči Andrijić

- **Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje**

Anti Marinoviću «Bršćanu», prof., pravnom povjesničaru i latinskom paleografu, kao priznanje za svekoliko životno djelo koje obiluje velikim brojem znanstvenih radova, a u sklopu kojih je dao svoj prilog i osvjetljivanju prošlosti rodnog Blata

Obrazloženje:

Ante Drago Marinović „Bršćan“ prof. rođen je 9. prosinca 1918. godine u Blatu, gdje je završio osnovnu i nižu srednju (građansku) školu. Nakon završene Franjevačke klasične gimnazije u Dubrovniku, diplomirao je 1948. godine na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Danas živi u Dubrovniku. Odmah nakon završenog studija zaposlio se u Historijskom institutu Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu, gdje je kao vrsni poznavatelj latinskog jezika radio na registriranju srednjovjekovnih isprava pisanih na latinskom jeziku. Glavna znanstvena preokupacija bila mu je proučavanje pravne, posebno pomorsko – pravne i gospodarske prošlosti naših srednjovjekovnih pomorskih gradova, posebice Dubrovnika i njegove Republike. Njegov znanstveni interes podosta je zaokupio rad na proučavanju samoupravnih seljačkih općina u hrvatskoj prošlosti.

U svom bogatom stvaralačkom opusu ima i nekoliko zapaženih naučnih pronalazaka. Tako je, uz mnoge druge vrijedne pronalazke, pronašao i okupio za Historijski institut u Dubrovniku (današnji HAZU) rukopisni kodeks na pergameni „Libro negro del Astrea“. To je stari dubrovački i što je najvažnije jedan od najstarijih europskih zemljišnika sa kraja 14. i početka 15. stoljeća. Uz brojne znanstvene radove i priloge, u suradnji sa velikim brojem različitih eminentnih naučnih institucija diljem Europe, najkapitalnije znanstveno djelo Ante Marinovića je opsežna knjiga „Dubrovačko pomorsko pravo“, knjiga 1. i 2. koja daje jedinstveni prikaz pomorsko pravnih propisa srednjovjekovne dubrovačke komune do 1358. godine. U svom znanstvenom radu Marinović je istraživao i blatsku prošlost, te tako pridonio osvjetljavanju prošlosti Blata. Sudionik je svih okruglih stolova i znanstvenih skupova održanih u Blatu, a njegovi prilozi i istupi bili su uvijek znatiželjno očekivani i odlično prihvaćeni. Vrhunska znanstvena djela koja je napisao, bezbroj manjih (po obimu) znanstvenih radova, članaka, rasprava, predavanja, a među njima i velik broj radova koje se bave uskom blatskom prošlošću, čine Antu Marinovića jednim od najvećih blatskih intelektualaca. Osim nedvojbene činjenice da je Ante Marinović Bršćan postigao najviše domete u znanstvenom radu, da je vrstan povijesničar, rijedak paleograf i ponajbolji latinist u Hrvata, svi koji ga poznaju znaju da je on vrijedan, skroman i samozatajan, objektivan i pravedan, strši kao moralna veličina, ljudska dobrota i domoljub, uspravan čitavog života.

U svojoj intelektualnoj i znanstvenoj veličini, nikad se nije otuđio od Blata. On je čizav život ostao u životnoj, stvarnoj i emotivnoj vezi s Blatom i Blaćanima, neprekidno dolazeći u Blato, ponosan na blatske korjene.

- **Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje**

Gimnastičkoj udruzi «Hrvatski sokol» kao skupno priznanje i zahvalnost svim članovima za dugogodišnji rad i djelovanje u proteklih 100. godina i kao poticaj za buduće generacije gimnastičkog sporta u Blatu.

Obrazloženje:

Prije 100. godina, 4. veljače 1906. godine u prostorijama Hrvatske čitaonice u Blatu održana je osnivačka skupština Hrvatskog sokola na kojoj su prihvaćena pravila Gimnastičkog društva, te za prvog predsjednika (starješina) izabran dr. M. Tuškan, za pod starješinu Antun Cetinić i za tajnika Ljubomir Kunjašić. Iste godine Hrvatski sokol iz Blata primljen je u Hrvatski sokolski savez. U listopada 1906. godine društvo dobiva prve gimnastičke sprave. U početku je postojala samo muška vrsta na čijem je čelu bio Ćiril Petković Kovač, a tek 1910. godine osniva se ženski dio Hrvatskog sokola.

Iako je gimnastika od samog početka njegovana u Hrvatskom sokolu, pravi njen uspon započinje tek nakon prvog svjetskog rata. U to vrijeme u društvu treniraju tri muške i tri ženske vrste i broje oko 200 članova. Nakon drugog svjetskog rata ukidaju se sokolska društva i formiraju se fiskulturna društva i društvo za tjelesni odgoj. Do sedamdesetih godina rad u gimnastici bio je veoma izražen, a zatim nastaje jedno relativno mirovanje. Ponovno aktiviranje gimnastičkog športa započinje 1986. godine formiranjem gimnastičke sekcije, koja prelazi u gimnastički klub Hrvatski sokol 1991. godine. Novoosnovani klub nasljednik je svih dotadašnjih transformacijskih oblika Hrvatskog sokola, te u sklopu njega djeluje samo ženska sekcija koja postiže zapažene rezultate; na prvenstvu Dalmacije osvajaju prvo mjesto, a na republičkom prvenstvu u Bjelolasici treće mjesto. Glavni treneri novoosnovane udruge do danas su Nenad i Gordana Šeparović, te od 2004. godine i Jelena Cetinić. Na prvenstvu osnovnih škola Udruga je osvojila ukupno 30 medalja, od kojih posebno treba izdvojiti ekipno prvo mjesto na prvom prvenstvu održanom u zagrebu 1995. godine i dva pojedinačna prva mjesta 1996. godine Lucija Franulović (preskok) i 1997. godine Jakica Franulović (greda). Članice Udruge Lisa Cetinić i Jelena Cetinić proglašene us 1988. i 1989. godine najboljim sportašicama tadašnje Općine Korčula i pozvane na pripreme hrvatske reprezentacije na Bjelolasici. Udruga je više puta dobila priznanje Općine Blato kao najuspješniji športski kolektiv na području Općine Blato.

*** Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Tončiju Andrijiću kao priznanje za proglašenje najboljim učenicom
strukovnih škola Dalmacije u 2006. godini.**

Obrazloženje:

Tonči Andrijić rođen je 26. kolovoza 1988. godine u Kninu. Osnovnu školu završio je u Blatu 1995. godine. Kroz cijelo osnovnoškolsko obrazovanje bio je odličan učenik s prosjekom ocjena 5,00, te je sudjelovao na županijskim natjecanjima iz matematike. Nakon upisa u Srednju školu Blato nastavlja sa odličnim rezultatima. Na županijskim natjecanjima iz matematike redovito osvaja prva mjesta, a 2003. godine na državnom natjecanju u Trogiru osvaja četvrto mjesto. Na međuzupanijskom prvenstvu 2005. godine u Šibeniku osvaja prvo mjesto na natjecanju u tehničkoj mehanici i prvo mjesto na državnom prvenstvu u Osijeku. Kao jedini predstavnik županije Dubrovačko – neretvanske u konkurenciji 20 najboljih učenika tehničke mehanike iz Hrvatske osvojio je najviše bodova, te iskazao najbolje znanje u teoretskom i pismenom testu znanja za što mu je Ministarstvo znanosti dodijelilo diplomu za osvojeno prvo mjesto i Pohvalnicu za sudjelovanje. Uz sve naveden aktivnosti Tonči je sudjelovao u radu učeničke tvrtke Korkyra company koja je osvojila prvo mjesto na državnom i četvrto mjesto na Europskom sajmu učeničkih tvrtki. Tonči je također član ŠŠK „Škoj“ – košarkaška sekcija i V.U. Kumpanjija.

Krunu svih Tončijevih uspjeha je proglašenje najboljim učenicom Dalmacije u izboru lista Slobodna Dalmacija pod pokroviteljstvom Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa. Među

mnoštvom svestranih odlikaša Tonči je nagrađen prvim mjestom kao najbolji učenik strukovnih škola.

*** Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Ivi Tomiću kao priznanje za naročit poduhvat u spašavanju posade
ribarskog broda «Bota»**

Obrazloženje:

Prema izvješću Lučke kapetanije Dubrovnik, Ispostave Vela luka, dana 23. siječnja 2007. godine oko 19 sati na jugozapadnom dijelu otoka Korčule, pred otočića Kosor došlo je do pomorskog udesa i nasukavanja M/B BOTA vlasnika Baničević Nano iz Smokvice, Brna na kojem je bilo pet članova posade. Namjera posade je bila da ribarski brod zbog olujnog vjetrova premjeste iz uvale Brna u Velu Luku na siguran vez. Ploveci između malih korčulanskih škoja u Lastovskom kanalu, pritisnuti mrakom i orkanskim nevremenom, te uslijed slabe vidljivosti i otkazivanja navigacijskih instrumenata, brod se nasukao na hrid pored otočića Kosor ispred uvale Gršćica. Posada je poslala poziv u pomoć Lučkoj kapetaniji u Veloj Luci, te su uslijedili pokušaji spašavanja posade broda koja se nalazila u životnoj opasnosti. U spašavanje su se uključile ribarske brodice „Petar Pan“ i „Kamik“ koje su se pokušale približiti nasukanom brodu ali bez uspjeha. Oko 23 sata u akciju spašavanja uključio se Ivo Tomić, Ivana koji se sa svojom šest metara dugom drvenom brodicom oznaka VL-1051, iz Karbuna krenuo prema brodu „BOTA“ zajedno sa dva pripadnika DVD Smokvica. Dolaskom na brod „BOTA“ pokušali su ispumpavanjem pomoću vatrogasnih pumpi, međutim to nije dalo rezultata budući su dva veća vala napunila brod koji se nagnuo na bok. Nakon neuspjelog spašavanja broda, odlučili su se na spašavanje posade iz broda, stoga je Ivo zajedno sa dva pripadnika DVD-a ukrcao tri člana posade i odvezao ih na brod „Kamik“. Poslije se zajedno sa zapovjednikom A. Ivankovićem vratio po ostala dva člana posade koja su u međuvremenu, uz pomoć užeta uspjeli doplivati do škoja Kosor. Zbog velikog vjetrova nemoguće se bilo približiti škoju, što je otežavalo spašavanje posade, te su isti morali skočiti ponovno u more kako bi se mogli ukrcati na čamac. Nakon više od sat vremena akcija spašavanja je uspješno privedena kraju, te su se svi članovi posade ukrcali na ribarski broj „Kamik“ koji ih je odvezao u Velu Luku.

Ivo Tomić bez ikakvog razmišljanja, riskirajući svoj vlastiti život uspio je spasiti unesrećene sa ribarskog broda „BOTA“ i sigurno ih prebaciti na brod „Kamik“ koji se nalazi u neposrednoj blizini otočića Zvirinovik.

2008. GODINA

Na temelju članka 6., 8. i 29. Statuta Općine Blato (Sl.glasnik 5/01., 1/02., 7/03. i 1/06) i članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl. glasnik 2/94 i 2/95) Općinsko vijeće Blato na svojoj 27. sjednici održanoj 27. ožujka 2008. godine, donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja:

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Mr.SC. Bogumil Cota

Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje: Ante Sardelić "Alesa"

Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje: Župni zbor mladih "Stope"

*** Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Mr.sc Bogomilu Coti kao znak zahvalnosti za svekoliki doprinos hrvatskom
gospodarstvu i promicanju ugleda i razvoja Blata i otoka Korčule.**

Obrazloženje:

Mr. sc. Bogomil Cota rođen je 1934. godine u selu Suknovci u Šibensko- Kninskoj županiji. Ekonomski fakultet i postdiplomski studiji završio je u Zagrebu. U svom radnom vijeku obavljao je mnoge stručne i visokodužnosničke poslove. Kao dugogodišnji ravnatelj nekadašnje SDK (kasnije ZAP, sada FINA), pomoćnik guvernera HNB te predsjednik HZRIF (Hrvatske zajednice računovodstvenih i financijskih djelatnika) svojim je angažmanom i stručnim savjetima uvelike pomogao Radežu u rješavanju problema s raznim državnim institucijama, a u vrijeme nelikvidnosti svojim ugledom pronalazio prijatelje koji su bili spremni Radežu pozajmiti sredstva. Kao istinski prijatelj Blata, ustrojstvom Općine Blato 1993. godine. gosp. Cota se zauzeo za realizaciju otvaranja ureda SDK u Blatu. Osim zapošljavanja novih djelatnika, ured tako važne institucije (koja je tada obavljala uz ostalo cjelokupni platni promet) bio je dobitak za sve tvrtke i obrtnike u Blatu. Među ekonomistima cijelog otoka, a nadasve Blaćana s oduševljenjem je prihvaćena njegova inicijativa da se na otoku Korčuli sa sjedištem u Blatu osnuje Udruga računovodstvenih i financijskih djelatnika. Udruga je osnovana 1994. godine te su brojni i ugledni stručnjaci u slijedećim godinama održavali svoja predavanja i seminare u Blatu i na cijelom otoku. Počasni je član Društva Blaćana i prijatelja Blata u Zagrebu, što posebno govori o njegovoj privrženosti Blatu i Blaćanima. Objavio je mnoge radove i knjige s područja svoje struke kao autor i suautor. Predavao je na ekonomskim fakultetima na dodiplomskim i postdiplomskim studijima, a i danas kao umirovljenik aktivan je u strukovnim organizacijama.

*** Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Anti Sardeliću kao priznanje za cjelokupni dosadašnji rad na promicanju
športskog ribolova i postignuti status vrhunskog sportaša u 2007. godini**

Obrazloženje:

Ante Sardelić rođen je 03.10.1959. godine u Blatu. Osnovnu i Srednju školu završio je u Blatu. Zaposlenik je poduzeća «Zlinje» d.o.o. gdje radi na održavanju pogona pekare. Aktivni je član ŠRU «Pagar» Blato i dugogodišnji tajnik udruge. Natjecateljskim športskim ribolovom počinje se aktivno baviti 1996. godine. Od samih početaka postiže zapažene rezultate, pa je tako na svojim prvim natjecanjima osvojio 1. mjesto na klupskom i 4. mjesto na županijskom prvenstvu. Nakon toga nižu se sve bolji rezultati kako na županijskim tako na međužupanijskim i državnim prvenstvima. Tako je proteklih godina gosp. Ante Sardelić više puta osvajao naslov županijskog prvaka (zadnje 4 godine u nizu!) te 3 puta sudjelovao na državnom prvenstvu gdje je osvajao 5., 9. i 15. mjesto. U 2007. godini, gosp. Ante Sardelić je ponovnim osvajanjem naslova županijskog prvaka i uspješnim nastupom na međužupanijskom prvenstvu ostvario pravo nastupa na državnom prvenstvu koje se ove godine održavalo na Krku. Tamo je, u svom 4. nastupu na prvenstvu Hrvatske, ostvario svoj najbolji rezultat do sada i osvojio 1. mjesto. Kao državni prvak stječe pravo sudjelovanja u dodatnom razigravanju za ulazak u reprezentaciju Hrvatske. Tu priliku gosp. Ante Sardelić ne propušta, te svojim uspješnim nastupom na tom razigravanju zavrjeđuje status člana prve momčadi Hrvatske reprezentacije. Temeljem ostvarenih rezultata, a sukladno pravilniku o kategorizacijom sportaša, Hrvatski olimpijski odbor je gosp. Anti Sardeliću dodijelio status vrhunskog sportaša za 2007. godinu. Također, Hrvatski savez za športski ribolov na moru proglasio je gosp. Antu Sardelića najuspješnijim seniorom Hrvatske u kategoriji udičarenje štapom iz brodice za 2007. godinu.

*** Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje
Župnom zboru mladih «Stope» kao priznanje za ostvarene uspjehe
i promicanje ugleda Blata**

Obrazloženje:

Župni zbor mladih „Stope“ djeluje od 2003. godine u župi Svih svetih. Njihova voditeljica je s. Danijela Škoro, članica družbe Kćeri milosrđa, koja ih je svojom zanesenošću glazbom i okupila. Zbor trenutno čini 12 djevojaka, polaznica Srednje škole Blato (Nikolina Tomas, Barbara Šeparović, Mišel Bačić, Julija Bosnić, Marijana Franulović, Franka Bosnić), Osnovne škole Blato (Ana Šeparović) i studentica (Tončica Šeparović, Dina Šeparović, Tina Goreta, Viktorija Petković, Danijela Protić), a u njegovom radu od početka sudjelovalo je još 6 djevojaka (Marijana Sardelić, Marija Franulović, Jelena Cetinić, Danijela Šeparović, Franka Gavranić, Nena Šeparović). Aktivnosti Stopa vezane su uz ovu župu i mjesto, a sastoje se u redovitom animiranju liturgijskog pjevanja na nedjeljnim euharistijskim slavljinama, te u svetištu bl. Marije Petković. Zbor rado sudjeluje i u drugim slavljinama i događanjima u župi, kao što su vjenčanja, susreti mladih, zavjeti sestara Kćeri milosrđa i dr. Inicijatori su i karitativnih djelatnosti. Pokrenule su prvu radionicu koja nosi naziv „Stope“ i danas djeluje u Blatu i uključuje oko 50-ak djece osnovne škole. Rado posjećuju Dom za odrasle osobe i iznenade ih svojom pjesmom i domaćim kolačima. Gostovale su na nekoliko koncerata i kulturnih događanja u mjestu, kao što su koncerti HGU sv. Vincenca, koncerti Narodne glazbe Blato, sjednica općinskoga vijeća, koncert Glazbene škole Blato, dani devetnice bl. Marije Petković i dr.

Svoja dostignuća pokazale su i izvan svoga mjesta, gostujući u korčulanskoj katedrali i u župnoj crkvi u Smokvici. Sudjelovale su i nastupale u Puli (prigodom nacionalnog susreta mladih), u Zagorju (u druženju s mladima iz tih krajeva), u Zagrebu (prigodom otvaranja zaklade Bl. Marija Petković), u Čilipima (na susretu zborova Dubrovačke biskupije). Njihovo najznačajnije prvo postignuće bilo je zasigurno dvodnevno gostovanje u Austriji među gradišćanskim Hrvatima, gdje su animirale euharistijska slavlja i imale svoj prvi samostalni koncert. Tom prigodom upoznale su se s našim poznatim kantautorom Rajkom Dujmićem, koji im je bio gost na tom koncertu. Nastalo je prijateljstvo, te im je uvaženi gospodin Rajko skladao i njihovu prvu pjesmu „Moja ljubav si Ti“, s kojom su se prijavile na natječaj na najznačajniji festival hrvatske duhovne scene, Uskršfest 2007. i osvojile nagradu slušatelja Hrvatskoga katoličkog radija. Stope su organizirale i dva samostalna i vrlo uspješna koncerta u Blatu. Prvi je bio 25. ožujka 2007., uz gostovanje Rajka Dujmića, a drugi se održao 7. prosinca, iste godine, u društvu dječjeg župnoga zbora „Stope“. Zajedno sa spomenutim dječjim zborom i radionicom „Stope“, u prosincu 2007. dobile su novčanu nagradu od Dubrovačko – Neretvanske županije, od Upravnoga odjela za obrazovanje, kulturu i šport, zbog volonterskih inicijativa u svome mjestu.

Posljednji uspjeh je njihova nova pjesma „Vjerujem“, koju su same skladale, te će s njome sudjelovati i predstavljati svoju župu i mjesto na Bonofestu, u Vukovaru, u svibnju 2008. Naravno, sve ove djelatnosti i nastupi nemaju samo za svrhu produbljanje njihove vjere i aktivnog sudjelovanja u životu župne zajednice, nego poticanje i pomaganje ostalih mladih da pozitivno ostvaruju sebe u svem svome bogatstvu darova koje imaju, kako bi se oduprli porocima današnjega vremena.

2009. GODINA

Na temelju članka 6., 8. i 29. Statuta Općine Blato (Sl.glasnik 5/01., 1/02., 7/03. i 1/06) i članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl. glasnik 2/94 i 2/95) Općinsko vijeće Blato na svojoj 34. sjednici održanoj 30. ožujka 2009. godine, donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja:

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Dr.SC. Nikola Mirošević
Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje: Družba Kćeri Milosrđa TSR Sv. Franje
Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje: Ivana Marinović

*** Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Prof. dr. sc. Nikoli Miroševiću kao znak zahvalnosti za svekoliki doprinos
hrvatskom vinogradarstvu i vinarstvu i promicanju ugleda
i razvoja Blata i otoka Korčule.**

Obrazloženje:

Prof. Dr. sc. Nikola Mirošević, redoviti profesor Agronomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu rodio se u Blatu 1943. godine gdje je završio osnovnu školu; srednju je poljoprivrednu završio u Kaštelima. Diplomirao je na Poljoprivrednom fakultetu u Zagrebu na kojemu je stekao akademski stupanj magistra (1981.) i doktora znanosti (1986.), a specijalizirao je u Francuskoj (1978.) te studijski putovao diljem vinogradarskog svijeta. Predstojnik Zavoda za vinogradarstvo i vinarstvo Agronomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu bio je od 1987. do 2003. godine.

Na dodiplomskom studiju bio je nositelj ili suradnik nastavnih kolegija *Vinogradarstvo, Osnove vinogradarstva i vinarstva, Specijalno vinogradarstvo i Ampelografija*, a na poslijediplomskom studiju nositelj kolegija *Specifičnosti znanstvenih istraživanja u ampelografiji, Suvremenosti vinogradarske proizvodnje i Kultivar kao čimbenik kakvoće vina*. Danas je na studiju Hortikultura koordinator modula *Vinogradarstvo I i Ložno rasadničarstvo*, a na studiju Mediteranske poljoprivrede u Splitu modula *Vinogradarstvo i Rasadničarstvo*. Jedan je od utemeljitelja nastavnog kolegija *Ampelografija* i njegov prvi nastavnik. Bio je voditelj ili član povjerenstva za ocjenu i obranu više od 150 diplomskih, dvadesetak magistarskih i doktorskih radova. Njegova glavna znanstveno istraživačka aktivnost je biološka i tehnološka valorizacija autohtonih i introduciranih kultivara vinove loze, ali i drugi problemi vezani za uspješnost odgoja i eksploataciju loze, s posebnim osvrtom na razmnožavanje, rasadničarstvo i osnivanje novih vinograda. Sam ili u suautorstvu napisao je 70 znanstvenih i 110 stručnih radova, više od 120 znanstvenih i stručnih studija elaborata, osvrta i ekspertiza. Prof. dr. sc. Nikola Mirošević bio je voditelj i suradnik na mnogim stručnim i znanstvenim projektima, a projekt «Vinogradarski rasadnik u funkciji otočkog razvoja» financiranog od Vijeća za istraživanja u poljoprivredi uspješno je realiziran u okviru razvoja vinogradarstva tvrtke «Blato 1902». Autor je interne skrite *Specijalno vinogradarstvo (Ampelografija – 1984.)*, udžbenika *Vinogradarstvo – (prvo izdanje 1993., drugo izdanje 1996.)*, *Razmnožavanje loze i ložno rasadničarstvo (2007.)*, *Vinogradarstvo (s J.K. Kontić – 2008.)* i autorskog priloga u udžbeniku *Mehanizacija u voćarsko-vinogradarskoj proizvodnji (autor J. Brčić – 1995.)*. Osim spomenutog napisao je *Ampelografski atlas (Z. Turković – 2003.)* jedno od kapitalnih dijela hrvatske ampelografije, zatim *Croatian food; Wine grape Growing and Wine (s I. Alpeza – 2005.)* te autorske priloge u drugim knjigama i prigodnim publikacijama i knjigu eseja «*Šetnja vinorodnom domovinom*» (2003.). Receptent je nekoliko znanstvenih i stručnih knjiga. Pripada mu velika zasluga za pokretanje inicijative i osmišljavanje revitalizacije znanstveno-nastavnog pokušališta Jazbina Zavoda za vinogradarstvo i vinarstvo Agronomskog fakulteta u Zagrebu.

Obnašao je i obnaša mnoge dužnosti u znanstvenim i nastavnim odborima i povjerenstvima na Fakultetu i Sveučilištu, te u domaćim i inozemnim znanstvenim i stručnim vladinim i nevladinim društvima i tijelima. Jedan je od organizatora osnivanja Hrvatskog zavoda za vinogradarstvo i vinarstvo i dugogodišnji predsjednik povjerenstva za ocjenu vina. Važna je njegova suradnja sa tvrtkama proizvođačima grožđa i vina te strukovnim udrugama i mjerodavnim službama županija i općina. Aktivno je sudjelovao u organiziranju i

međunarodnih znanstvenih simpozija i kongresa u funkciji predsjednika, tajnika ili člana organizacijskog odbora. Sudjelovao je također u osmišljavanju i organiziranju izložbi vina (*Vino u Hrvata, Vinovita i dr.*), a treba istaknuti autorstvo izložbe *Hrvatsko vinogradarstvo i vinarstvo u pisanoj riječi i Hrvatske poljoprivredne tiskovine* i suautorstvu izložbe *Izbor iz stare i rijetke građe centralne poljoprivredne knjižnice* u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu. Donator je svih svojih izdanja Centralnoj agronomskoj knjižnici, te knjižnicama u Blatu, Iloku i Jelsi. Suraduje u dokumentarnim, informativnim i stručnim radijskim i televizijskim emisijama te u stručnim, dnevnim i tjednim tiskovinama sa stručnim priložima i osvrtima. Bio je članom uređivačkih odbora znanstvenih i stručnih časopisa, jedan je od osnivača i glavni urednik hrvatskog stručnih časopisa *Vinski krug*, suradnik je u Hrvatskoj enciklopediji. Član je mnogih znanstvenih i stručnih domaćih i međunarodnih društava (*Hrvatsko agronomsko društvo, Hrvatsko enološko društvo, Internacional Society for Horticultural Science i dr.*) te član *Europskog vinskog viteškog reda* (Ordo Equestris vini Europae) i prokonzul za Hrvatsku. Može se posebno istaći rad u Odboru zaklade «Marije Propetog Petković» u Zagrebu. U vremenu od 1994. – 2008. član je Upravnog odbora društva Blačana i prijatelja Blata u Zagrebu, a od 2002. – 2008. njegov predsjednik. Također je obašao dužnost člana uređivačkog odbora Blatskog ljetopisa i njegov glavni urednik za br. 2/2002.

Dobitnik je mnogih nagrada i priznanja, a izdvajamo:

- Državnu nagradu za znanstveni rad 1999. godine
- Nagradu «Josip Juraj Strossmayer» (HAZU i INTERLIBER) za najbolje znanstveno djelo s područja prirodnih znanosti objavljeno u 2007. godini – «*Razmnožavanje loze i ložno rasadničarstvo*» dodjeljena 2008.
- Priznanje za izuzetan doprinos razvoju fakulteta, Agronomski fakultet Sveučilišta u Zagrebu (2004.)
- Priznanje «Stjepan Bulić» za unapređenje ampelografije (Zadružni savez Dalmacije) 2008.

*** Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje
Družbi Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje kao priznanje i zahvalnost
svim sestrama Družbe koje su se proteklih 90 godina svojom bezuvjetnom ljubavlju
i milosrdem, te nesebičnim radom brinule za siromašne, pomagale i davale utjehu
potrebitima, osobito promicale duh i karizmu Družbe skrbeći
o starima, nemoćnima i djeci.**

Obrazloženje:

Dana 25. ožujka 1919. godine, u vrijeme kada Blato suočeno s teškim posljedicama I. svjetskog rata, brojnim poginulima, stradalima, s preko tristotine siročadi, dolaskom srpske, a potom talijanske vojske do 1921 i mira u Rapalu, kada slabi ekonomska moć stanovništva zbog zapuštenosti i bolesti vinograda, deprecijacije austrijske krune od 1:4 u 4:1 u korist dinara kraljevine SHS, djevojka Marija Petković Kovač pok. Antuna odlučuje se poslušati zov svoje savjesti i savjete biskupa dubrovačkog Josipa Marčevića i ulazi u Kuću Sestara milosrdnica. 90 godina Družba Kćeri Milosrđa Trećeg samostanskog reda sv. Franje, koju je utemeljila blažena Marija Propetog Isusa Petković u Blatu na Korčuli, pronosi svijetom ljubav i skrbi o potrebitima, promičući ljubav Svevišnjega i rodno Blato. U Kronici Družbe Kćeri Milosrđa stoji slijedeće: „Vidjeli smo kako je svemogući Bog i premilostivi Otac u svojoj prevelikoj ljubavi i milosrđu po svom ljubljenom Sinu, Gospodinu našem, htio utemeljiti ovu svoju Družbu Kćeri Milosrđa III. reda sv. Franje da djelima ljubavi i milosrđa radi za pomoć i utjehu bijednima i trpećima a osobito za zapuštenu djecu». „Zato u teškim, poslijeratnim danima učinio je da dopre plač sirota i udovica do srca njegove odabranice, naše

Majke glavarice utemeljiteljice, kojoj je već od djetinjstva stavio u srce veliku ljubav i samilost za siromašnu i zapuštenu djecu. Dao je da jasno upozna njegov poziv i priskoči im u pomoć. Nakon duge borbe i potpunog uvjerenja da je to doista sv. volja Božja, ona se velikodušno odazove njegovu pozivu govoreći: „Evo, Gospodine, tvoje nevrijedne službenice, neka se vrši i na meni tvoja sv. volja! I taj sveti dan, 25. ožujka 1919. prekine sa svim zaprekama i zauvijek ostavi svoj roditeljski dom i svoje mile...“. Karizma Družbe sažeta je u njezinu naslovu Kćeri Milosrđa, a to znači da „su rođene iz Božjega milosrđa i poslane svjedočiti ga svijetu“ živeći radikalno Evanđelje nasljedovanjem Krista propetoga po primjeru Franje Asiškoga. U školi milosrdne ljubavi, po primjeru svoje Utemeljiteljice, Kćeri Milosrđa žive svoju karizmu i ubrzo šire horizonte djelovanja u Blatu, domovini i diljem svijeta. Kroz dugih 90. godina, u rodnom mjestu svoje Utemeljiteljice nastoje odgovoriti milosrdem i solidarnošću na sve rane suvremenoga čovjeka, njegova otuđenja, stresove i nepravde, jer u ljudima gledaju Isusa, siromašna i ponižena. Danas Družba ima oko 450 članica koje djeluju na tri kontinenta u dvanaest država i šezdeset sedam zajednica. Kuća matica Družbe je u Blatu, središnjica s vrhovnom upravom u Rimu, a u Zagrebu je sjedište Hrvatske provincije Krista Kralja, te u Šestinama kuća početne redovničke formacije (novicijjat) i u Dubrovniku prednovicijjat. Svoje poslanje ostvaruju kroz odgoj i obrazovanje djece i mladih, apostolat milosrđa prema starijim i nemoćnim osobama, župni apostolat, apostolat promicanja dostojanstva ljudske osobe i druge oblike bliskosti čovjeku ovoga podneblja. Proglašenje blaženom blajke Marije Petković u Dubrovniku, 6. lipnja 2003. godine duboko je odjeknulo u njezinom rodnom mjestu, u domovini i na poseban način u srcima njezinih duhovnih kćeri. Blagopokojni papa Ivan Pavao II. u propovijedi beatifikacije istaknuo je: „Vrtoglavi tijekom suvremenoga ljudskog života može dovesti do zamagljenja i čak do gubitka onoga što je ljudsko. Možda je našem dobu kao ni jednom drugom razdoblju povijesti potrebna „ona 'umnost' žene, koja će jamčiti osjetljivost za čovjeka u svakoj prigodi“. Devedeset godina apostolskog rada Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje Božji je dar Blatu i njezinim žiteljima. „Tijekom stoljeća Marija je mijenjala svoje Blato, a sad ga i svojom nazočnošću mijenja i priprema za novi milenij. Pronijela je Blato diljem svijeta, ljubav koju je iz doma ponijela umnožila je svojom Družbom.

*** Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Ivani Marinović kao priznanje za osvojeno drugo mjesto na državnom natjecanju
iz matematike, te za proglašenje trećim najboljim učenikom
Dalmacije u 2008. godini**

Obrazloženje:

Ivana Marinović, kći Sandre rođ. Milat i Ive Marinovića, rođena 28.10.1991. godine, odlična je učenica trećeg (III.) razreda Opće gimnazije u Blatu s prosjekom 5.00 tijekom cijelog školovanja. Uz to je uključena u mnogobrojne izvannastavne i izvanškolske aktivnosti. Od samog početka osnovne škole pohađa dodatnu nastavu iz matematike i svake godine sudjeluje na natjecanjima. S uspješnim rezultatima započinje već od petog razreda, te sve do osmog razreda osvaja prvo ili drugo mjesto na županijskom natjecanju, te redovito sudjeluje na regionalnom i državnom natjecanju. U prvom i drugom razredu Srednje škole bila je druga na županijskom natjecanju, a ove godine prva (I.), te je ponovno sudjelovala na državnom natjecanju, na kojem je u prvom razredu osvojila treću (III.) nagradu, a prošle godine drugo mjesto (II.) i drugu (II.) nagradu. Osim na natjecanjima iz matematike, redovito sudjeluje i na natjecanjima iz zemljopisa i fizike. Iz zemljopisa je u petom razredu osvojila prvo (I.) mjesto na županijskom natjecanju, a iz fizike u prvom i drugom razredu Srednje škole treće (III.) mjesto, a ove godine drugo (II.) mjesto. Kao članica blatskog šahovskog kluba njezina ekipa

od 4. do 8. razreda bila je županijski prvak, te su osvajale III. i IV. mjesto na regionalnom natjecanju, a u 4. razredu na državnom natjecanju 8. mjesto. Predstavljajući otok Korčulu 2007. sudjelovale su na Olimpijskim igrama otoka na Corsici, i osvojile peto (V.) mjesto. Osim šaha trenira košarku i atletiku. U 2008. godini na crossu je ekipno osvojila treće (III.) mjesto u županiji, a u trčanju na 800 m pojedinačno treće, a ekipno drugo mjesto i plasman na regionalno natjecanje. Iste godine sudjelovala je i na Olimpijskim igrama otoka koje su se održale na Guadeloupi, te u trčanju na 800m osvojila deveto (IX.) mjesto. U srpnju prošle godine, s projektom Maslina, sudjelovala je u ljetnoj školi SEMEP-a u Komiži na Visu. Pohađa 6. razred Osnovne glazbene škole, gdje s odličnim uspjehom polaže solfeggio, klavir, te pjeva u zboru i često sudjeluje na koncertima glazbene škole. Osim toga, aktivna je i u svojoj župi. Redovito sudjeluje na susretima mladih gdje se pripremaju za susrete Hrvatske katoličke mladeži koji su prošle godine održani u Varaždinu, a prije tri godine u Puli, te za susrete mladih koji se svake godine, uoči blagdana bl. Marije Propetog Isusa Petković, organiziraju u Blatu. Želja joj je nakon gimnazije upisati Prirodoslovno- matematički fakultet (PMF) u Zagrebu i jednog dana postati meteorolog. U 2008. godini Ivana Marinović osvojila je drugo mjesto i drugu nagradu na državnom natjecanju iz matematike, te je na natjecanju za najboljeg učenika Dalmacije u rujnu 2008. godine izabrana je za treću najbolju učenicu Dalmacije u kategoriji gimnazija.

2010. GODINA

Na temelju članka 88. Statuta Općine Blato (Sl.glasnik 5/09) i članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl. glasnik 2/94 i 2/95) Općinsko vijeće Blato na svojoj 11. sjednici održanoj 8. travnja 2010. godine, donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja:

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: Josip Kapor

Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje: Dom zdravlja Dr. Ante Franulović Vela Luka

Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje: Eko d.o.o. Blato

*** Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Josipu Kaporu kao izraz poštovanja i zahvalnosti za životni put
i djelo koje je darovao svom Blatu i Blaćanima.**

Obrazloženje:

Josip Kapor Kačol, sin Franka i Vice Marinović, rođen je 28. ožujka 1934. nakon sestre Kate i brata Ivana, kao najmlađe, treće dijete u obitelji. Obitelj Kapor, još od prije Josipova dolaska na svijet, živi i privređuje na Rasadniku u Blatskom polju koji se jednim dijelom nalazi na njihovom zemljištu ustupljenom uz zakup Rasadniku za južne kulture. Događaj koji je zauvijek obilježio njegov život, posebice djetinjstvo, zbilo se 12. listopada 1943. kada od komunističkog bezumlja, bez optužnice, suđenja i dokaza krivice Josipov otac Franko zajedno s još nekolicinom blaćana biva strijeljan, a imovina mu po okončanju rata biva konfiscirana. Osnovnu školu pohađao je u Blatu, a po završetku iste 1. travnja 1949. odlazi za šegрта u "Državno auto-poduzeće Blato" – DAP. Školu učenika u privredi, smjer automehaničar, upisuje na Sušaku, u Rijeci 1949., a završava 1952. Za vrijeme služenja vojnog roka stječe kvalifikaciju vozača motornih vozila cestovnog prometa. Nakon povratka u Blato zapošljava se kao auto-mehaničar i vozač u Saobraćajnom poduzeću Blato, bivšem DAP-u, gdje u radnom odnosu ostaje sve do listopada 1958. U međuvremenu, točnije 1954. sklapa brak sa Stankom Dragojević iz Vele Luke, u kojem im se rađaju dvije kćerke Merica 1954. i Rina 1959. Tijekom svog radnog vijeka Josip Kapor se okušao i u obrtništvu. Kao

privatni auto-prijevoznik radio je temeljem dopusnice izdane u Općini Vela Luka, od 1958., pa do 1961. kada zajedno s obitelji odlazi u Australiju u kojoj ostaje sve do 1966. Za vrijeme boravka u Australiji Josip se bavi ratarstvom, a kasnije napustivši farmu, postaje upraviteljem proizvodnje u ciglani. Vrativši se u Domovinu zapošljava se u GP "Hotina" na radnom mjestu vozača, ali i mehaničara na održavanju strojeva i vozila. Prema preporuci Privrednog vijeća Blata, kao predsjednik AMD "Blato", 2. ožujka 1977. biva imenovan direktorom u izgradnji poduzeća "23. travanj". Razlog imenovanja na ovu funkciju bio je ustrojavanje RO, odnosno dovršetak izgradnje i opremanje Stanice za tehnički pregled vozila. Ovaj čin bio je nužan za opstojnost djelatnosti tehničkog pregleda vozila u Blatu. AMD "Blato" postaje osnivač RO "23. travanj" 30. lipnja 1978., a Josip Kapor njen prvi direktor. Uz djelatnost tehničkog pregleda, novoutemeljena tvrtka postaje ovlaštenu servis i prodajno mjesto vozila i auto-dijelova "Crvene zastave". Za tu svrhu izgrađena je nova namjenska zgrada. 4. ožujka 1981. Josip Kapor napušta mjesto direktora i kao privatnik, na svom obiteljskom imanju započinje bavljenje svinjogojstvom, a od 1. travnja 1984. nastavlja s istom djelatnošću, ovaj put kao kooperant "Radeža". U takvom aranžmanu ostaje punih sedam godina. 1991. utemeljuje vlastitu tvrtku pod imenom "Blatski studenac" d.o.o. u kojoj pruža usluge popravka vozila i prodaje auto-dijelova sve do 2000. kada je umirovljen. Životopis Josipa Kapora tijekom svih proteklih godina, osim profesionalnih interesa i dužnosti, prepun je volonterskih aktivnosti na širokom području djelovanja svojstvenog samo njemu, njegovom vedrom duhu, entuzijazmu i neiscrpojnoj energiji. Sve ovo temelji se na njegovoj osjetljivosti za potrebite, a prije svega na vjeri u Boga te ljubavi za obitelj i Crkvu, rodno Blato i domovinu Hrvatsku. Odabirom automehaničarskog zanata Josip Kapor odredio je svoj životni put vezan uz tehniku i društveni napredak. U tom smislu bio je jedan od prvih suradnika pok. Leopolda Juretića pri utemeljenju AMD "Blato" u kojem je obavljao funkcije člana uprave i predsjednika. Pod njihovim vodstvom AMD "Blato" organizira auto-školu u Blatu i Veloj Luci, a kasnije na Lastovu i Hvaru. Također u AMD-u započinju s djelatnošću tehničkog pregleda vozila, a Josip Kapor postaje prvi kontrolor. Ovaj posao kao i druge dužnosti u AMD-u obavlja volonterski. Zahvaljujući njegovoj požrtvornosti, u okviru AMD-a, utemeljuje se 1975. Služba pomoći na cesti u što je uključena i vučna služba s telefonskim brojem 987 za područje otoka Korčule, poluotoka Pelješca sve do mjesta Doli na Jadranskoj magistrali. Zanimljivo je da se sjedište ove službe nalazilo u njegovoj obiteljskoj kući kao i telefonski priključak za urgentni broj 987. Istovremeno izgrađuje se poligon za obuku vozača na Lučici kojeg po dovršetku republički AMS proglašava najboljim u Hrvatskoj. U sklopu poligona, a za potrebe Osnovne škole Blato AMD organizira učeničke prometne jedinice promičući tako tehničku i prometnu kulturu među mladima. Svoj rad u kulturi Josip Kapor započinje kao svirač klarineta u Narodnoj glazbi Blato za vrijeme kapelnika Kakarigija davne 1948. godine. Duhovitost te izuzetan osjećaj za satiru i rimu čime se služi za komentiranje aktualne društvene zbilje dolaze do izražaja kroz djelovanje u UPO "Krulić" u razdoblju njezine najveće popularnosti, a kojoj je u jednom mandatu bio predsjednik. Na samim počecima hrvatske neovisnosti, a u želji za promicanjem sakralne glazbe kao i nacionalnog glazbenog naslijeđa te odgovarajući na sve zahtjevnije potrebe javnog iskazivanja pobožnosti sudjeluje u formiranju HGU "Sv. Vincenca". Po utemeljenju Udruge izabran je za dopredsjednika, dok sada obnaša dužnost predsjednika i pored toga još je aktivni svirač puhačkog orkestra. Svojim nesebičnim zalaganjem, a nadasve ogromnim trudom u stvaranju, osmišljavanju i održavanju kontinuiteta rada dao je neizmjeran doprinos ovoj udruzi. Josip Kapor sudjeluje i u brojnim aktivnostima župne zajednice. Kao član Pastoralnog vijeća uvijek je na raspolaganju župniku i časnim sestrama. Jedan je od starješina Bratovštine sv. Vincence pod zaštitom Srca Isusova u koju je uložio puno truda, slobodnog vremena, ali i drugih dobara u očuvanju materijalne i nematerijalne kulturne baštine, poglavito one sakralne. Bratovštinu sv. Vincence pod zaštitom Srca Isusova Josip Kapor darovao je svim svojim talentima i u nju ugradio veliki dio sebe.

Ljubav gospodina Kapora prema Bratovštini i Udruzi usprkos svim nedaćama i zdravstvenim problemima ne jenjava. Josip Kapor suradnik je i dobročinitelj Družbe kćeri milosrđa TSR sv. Franje. Sličan odnos imao je i prema nekadašnjem župniku pok. don Ivanu Protiću. Važno je istaći da im je uvijek pomagao i bio pri ruci u vremenima nesklonim Crkvi i osobama posvećenog života. Ta izrazito humana crta njegovog karaktera očituje se u spremnosti da sva svoja znanja i talente te materijalna sredstva, bez imalo krznanja i ustezanja daruje bližnjemu u nevolji, odnosno stavi u službu Dobra.

Bogatstvo duha i dobrote prema bližnjima krase i njegovu obitelj kojoj su dobročinstva jednostavno način življenja, a Radosna vijest Isusa Krista kojega neupitno slijede životni putokaz. Sve prije spomenuto društvena zajednica prepoznavala je i do sada iskazavši to brojnim nagradama i priznanjima od kojih izdvajamo slijedeća:

- Priznanje Republičkog savjeta za sigurnost prometa 1971.
- Zlatna značka i diploma AMSH za izuzetan doprinos u razvitku i jačanju AMS 1976.
- Orden rada sa srebrnim vijencem 1980.
- Priznanje Narodne glazbe Blato prigodom 100-te godišnjice društva za aktivan dugogodišnji rad i izuzetan doprinos u radu društva 1993.
- Spomenica Domovinskog rata 1995.
- Blagoslov Svetog Oca Ivana Pavla II. 1999.
- Priznanje HGU "Sv. Vincenca" za izuzetan doprinos u vođenju i radu HGU "Sv. Vincenca" u prigodi 10-te godišnjice rada 2003.
- Priznanje Poglavarstva Općine Blato za dugogodišnji rad u kulturi 2005.

* Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje

Domu zdravlja «Dr. Ante Franulović» Vela Luka kao skupno priznanje i zahvalnost svim djelatnicima Doma zdravlja od njegovog osnutka do danas koji su se svojim nesebičnim radom i marljivošću skrbili o zdravlju bolesnika, kao i poticaj za daljnji rad u podizanju kvalitete javnog zdravstva u Blatu.

Obrazloženje:

Dom zdravlja «Dr. Ante Franulović» Vela Luka osnovan je 24. studenoga 1989. godine temeljem rješenja ondašnjeg Republičkog komiteta za zdravstvo i socijalnu skrb (tadašnje Ministarstvo zdravstva) SR Hrvatske, a službeni početak rada bio je 1. svibnja 1990. godine, na čelu s prvim ravnateljem dr. Petrom Bosnićem iz Blata. Dom zdravlja je sljedbenik Zdravstvene stanice Blato i Zdravstvene stanice Vela Luka koje su osnovane 1955. godine.

Zdravstvena zaštita žitelja Blata bila je organizirana i stalna od daleke 1860. godine kada se na natječaj za stalnog općinskog liječnika javio Dr. Vicko Mardešić koji je postao prvi diplomirani liječnik koji je skrbio o zdravlju stanovnika Blata. Još prije o zdravlju blatskih stanovnika brinuli su se ranarnici (Bassi chirurghi) i viši ranarnici (Chirurgi approvati). Prvi spomen o pisanim izvorima o blatskim ranarnicima koji su liječili blatski puk nalazimo u bilježnici Nikole Ostojića o blatskim obiteljima iz 1770. godine. Dakle možemo s pravom tvrditi da današnji Dom zdravlja nastavlja svijetlu tradiciju brige o zdravlju blačana već preko tri stoljeća, a da organizirana zdravstvena zaštita na području Blata postoji već preko 150 godina. Ukidanjem Zdravstvene stanice Blato 5. listopada 1982. godine i njenoj integraciji Domu zdravlja Korčula, započeli su pregovori Blata i Vele Luke o osnivanju zajedničkog Doma zdravlja na zapadnom dijelu djelu otoka Korčule. Dogovoreno je da će sjedište doma biti u Veloj Luci, a prvi ravnatelj će biti iz Blata, te da će naziv zajedničkog

Doma zdravlja glasiti «Dom zdravlja Dr. Ante Franulović» po zaslužnom blatskom liječniku koji je čitav svoj životni i radni vijek proveo u Blatu i nesebično se brinuo za duševno i tjelesno zdravlje generacija Blaćana.

Blatsko zdravstvo sastoji se od opće medicine koja se sastoji od tri liječničke ordinacije te prostorijama za rad medicinskih sestara, zatim zubne zdravstvene zaštite koja se sastoji od dva tima koji su privatizirani odnosno u zakupu, zatim imamo patronažnu službu i dječju ambulantu koja je organizirana tako da pedijatar radi 3 dana u Blatu i 2 u Veloj Luci. Očna ambulanta obavlja službu za područje otoka Korčule, a središnja ordinacija smještena je u Blatu. Hitna pomoć organizirana je kroz 24. satno dežurstvo u kojem učestvuju sve medicinske sestre i liječnici koji rade u općoj medicini. U specijalističkim ordinacijama rade ginekolog, internist, urolog, ortoped i specijalist za bolesti uha, nosa i grla koji dolaze iz Vele Luke, Korčule i Dubrovnika. Hematološko-biokemijski laboratorij uzima uzorke koji se obrađuju u središnjem laboratoriju u Veloj Luci. Ovako organizirana zdravstvena služba 1991. godine spremno se uključila u pružanje medicinske pomoći u Domovinskom ratu. Na brzinu se adaptirao i uredio podrumski dio u hitnu kiruršku ambulantu, te su blatski zdravstveni radnici bili su uključeni u pružanju medicinske pomoći otočnim postrojbama Hrvatske vojske gdje je to bilo potrebno.

*** Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje
Eko d.o.o. kao priznanje svim djelatnicima za doprinos na unaprjeđenju zaštite
okoliša i urbanom izgledu Blata**

Objasnilo:

Eko d.o.o. za obavljanje komunalne djelatnosti tvrtka je u 100% vlasništvu Općine Blato, čija je osnovna djelatnost skupljanje i odvoz komunalnog otpada, izdvojeno skupljanje otpada, održavanje javnih površina, javnih-zelenih površina, upravljanje grobljem, tržnicom i stambeno-poslovnim zgradama, održavanje vodoravne i okomite signalizacije, plaža, odlagališta i javne rasvjete. Tvrtka je osnovana 1998. godine sa ciljem poboljšanja komunalnih usluga na području Općine Blato, te danas broji 27 djelatnika, što je povećanje od 300% u odnosu na prije 12 godina.

Skupštinu tvrtke predstavljaju članovi Općinskog vijeća, a Nadzorni odbor čine 3 člana. U proteklih 12 godina djelovanja, komunalno poduzeće u potpunosti je opravdalo razloge osnivanja te preraslo u respektabilno poduzeće koje je obogatilo i oplemenilo cijelo mjesto dajući mu obrise gradske sredine i uzdižući ga na jedan viši standard komunalne higijene. Da bi se ostvario standard i cjelovita slika urbane sredine potrebno je stvoriti infrastrukturne pretpostavke i izgraditi kanalizacijski sustav i sanaciju odlagališta otpada u čijim projektima Eko d.o.o. u suradnji s Općinom Blato ulaže velike napore.

Eko d.o.o. već dvanaest godina uspješno radi na održavanju komunalne infrastrukture na području općine Blato, a posebno na projektu izdvojenog skupljanja otpada koji je 2004. godine među prvima u Hrvatskoj započeo.

2011. GODINA

Na temelju članka 88. Statuta Općine Blato (Sl. gl. 5/09) i članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl. gl. 2/94 i 2/95) Općinsko vijeće Blato na svojoj 19. sjednici održanoj 17. ožujka 2011. godine, donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja:

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje: posthumno akad. slikarici Nataši Cetinić
 Zlatni grb Općine Blato – skupno priznanje: Klub dobrovoljnih darovatelja krvi Blato
 Srebrni grb Općine Blato – pojedinačno priznanje: Dr.SC. Vinicije Lupis
 Srebrni grb Općine Blato – skupno priznanje: BŠK Zmaj Blato

* Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje

Posthumno, akademskoj slikarici Nataši Cetinić (Blato 1940. - Zagreb 2001.) u znak zahvalnosti i priznanja za životno djelo i slikarski opus, kojim je Blatu, blatskim ljudima i krajobrazima podarila toliko ljubavi, osjećaja, dramatike i simbolike.

Obrazloženje

Nataša Cetinić rođena je u Blatu 9. svibnja 1940. Diplomirala na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1964. (u klasi Antuna Mejzdić i Miljenka Stančića). Kao likovni pedagog radila je u rodnom Blatu 1964.-1966., a bila je suradnica Majstorske radionice Krste Hegeđušića 1966.-1970. Radila je u ateljeima u Zagrebu, Blatu i Prigradici. Izlagala je na tridesetak samostalnih (najviše u Zagrebu i Blatu, ali i u Sisku, Čakovcu, Varaždinu, koprivnici...) i sudjelovala na gotovo 300 skupnih izložbi. Umrula je tiho i skromno, gotovo nečujno 2001. u Zagrebu.

Slikarstvo je za Natašu bio pravi intimni dnevnik koji je ispunjavala svakodnevnim radom. Bila je najveća i najbolja slikarica koju je Blato ikad imalo, a teško je i vjerovati da se kad može roditi slikar koji bi Blatu i *blaskim* ljudima i krajobrazima mogao podariti toliko ljubavi, osjećaja, dramatike i simbolike koliko je to ova iznimna slikarica nesebično pružala svom zavičaju, praktički svom jedinom motivu.

Njezine su slike blatske pejzaže svrstale u mitske hrvatske predjele te ih prikazale onakvima kakvi su bili od pamtivijeka – dramatično međusobno isprepleteni prokletstvom i svetošću, ranjivom snagom, škrtom ljepotom, svjetlom i tamom te strastvenim kontrastima u kolorističkim preplitanjima i naslagama. Natašin je kist panično bježao od smiraja prozračnih bonaca i barki koje se sa zrakama sunca odražavaju u kristalno bistroj vodi. Bila je uvjerenjena da su to kratkotrajni i prolazni igrokazi koji vjerojatno postoje samo da nas varaju i lažu. Stoga ih je prepuštala svima onima koji su slikarstvu prilazili površno, olako i dekorativno. Uvijek je tragala za dubljom, čistijom i snažnijom ljepotom koja istodobno povezuje našu prošlost i budućnost sa smislom života i postojanja.

Tu je oporu i tešku ljepotu uporno pronalazila u svom sjećanju te prepoznavala u deblima i krošnjama maslina, tamnim predjelima borova i grmova, tjeskobnim čempresima, morskim valovima, stijenama otočića, starim crkvicama, crkvenim procesijama, naboranim i u crno zavijenim staricama i starcima, raspadnutim barkama...

Znala je i osjećala svu tragičnost prostora rodnog zavičaja, svu njegovu osamljenost, oporost i gorčinu. Svojom je senzibilnošću brzo otkrila da se tu soli najviše vrsta ribe na Jadranu i jede najviše trava, ali da to nije bilo uzrokovano obiješću već mukom i nevoljom. Shvatila je da je i naša (nažalost sve više negdašnja) dosjetljivost i duhovitost, na koju smo inače toliko ponosni, također posljedica potrebe da se što lakše prevlada sveopća tuga, bijeda i muka. Osjećala je da su tim prostorima harale sve moguće nevolje – bolesti, gladi, pozebi, nevere, brodolomi, pljačke, ratovi, iseljavanja, da je bilo neizmjereno mnogo truda i napora, uokvirenih nizom smirenih smrti i bolnih porođaja. Zato je u svom sjećanju prepoznavala tragove vječitih i beskrajnih patnji te nastojala i uspijevala u krajoliku i u ljudima pronaći punu, slojevit i nadahnutu ljepotu.

Svojevrsan su vrhunac njezina stvaralaštva bile slike iz ciklusa *Barka i Čempresi s ljudskom sjenom* gdje se zatiču starice jedva vidljiva lika uz čemprese s čudesnom bjelinom.

Iako je bila i izvrstan portretist, Natašino je slikarstvo ostalo relativno slabo poznato. Bilo je kritičara koji su je neizmjereno hvalili i cijenili, ali ju je glavnina stručne kritike nekako zaobilazila i preskakala, vjerojatno zbog svoje autistične posebnosti i nerazumijevanja. Zanimljivo da su njezino slikarstvo kao vrlo blisko i prepoznatljivo odmah prihvatili njezini sumješteni, čak i oni bez ikakve posebne likovne kulture

Bila je posebno stroga prema sebi i svom radu i nije priznavala nijedan kompromis ni stranputicu. Ni u svom ni u tuđem slikarstvu, ali ni u životu, nije podnosila bilo kakvu laž, proračunatost ili koristoljubivost. Bila je snažna i tvrdoglava, ali istodobno do boli ranjiva i osjetljiva.

Nataša Cetinić nije podnosila neiskrenost i napuhanost pa bi bila bi vrlo nesretna kada bi se priznanje što joj ga zasluženno dodjeljujemo protumačilo kao protokolarna i prigodna gesta, jer takvim događanjima nije ni nazočila i nije im pridavala posebnu važnost. Ovim priznanjem želimo se zahvaliti jednom slikarstvu koje je Blato učinilo svezremenim, a blaske ljude i krajobraze prikazalo s toliko ljubavi, osjećaja, dramatike i simbolike te podsjetiti koliko je ta ounimna slikarica nesebično pružila svom zavičaju, svom jedinome motivu.

Stoga se od srca zahvaljujemo Nataši Cetinić i prihvaćamo obvezu da što prije njezine slike okupimo u galeriji koja će biti posvećena samo njezinom slikarstvu.

*** Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje
Klubu dobrovoljnih davatelja krvi „Blato“ kao skupno priznanje i zahvalnost svim
aktivnim i pasivnim članovima društva za svaku darovanu kap krvi
kojom su spasili mnoge ljudske živote**

Obrazloženje:

Prije organiziranih akcija darivanja krvi u Blatu, veliki problem Blaćana bile su operacije u bolnicama koje su tražile da obitelj bolesnika osigura potrebnu količinu krvi za transfuziju prilikom operacije. To je značilo dodatnu traumu i troškove za obitelj koja je morala okupiti 5-6 rođaka ili prijatelja koji su bili voljni darovati svoju krv i povesti ih u bolnicu, te im nadoknaditi dnevnicu i troškove putovanja. Uočivši te probleme Mjesni odbor Crvenog križa Blato, u suradnji sa Službom za transfuziju Opće bolnice Dubrovnik, organizirao je prvu akciju darivanja krvi koja je 1981. godine održana u prostorijama hotela Lipa. Na tu prvu akciju odazvalo se 57 davatelja krvi. Od te prve akcije pa do 1992. godine godišnje su se održavale po 2 akcije darivanja krvi, a od 1993. do danas godišnje se organizira po 3 akcije. Za vrijeme Domovinskog rata naši davatelji krvi su se odazvali po potrebi i na pozive iz Ratne bolnice u Korčuli, te su tih ratnih godina i zabilježeni rekordni odazivi na akcije. U ovih 30 godina Blaćani su darovali preko 6000 doza krvi što iznosi više od 2000 litara i time spasili mnoge ljudske živote. Rekordna je bila 1996. godina kada su prikupljene 293 doze krvi i tada je Blato na 100 stanovnika imalo 8 davatelja krvi, a Dubrovačko-neretvanska županija na 100 stanovnika manje od 2 davatelja. Tada je Blato, po količini prikupljene krvi bilo na trećem mjestu u Hrvatskoj, a i danas je u samom vrhu.

Od početka akcije 1981. godine do danas u Blatu je registrirano 389 dobrovoljnih davatelja krvi, od čega je do danas aktivnih 228. 30 Blaćana je dalo više od 40 puta svoju krv za druge, od kojih njih 16 više od 50 puta. Veliki broj naših davatelja krvi upisao se u registar kao potencijalni davatelji koštane srži. Blatski davatelji krvi su 1999. godine osnovali i svoj Klub dobrovoljnih davatelja krvi, a od 2000. godine upisani su u Registar udruga Republike Hrvatske.

Načela dobrovoljnog darivanja krvi temelje se na humanosti, u cilju zaštite života i zdravlja stanovništva u mirnodopskim i ratnim uvjetima, te u slučaju nesreća, katastrofa ili

elementarnih nepogoda. Najvažniji zadatak Kluba je održati razinu do sada postignutih rezultata, uz motivaciju i privlačenje novih, mladih darivatelja krvi.

* Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje

Dr. sc. Viniciju Lupisu kao pojedinačno priznanje za znanstveno-istraživački rad na istraživanju povijesti Blata i izdavanju publikacija o povijesti Blata.

Obrazloženje:

Dr. sc. Vinicije B. Lupis rođen je 2. Travnja 1969. u Dubrovniku, od majke Nedjeljke rođene Stahor i oca Antona-Blaženka Lupisa. Osnovnu školu završio je u Kućištu i Korčuli, a srednju u Korčuli i Dubrovniku. Studirao je na Filozofskom fakultetu u Zadru, gdje je i diplomirao 1992. na dvopredmetnom studiju povijesti i arheologije, a drugi put je diplomirao u Zadru 1995. na studiju povijesti i teorije umjetnosti. Magistrirao je 1998. s temom *Liturgijsko srebro Stona do 1600. godine*, a doktorirao je 2004. u Zadru s temom *Moćnik dubrovačke prvostolnice*. Svoj rad u struci započeo je 1992., radom u svojstvu konzervatora arheologa u Regionalnom zavodu u Splitu, a sljedeće godine u svojstvu konzervatora povjesničara umjetnosti u Zavodu za zaštitu spomenika Dubrovnik. Godine 1992. kao arheolog konzervator Regionalnog zavoda za zaštitu spomenika kulture - Split vodio je arheološka istraživanja na lokalitetu sv. Petra u Makarskoj i sv. Jure u Tučepima. U svojstvu konzervatora povjesničara umjetnosti u Državnoj upravi za zaštitu spomenika kulture u Dubrovniku vodio je 1993. popis pokretne baštine i arheološka istraživanja na Veljem Vrhu na otoku Šipanu. Pohađao je 1993. godine Dubrovačku medievističku radionicu. Položio je 1995. godine državni ispit iz arhivistike. U Državnom arhivu u Dubrovniku obavljao je posao u svojstvu arhiviste specijaliste i voditelja Odjela nove građe XIX. i XX. stoljeća. Tijekom svog dosadašnjeg interdisciplinarnog rada koji se traži u suvremenoj znanosti, povezivao je više humanističkih disciplina: povijest, povijest umjetnosti, arheologiju i arhivistiku. Od 2007. radi u Institutu društvenih znanosti IVO PILAR, a od 2008. voditelj je Područnog centra Dubrovnik Instituta IVO PILAR. Objavio je stotinjak znanstvenih radova i više knjiga s temom sakralne baštine, povijesti i povijesti umjetnosti dubrovačkog kraja i Boke kotorske. Urednik je više časopisa i zbornika, a kao vanjski suradnik HRT-a dao je svoj prilog za cijeli niz dokumentarnih emisija o povijesti i baštini Dubrovnik. Uz znanstveni rad bavi se pjesništvom i publicistikom. Bio je autorom cijelog niza zapaženih izložbi u Dubrovniku i Korčuli: Križni put Johanna Andreasa Pfeffela iz župne crkve u Blatu (2006.), Stogodišnjica groblja sv. Križa u Blatu 1905. – 2005. (2005.), Josip Kosirić Teodošević biskup korčulanski (1787. – 1802.) (2005.), Izložba u spomen L. M. Rogowskog iz Fonda Državnog arhiva u Dubrovniku (1998.) u suorganizaciji Veleposlanstva Republike Poljske, Emajlni reljefi na moćnicima sv. Vlaha (2001.), i Izložba povodom 75. godišnjice Dubrovačkog simfonijskog orkestra. Dobitnik je plakete Društva dubrovačke starine 2000. godine za prinos istraživanju povijesti Dubrovnik, iste godine je dobio i zahvalnicu Dubrovačkog simfonijskog orkestra za uspješnu suradnju i doprinos unapređenju rada DSO-a. Dobitnik je zlatne povelje Matice hrvatske za svoju knjigu *Sakralna baština Stona i okolice* 2002. godine, i srebrne povelje Matice hrvatske 1997. za svoju knjigu *Ston u trešnji*. Godine 2002. dobio je diplomu Općine Orebić za višegodišnji rad na istraživanju i publiciranju povijesti Pelješca. 2006. godine dobio je nagradu Županije dubrovačko-neretvanske za postignuća u kulturi. Društvo prijatelja dubrovačke starine dodijelilo mu je 13. svinja 2009. medalju *Višegradski ugovor / Dubrovnik u sklopu hrvatskih zemalja 1358.- 2008.* u znak sjećanja na Iliju de Saracu, kao jednom od trojice povjesničara u znak zahvalnosti za doprinos istraživanju dubrovačke povijesti. Godine 2010. dobio je srebrnu povelju Matice hrvatske za knjigu *Petar Kanavelić prinos hrvatskoj pionskoj baštini*. Aktivni je član: Predsjedništva Matice hrvatske – ogranak Dubrovnik,

Velikog vijeća Društva prijatelja dubrovačke starine, Hrvatskog arheološkog društva, Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske, Hrvatskog mariološkog instituta, Odbora za kulturu Hrvatsko-austrijskog društva Dubrovnik i Armensko-hrvatskog društva u Dubrovniku.

Autor je desetak znanstvenih knjiga i preko stotinjak znanstvenih radova koji obrađuju sakralnu baštinu hrvatskog juga, kao i baštinske teme Blata i otoka Korčule.

Popis radova:

Knjige i vodiči:

Blato u srednjem vijeku, Muzej hrvatskih arheoloških spomenika Split, Split, 2010. (1 – 36 str.)

Vodič župne crkve Svih svetih u Blatu, Blato, 2008.

Križni put Johanna Andreasa Pfeffela iz župne crkve u Blatu, Blato, 2006. (1 – 3. str.)

Doprinos Petra Kanavelića hrvatskoj pasionskoj baštini, Ogranak Matice hrvatske Split, Split, 2009. (303. str.)

O književnom djelu kotorskog pjesnika Živa (Iva) Bolice Kokoljića u Pohodenje crkava u gradu Kotoru, Perast, 2005. (1 – 75. str.)

Arhitekt Lorenzo Vitelleschi i njegovo vrijeme u *Povijesne i statističke bilješke o dubrovačkom okrugu prikupio okružni inženjer Lorenzo Vitelleschi Dubrovnik, 1827.*, Matica hrvatska Dubrovnik i Državni arhiv u Dubrovniku, Dubrovnik, 2002. (5.-51. str.)

Povijesni i umjetnički pregled župe i župne crkve Svih svetih, Kratki osvrt na ugledne blatske duhovnike, Blačani donatori, O štovanju sv. Vincence, O fenomenu bratovština, O kulturnoj baštini Bratovštine sv. Vincence, O bratimskoj kući, Povijesni presjek Bratovštine u *Spomen knjiga 1897. – 2007. Bratovština Svete Vincence pod zaštitom Srca Isusova*, Župa Svih svetih Blato, Blato, 2007. (13. – 109. str.)

Znanstveni radovi:

Josip Kosirić Teodošević – korčulanski biskup (1787. – 1802.), vjerski i kulturni promicatelj u *Croatia Christiana Periodica*, 58, Zagreb, 2006., str. 117.-130.

Iznova o zlatarskoj obitelji Caenazzo u *Radovima Instituta povijesti umjetnosti*, 19, Zagreb, 1995., str. 122.-131.

Prilozi za zlatarsku obitelj Caenazzo iz Korčule u *Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji*, 33, Split, 1992., str. 565.-574.

O sakralnoj baštini Blata XIX. i XX. stoljeću u *Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji*, 41, Split 2005./2007., str. 449.-471.

O interesu korčulanske plemićke obitelji Arneri za ruševine Asserije u *Asseria*, 3, Zadar, 2005., str. 119.-127.

Dubrovački period djelovanja arhitekta i inženjera Nikole Nisetea u *Peristil*, 46, Zagreb, 2003., str. 95.-104.

O kulturnim vezama Dubrovnika i njegove šire okolice s hispanoameričkim svijetom u *Peristil*, 50, Zagreb, 2007., str. 249.-260.

Odnos biskupa Marka Kalogjere prema kulturi, umjetnosti i politici u zborniku radova znanstvenog skupa *Biskup Marko Kalogjera o 120. obljetnici smrti*, Općina Blato, Institut društvenih znanosti «Ivo Pilar» područni centar Dubrovnik, Župa Svih svetih Blato, Blato, 2008., (103.-135. str.)

Nove spoznaje o sakralnoj baštini Blata u Zborniku radova znanstvenog skupa *Blato do kraja 18. st.*, sv. 3, Blato, Općina Blato, 2005., (99.-163. str.)

Prilozi poznavanju sakralne baštine Blata u Zborniku radova znanstvenog skupa *Blato do kraja 18. st.*, sv. 2, Općina Blato, Blato, 2004., (161.-182. str.)

Girolamo da Santacroce – oltarna pala župne crkve Svih svetih u Blatu s prikazom i analizom ikonografije u Zborniku radova znanstvenog skupa II. kongresa hrvatskih povjesničara .

Novi doprinos altaristici na Korčuli i Pelješcu tijekom 18. i 19. stoljeća u zborniku SIC ARS DEPRENDITUR ARTE - zbornik u čast Vladimira Markovića, Institut za povijest umjetnosti

i Odsjek za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 2009., (str. 345 – 361)

O kultu i kipu/puleni Gospe od Rozarija iz Blata na otoku Korčuli i njegovoj pomorskoj tradiciji, Dubrovnik, 4, Matica hrvatska ogranak Dubrovnik, Dubrovnik, 2005., str.226.-247.

Pabirci za korčulansko XIX. i XX. stoljeće, Godišnjak grada Korčule, 1, Gradski muzej Korčula, Korčula, 1996., str. 128.-138.

O arhitekturi XIX. stoljeća u Korčuli u Godišnjak grada Korčule, 3, Gradski muzej Korčula, Korčula, 1998., str. 223.-230.

Još o graditeljstvu XIX. i početka XX. stoljeća na otoku Korčuli, Godišnjak grada Korčule, 4, Gradski muzej Korčula, Korčula, 1999., str. 165.-173.

O književnom djelu kotorskog pjesnika Živa (Iva) Bolice Kokoljića, Godišnjak grada Korčule, 9, Gradski muzej Korčula, Korčula, 2004., str. 127.-135.

O dvije altarističke radionice na otoku Korčuli, Godišnjak grada Korčule, 11, Gradski muzej Korčula, Korčula, 2006., str. 97.-112.

O slikaru Spasu Foretiću, Godišnjak grada Korčule, 11, Gradski muzej Korčula, Korčula, 2, 2006, str. 25 – 27.

Prikazi glazbala od XI. do XVI. stoljeća i Dubrovniku i okolici, II. svezak zbornika *Istra u umjetnosti i znanstvenim disciplinama od 15. do 17. stoljeća*, sa simpozija *Dvigrad festival – međunarodni festival rane glazbe*, Dvigrad, 2010.

Zlatarska bilježnica obitelji Kalogjera iz Blata na otoku Korčuli, Peristil ,52, Zagreb, 2010., 35 – 44.

Hrvatski krajevi i štovanje relikvijara svetaca u kontekstu tradicije, Vukovarski zbornik, sv. 5, Vukovar, 2010.

U tisku:

Kult Gospe Lurdske na području Dubrovačke i Kotorske biskupije sa svjetskog XXII. Međunarodnom mariološko-marijanskom kongresu na temu *Ukazanje bl. Djevice Marije – između povijesti, vjere i teologije* u Lourdesu 5. rujna, 2008. održanog iste godine u Lurdu.

Na međunarodnom simpoziju podržanom od strane UNESCO-a *Pomorska arheologija i povijest srednjeg i novog vijeka*, koji se održavao u Dubrovniku od 7. do 9. rujna s temom *Materijalni ostatci brodoloma iz XVI., XVII. i XVIII. stoljeća u kulturnoj baštini šireg dubrovačkog kraja*. Na međunarodnom simpoziju održan je referat na engleskom jeziku.

Obnova crkve sv. Jure u Potirni u Zborniku radova Ivica Žile, Dubrovnik, 2011. (145- 156. str.)

*** Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje BŠK „Zmaj“ Blato kao priznanje za postignute izuzetne rezultate i športske uspjehe u 2010. godini, te promicanju blatskog športa**

Obrazloženje:

BŠK Zmaj svoj je uspon u rezultatskom smislu započeo sezone 2008./2009. kad je osvojio drugo mjesto u tadašnjoj 1. županijskoj ligi.

Nakon toga uslijedila je sezona 2009./2010. u kojoj je Zmaj osvojio svako natjecanje u kojemu je sudjelovao. Tako je u kup natjecanju prvo osvojio kup Nogometnog centra Korčula – Lastovo i time izborio polufinale županijskog kupa sa ostala tri predstavnika Nogometnih centara županije. U polufinalu županijskog kupa pobijeden je Orebić, a u finalu na Lapadu u Dubrovniku pobijeden je opuzenski Neretvanac, trećoligaš, tj. sudionik lige u koju je Zmaj ušao ovu sezonu. U prvenstvu se natjecao u IV HNL- jug – podskupina C, koju je osvojio sa samo jednim porazom, i to u jesenskom dijelu prvenstva. Prvenstvo je osvojeno pobjedom u Gabrilama, kad je Zmaj pobijedio direktnog protivnika za 1. mjesto. Bio je to dan za

pamćenje za sve blatske zaljubljenike u šport, jer su u Gabrilama nekoliko stotina Blačana i otočkih ljubitelja Zmaja na pravi način osvijetlili obraz cijelog otoka, pa i županije.

Nakon prvenstva uslijedile su kvalifikacije za 3. ligu. Zmaj se natjecao za ulazak u 3. ligu s pobjednicima IV. HNL jug, podskupina A i B. U mini ligi Zmaj je kolo prije kraja osigurao prvo mjesto i možemo reći da je tako postao i ukupni pobjednik svih dalmatinskih IV. liga za sezonu 2009./2010. Vrhunac uspjeha je utakmica pretkola hrvatskog kupa, kad je na Zlinjama gostovao prvoligaš NK Karlovac. Zmaj je primio izjednačujući pogodak u sučevoj nadoknadi i ispao nakon 120 minuta igre i ruleta jedanaesteraca. Bilo je to u kolovozu 2010. godine.

Usljedio je natjecanje u 3. HNL – jug gdje se Zmaj smjestio u sredini tablice i postao jedno od ugodnijih iznenađenja lige. Dobra igra, velika posjeta i nekoliko dobrih rezultata svakog vikenda uveseljavaju more navijača i ljubitelja športa iz cijelog otoka.

Osim seniorskih uspjeha pokrenuta je škola nogometa za najmlađe uzraste, te su "limači" podijeljeni u dvije kategorije, prema godinama. Osim te dvije najmlađe kategorije, koji se od ove sezone i službeno natječu, postoje i dvije starije kategorije mlađih uzrasta. To su juniori i kadeti. Zmaj je posljednje dvije godine bio jedina ekipa s otoka Korčule i Pelješca koja je aktivno igrala županijsku ligu mlađih uzrasta. Tek se ovu sezonu u ligu uključio NK Hajduk 1932. i to samo u kadetskom uzrastu.

Da bi stekli pravo nastupa u 3. HNL jug pred Zmaja su postavljeni veliki infrastrukturni zahtjevi. Zmaj je odgovorio na najbolji mogući način i ulazak u 3. HNL ih je primorao da ulože znatna sredstva u povećanje dužine igrališta i uređenje dodatnih prostorija za nove svlačionice i prostorije kluba. Rezultat svega je produženo igralište prije sezone i obavljeni građevinski radovi na izgradnji dodatnih prostorija na Zmajevom igralištu. Još im predstoji sređivanje interijera i vanjske fasade novih prostorija, ali već sada im je nova liga osim sportskih uspjeha, ostavila i druge vidljiva i trajna poboljšanja. Radovi su pokazali koliko Blato voli Zmaja. Nesebičnim doprinosom velikog broja ljudi i sponzora dobili su potvrdu da se rad Zmaja prepoznao i da se klub izuzetno poštuje.

Da Zmaj misli na budućnost svjedoči i školovanje mladog trenera na HNS-ovoj akademiji, koji ima punu podršku uprave i nekoliko već spremnih i izrađenih projekata za poboljšanje omladinske škole, koji ako se ostvare dodatno će pozicionirati Zmaja, kao lidera u ovom dijelu županije.

Osim trenera seniorske momčadi u planu je školovanje drugih trenera, koji rade u klubu. Na taj način bi se njihovo znanje i ulaganje u klub nagradilo i formalnom diplomom, priznatom od strane HNS-a i viših nogometnih tijela i saveza. Osim uprave, struke i igrača, postoji čitav tim ljudi koji su uključeni na razne načine u rad kluba i Zmaj ustvari predstavlja jednu ogromnu obitelj, u kojoj se svaki dan nešto događa. Zmaj živi od Blata, Blato živi za Zmaja.

2012. GODINA

Na temelju članka 88. Statuta Općine Blato (Sl. gl. 5/09) i članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl. gl. 2/94 i 2/95) Općinsko vijeće Blato na svojoj 27. sjednici održanoj 29. ožujka 2012. godine., donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja:

Zlatni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje:	Antun Tulić
Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje:	Dječji vrtić Blato
Srebrni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje:	Marina Sardelić
Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje:	Autotrans d.o.o. Rijeka

* Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Antunu Tuliću kao izraz priznanja za životni put i djelo posvećeno radu s mladima,
te doprinos kulturnom i športskom životu Blata.

Obrazloženje:

Antun Tulić rođen je u Blatu 1938. godine od oca Nikole i majke Frane. 1952. godine završio je sedmogodišnju školu i dobio svjedodžbu o nižem tečajnom ispitu (mala matura). 1953. godine počinje aktivno igranje nogometa kao junior nogometnog kluba Zmaj. Od 1955. godine igra za prvi tim Zmaja, sa 17 godina. 1958. godine stječe diplomu škole učenika u privredi, smjer strojobravar, kao radnik RADEŽ-a . U razdoblju od 1955. do 1966. godine aktivni je igrač prvog tima nogometnog kluba Zmaj, a od 1962. do 1965. član uprave. U razdoblju od 1959. do 1962. godine pored aktivnosti u Zmaju uključuje se u igranje Viteške igre Kumpanjije. U to vrijeme običaj je bio da se na dan 23. travnja igra utakmica na Zlinjama i Kumpanjija na Pijaci, te je istog dana 1959. godine odigrao i nogometnu utakmicu kao član prve ekipe Zmaja i Glavni javni nastup Kumpanjije na Pijaci. U razdoblju od 1959. do 1962. godine član je uprave Kumpanjije, a potom i njen tajnik.

1963. godine u organizaciji Visoke škole za fizičku kulturu iz Zagreba pohađa i polaže tečaj za nogometnog trenera. Svoju trenersku karijeru počinje 1963-64. godine kao trener pionira Zmaja, 1964.-65. godine kao trener prve ekipe Zmaja. Po povratku iz Kanade 1971. godine ponovno je izabran za trenera prve ekipe Zmaja koji ulazi u Jedinstvenu dalmatinsku ligu i zadržava statusu ligi. 1974. godine postaje tehnički rukovodilac u Zmaju. U tom periodu stvara se Nogometni savez Općine Korčula-Lastovo u čijem radu sudjeluje kao Predsjednik trenerske organizacije i izbornik reprezentacije Nogometnog saveza Korčula-Lastovo.

1982. godine ponovno je trener prve ekipe Zmaja u međuopćinskoj ligi. 1996. godine dobiva plaketu kao znak izuzetnog priznanja za dugogodišnji rad u Blatskom športskom klubu Zmaj, a 2001.godine priznanje od FIFE, koje potpisuje Juan Antonio Samaranch. 1982. godine vodi ekipu Srednje škole Blato u finalu srednjih škola Hrvatske u bivšoj Jugoslaviji u Umagu, gdje osvajaju 4 mjesto. Od 1977. godine aktivno sudjeluje u radu OSIZ-a za fizičku kulturu MZ Blato i SIZ-a za fizičku kulturu općine Korčula, čiji je predsjedatelj 1981. godine.

Od 1984. godine aktivno ulazi u domenu odgoja i obrazovanja kao voditelj praktične nastave škole metalaca. U tom periodu kroz učione praktične nastave u Radežu, pod stručnim vodstvom Antuna Tulića prošlo je preko 850 učenika raznih metalskih zanimanja iz cijelog otoka Korčule, koji su i danas stupovi i nositelji proizvodnje Radež-a. Njegovom zaslugom školska radionica za praktičnu nastavu koja se nalazi u pogonu Radež-a, opremljena je svim potrebnim strojevima i alatima za normalno odvijanje praktične nastave metalnih zanimanja. U toj radionici je, kao kruna praktične nastave učeničkog naukovanja u Radež-u, 1997. godine izrađeno i minijaturno grotlo folding, prema standardnoj dokumentaciji umanjeno 15 puta.

Privržen odgojnom radu mladih Blata ostaje sve do umirovljenja 2003. godine s 45 godina radnog staža.

* Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje
Dječjem vrtiću Blato kao skupno priznanje i zahvalnost svim djelatnicama Dječjeg
vrtića Blato koje su svoj životni poziv posvetile odgoju, naobrazbi i brizi o djeci
predškolske dobi

Obrazloženje:

Dječji vrtić u sklopu Osnovne škole u Blatu započeo je s radom neposredno poslije prestanka rada zabavišta – Dječjeg vrtića u Samostanu č.s. „Kćeri Milosrđa“ u proljeće 1946. godine i radio je u sastavu Osnovne škole Blato sve do 31.12.1997. godine.

Vrtić je smješten u prizemne prostorije zgrade „Ženske osnovne škole“ na Plokati. U ovim se prostorijama radilo do 1953. godine, kada je preseljen u školsku zgradu na Zlinjama, a zgrada je namijenjena za osnivanje tekstilnog poduzeća „Trikop“.

U to vrijeme još nisu postojale mogućnosti upošljavanja mlađih žena, tako da su same ili uz pomoć baka odgajale i pripremale svoju djecu za školu. Vrtić je uključivao manji broj djece i to najčešće u predškolskoj dobi od 4 – 6 godina. Ustrojena je bila samo jedna odgojna skupina koja je u pojedinim godinama brojila i do 60-ero djece. Povećanjem broja djece (kao rezultat početka upošljavanja većeg broja mlađih žena) ukazala se neophodnost upošljavanja novih učitelja – odgajateljica, a kasnije i formiranje druge, tj. mlađe odgojne grupe.

Dokumentacija o radu vrtića djelomično je sačuvana. Iz nje je vidljivo da se od 1982. godine vodi Matična knjiga korisnika – djece. Za razdoblje od 1982. – 1995. godine u knjigu je upisano 372-je djece. Godišnji upis kretao se od 32 – 73 polaznika. Od ukupnog broja formirane su: mlađa (3-5 god.) i starija (5-7 god.) odgojna grupa. U tom razdoblju radilo je ukupno 9 učiteljica – odgajateljica.

Općinsko vijeće Općine Blato donijelo je 1996. godine Odluku o osnivanju predškolske ustanove Dječji vrtić Blato, koji je registriran pri Trgovačkom sudu u Splitu 13. studenoga 1997. godine. Za ravnateljicu u osnivanju imenovana je Zora Žuvela, djelatnica u postojećem vrtiću. Dječji vrtić Blato kao samostalna ustanova započeo je s radom 01.01. 1998. godine s 5 djelatnika.

Dječji vrtić Blato obavlja djelatnost predškolskog odgoja za djecu od navršene tri godine života do polaska u osnovnu školu.

Vrtić je nastavio s radom u prostorijama školske zgrade na Zlinjama, gdje je i do tog vremena radio. Ima 200 m² uređenog zatvorenog prostora (tri prostorije za odgojne grupe, sanitarne čvorove, kuhinju, prostoriju za upravu i odgajateljice, te hodnik koji ujedno služi i kao garderoba). Koristi školsko dvorište i druge prostore na otvorenom. Namješten je odgovarajućim namještajem i raspolaže didaktičkim sredstvima za ostvarenje propisanog programa. Rad Dječjeg vrtića Blato provodi se prema Godišnjem planu i Programu rada vrtića za svaku pedagošku godinu, te Programu sigurnosno-zaštitnih i preventivnih mjera u vrtiću. Odgajateljice permanentno rade na stručnom usavršavanju.

Odgojne se aktivnosti provode u istraživačkom i inovacijskom duhu, korelacijom svih odgojno – obrazovnih područja nastoji se obogatiti kvalitetu dječjeg življenja i izvan doma. Dajući im slobodu u odabiru sadržaja i aktivnosti zadovoljava se dječja potreba za igrom, stvaralaštvom i zabavom.

Od osnivanja do danas Dječji vrtić Blato svake godine aktivno sudjeluje u obilježavanju Dana zahvalnosti za plodove zemlje, pokladnim aktivnostima, akcijama Turističke zajednice (2001. god. treća nagrada Dubrovačko-neretvanske županije), Olimpijskim festivalima dječjih vrtića Dubrovačko-neretvanske županije (osim osvojenih medalja, posebno mjesto ima diploma za fair play), sudjeluje na Susretima dječjih vrtića otoka Korčule...Posebno treba istaknuti uvijek zapažene predstave tijekom Tjedna Blata: „Što se u vrtiću radi“, „S osmijehom se moramo roditi“, „Za dobra, stara vremena“, „Lito u maštilu“, „I prvi i zadnji put“, „Po našen gustu“, „Krenimo prema morskim dubinama“, „Staro za novo“, „Lako je reć“, „Ne razumin“, „Hoću znati, želim znati“... Nakon predstava organiziraju jednodnevni izleti u neko mjesto na našem otoku ili na poluotoku Pelješcu.

Ono po čemu je Dječji vrtić Blato danas prepoznatljiv ne samo u Blatu, već među svim vrtićima regije, je rad na mega projektu „Za dobra, stara vremena“ kroz koji se razvija osjetljivost za tradicionalna obilježja naše sredine. Odgojiteljice se trude na svoj poseban,

prepoznatljiv način djecu upoznati s elementima kulturne baštine. U sklopu toga svaku godinu se u vrijeme poklada organiziraju Centri starih užanci; „Jelovnici izgubljenog vremena“, „Boje trave nego antibiotici“, „Doručak moje bake“, „Iz naftaline“, „Riči i igre iz paučina“, „Munde“, „U kantini“, „I kupus je boji kad ga prožme studen“...

Kroz suradnju sa širom društvenom zajednicom rad dječjeg vrtića izlazi dalje kroz vrijeme i prostor iz fizičkog okvira vrtića. Cjelokupan rad, obilježavanje značajnijih datuma, blagdana, sudjelovanje u kulturnom životu našeg mjesta, a posebno predstavljanje tijekom Tjedna Blata, dokumentirano je kroz audio vizualne zapise medija, fotografije, spise..

U pedagoškoj godini 2011./2012. u Dječji vrtić Blato upisano je ukupno 58 djece smještene u tri odgojne skupine u šestosatnom i produženom programu.

Na poslovima odgoja i obrazovanja rade četiri odgajateljice, od čega je jedna pola radnog vremena ravnateljica. Na poslovima prehrane radi jedna kuharica, te spremačica na pola radnog vremena.

U svom radu djelatnice Dječjeg vrtića Blato vođene su činjenicom da su prve godine djetetovog života najvažnije i da se ono što se nauči u Dječjem vrtiću nikad ne zaboravlja.

*** Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Marini Sardelić kao pojedinačno priznanje za izuzetne športske rezultate
i uspjehe u šahu u 2011. godini, te promicanju blatskog športa**

Obrazloženje:

Marina Sardelić rođena je 23. rujna 2000. godine, od oca Marina i majke Dijane. Odlična je učenica 5. razreda Osnovne škole Blato koja se šahom bavi od svoje 5. godine, te iza sebe ima niz zapaženih rezultata. U Ravnoj gori 2008. godine osvaja treće mjesto na prvenstvu Hrvatske do 8 godina. Slijedeće godine u Vinodolskom osvaja drugo mjesto na pojedinačnom šahovskom prvenstvu Hrvatske do 9 godina.

2009. i 2011. godine izabrana je za najbolju sportašicu Općine Blato.

2010. godine u sastavu hrvatske kadetske reprezentacije nastupa na pojedinačnom europskom kadetskom prvenstvu u Gruziji.

Zbog svog iznimnog talenta, marljivog i upornog rada i osvajanja 1. mjesta na pojedinačnom kadetskom šahovskom prvenstvu Hrvatske do 11 godina Općina Blato je nagrađuje nastupom na pojedinačnom kadetskom prvenstvu Europe koje će se u kolovozu odigrati u Pragu. Marina je 2011. godine na pojedinačnom kadetskom prvenstvu Hrvatske do 11 godina, koje je održano u lipnju u Rabcu, postala prvakinja Hrvatske, te je s tim rezultatom ponovno izborila mjesto u hrvatskoj kadetskoj reprezentaciji za nastup na svjetskom prvenstvu koje se ove godine održava u Sloveniji.

Na „Igrama mladih“ koje su održane u Splitu u kolovozu osvojila je 2. mjesto u kategoriji do 11 godina. Na otvorenom brzopoteznom šahovskom turniru u Blatu, koje je održano u kolovozu 2011. godine potvrđuje svoj talent osvajanjem 1. mjesta u seniorskoj konkurenciji. Na šahovskom prvenstvu Blata za 2011. godinu u seniorskoj konkurenciji osvojila je drugo mjesto.

Usprkos svakodnevnim nastavnim obavezama u školi posebnu pažnju poklanja redovitim treninzima služeći se šahovskom literaturom i računalom sa šahovskim programima u čemu joj pomoć i potporu pruža voditelja šahovske sekcije i predsjednik šahovskog kluba Marino Sardelić. Od 2011. godine povremeno je trenira šahovski međunarodni majstor Srđan Šale iz Splita.

*** Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje
Autotrans-u d.o.o. Rijeka - Poslovnoj jedinici Korčula kao skupno priznanje za
značajan doprinos u otvaranju novih radnih mjesta i doprinos svekolikom
gospodarskom razvitku Općine Blato**

Obrazloženje:

Autotrans d.o.o. Rijeka autobusna je tvrtka koja će ove godine obilježiti 65.– tu obljetnicu kontinuiranog i uspješnog djelovanja na području prijevoza putnika u cestovnom prometu. Autotrans je danas prepoznatljiv poslovni sustav koji, pored vlastitih pogona i kapaciteta, u svojem vlasništvu ima i tvrtke APP Požega, Autoprijevoz Otočac, te tvrtku u Njemačkoj koja djeluje pod nazivom Pan Alpen Adria. Ovaj sustav raspolaže s oko 350 autobusa, te sveukupno upošljava više od 1000 djelatnika različitih profila. Važan segment sustava je i djelovanje na otocima, tako da je Autotrans prisutan na Cresu, Lošinju, Krku, Rabu, Pagu, Braču, Korčuli, na dijelu poluotoka Pelješca. Na navedenim otocima raspolaže sa 73 autobusa, a u tvrtki radi 139 otočnih djelatnika.

Razvoj sustava Autotransa na otoku Korčuli započeo je preuzimanjem Vojvodić prometa dana 01. travnja 2007. godine. Već iste godine, preuzet je i drugi otočni prijevoznik, Korčula Bus. Odmah po ulasku na tržište otoka Korčule započeo je i veliki i do danas neprekinuti investicijski ciklus koji je u prvome mahu u potpunosti zamijenio, odnosno modernizirao vozni park otoka Korčule. Danas na otoku posjeduju 17 suvremenih prijevoznih jedinica, a vozni park u PJ Korčula jedan je od najmlađih u sustavu. U isto vrijeme nastavljena su ulaganja u stratešku viziju rada na Korčuli, te je na području općine Blato kupljeno zemljište na kojemu je izgrađen suvremeni i moderan tehnički servis za vlastite potrebe, ali takav servis koji uspješno pruža usluge i trećim licima. Ta investicija bila je „teška“ više od 10 milijuna kuna, a ta brojka dodatno dobiva na težini znamo li da je to ulaganje izvršeno u jeku ozbiljne krize koja potresa sveukupno gospodarstvo.

U zadnjem razdoblju zaposleno je osam novih djelatnika s područja općine Blato i to 3 vozača, 1 referent, i skladištar sve sa zavoda za zapošljavanje. Nastavno, zaposlili su i jednog kontrolora prometa, te po jednog automehaničara i autoelektričara izravno iz škole i uveli ih u svijet rada. Sveukupno u PJ Korčula zaposleno je 36 radnika, od čega je 15 njih sa područja općine Blato. Osim navedenog, održavaju sve postojeće linijske pravce na kojima održavaju linijski i posebni linijski prijevoz, te osobito prijevoz u skladu sa Zakonom o otocima kojega na otoku Korčuli koristi više od 6.000,00 stanovnika u vidu potpuno besplatnog prijevoza na svim linijama po otoku. Tome valja dodati i oko 2.200,00 stanovnika poluotoka Pelješca na koje se također odnosi ova povlastica.

Osvremenili su i ubrzali linije Vela Luka-Zagreb i Vela Luka-Dubrovnik, te otvorili nove sezonske i turističke linijske pravce prema Sarajevu i Beogradu, čime su otok Korčulu otvorili turističkom tržištu.

PJ Korčula, na čelu s rukovoditeljem gospodinom Lovrom Vojvodićem kontinuirano djeluje u zoni pozitivnog poslovanja, a ulaganja će se, sukladno potrebama, nastaviti i ubuduće.

2013. GODINA

Na temelju članka 88. Statuta Općine Blato (Sl. gl. 5/09) i članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl. gl. 2/94 i 2/95) Općinsko vijeće Blato na svojoj 34. sjednici održanoj 21. ožujka 2013. godine, donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja Općine Blato:

Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje :	Rade Kaštropil
Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje :	Mješoviti župnom zboru Svih Svetih Blato
Srebrni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje	Franka Anić
Srebrni grb Općine Blato - pojedinačno priznanje	prof. Ante Žuvela
Srebrni grb Općine Blato - skupno priznanje :	Humanitarna udruga osoba s posebnim potrebama "Vincenca" Blato

*** Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Radi Kaštroпилu kao priznanje za doprinos u gospodarskom, političkom
i kulturnom životu Blata.**

Obrazloženje:

Rade Kaštroпил Panada - Culić rodio se u Blatu, 28. travnja 1947. godine na blagdan sv. Vincence. Osnovnu školu završio je u Blatu, a gimnaziju i Pedagošku akademiju u Zagrebu. Nakon završetka školovanja vraća se u Blato i zapošljava u tvrtci Radež, gdje radi u Službi prodaje. Od 1992. godine do mirovine u 2012. godini obnašao je dužnost direktora Vodovoda.

Pored profesionalnih aktivnosti Rade Kaštroпил je izuzetno angažiran u političko-društveno-kulturnim događanjima Blata. Tijekom Hrvatskog proljeća, na razmeđu 60-tih i 70-tih godina bio je predsjednik Omladine. Također, bio je zamjenik predsjednika Mjesne zajednice Blato, a nakon stjecanja nezavisnosti Hrvatske član prvog Općinskog poglavarstva ponovno ustrojene Općine Blato. Početkom Domovinskog rata radio je na utemeljenju Radio Blata i kasnije ga vodio nakon početka emitiranja programa. Za vrijeme njegovog predsjedanja VU Kumpanjija, uvodi se sustavno praćenje i održavanje blatske prehrabene baštine. Iz toga je proizišla njegova knjiga Blatska trpeza koja je do sada doživjela tri izdanja. U više je navrata bio izabran za predsjednika ogranka Matice hrvatske u Blatu. Osim toga obnašao je dužnost tajnika Odbora za proslavu 200. obljetnice sv. Vincence 28. travnja 1995. godine. Trenutno je član uprave Bratovštine sv. Vincence pod zaštitu Srca Isusova i HGU „Sveta Vincenca“, te potpredsjednik Matice hrvatske – ogranak Blato.

1996. godine predsjednik Tuđman odlikovao ga je Spomenicom Domovinskog rata.

Oženjen je, otac troje djece, te djed troje unučadi.

Rade Kaštroпил posvetio je cijeli svoj radni vijek Blatu i nesebičnim djelovanjem ostavio je svoj trag u gospodarstvu, politici i kulturi koji zaslužuje priznanje kao zahvalu lokalne zajednice za svoje darovano vrijeme u oplemenjivanju cjelokupnog društvenog života Blata i otoka Korčule.

*** Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje
Mješovitom župnom zboru Svih svetih kao skupno priznanje i zahvalnost svim blatskim
crkvenim pjevačima kroz stoljeća pa sve do danas**

Obrazloženje:

Mješoviti župni zbor Svih svetih djeluje od davnina u našoj župi, a prema svjedočanstvu časnih sestara Kćeri milosrđa one su i sudjelovale u njegovu vodstvu.

Od 1956. godine, dolaskom s. Pie Sorić na službu orguljašice, a za vrijeme don Ivana Protića, taj zbor se proširuje, te po prvi puta dobiva i muške članove. Tako je nastao mješoviti župni zbor „Sv. Cecilija“. Nakon dvije godine, 1958. godine postavljene su mehaničke polovne orgulje u crkvi koje su za zbor imale veliko značenje.

Na službu orguljašica i voditeljica zbora kroz sljedeće godine izmijenile su se mnoge sestre Kćeri milosrđa: s. M. Dobroslava Gregov; s. M. Gracija Zamuda; s. M. Danijela

Lisica; s. M. Albina Mašina; s. M. Egidija Galić. S. Egidija je imala jedno vrijeme i pomoć gospodina Ivana Salečića iz Smokvice. Od 2003. pa do danas zbor vodi s. M. Danijela Škoro, a od 2004. pa do 2008. u tome joj je pomagala dirigentica prof. Dalija Gavrančić. Zbor se predstavlja sljedećim imenom: Mješoviti župni zbor Svih svetih. Kada je nestao iz uporabe naziv zbora „Sv. Cecilija“, ne znamo!

Zbor broji tridesetak članova. Njegove aktivnosti vezane su pretežno uz događanja u župi tako da redovito animiraju liturgijsko pjevanje na svim svečanostima u svojoj župi kojih nije mali broj. Također gostuju u svome mjestu i na raznim koncertima i prigodnim kulturnim i duhovnim događajima. (Redoviti su gosti na koncertima HGU Sv. Vincenca i na svečanim sjednicama Općinskoga vijeća).

Održali su svoj prvi samostalni koncert u Blatu, u župnoj crkvi Svih svetih. Rado se druže i s drugim zborovima, te su se tako sprijateljili s jednim zborom iz Italije kojeg su ugostili u svome mjestu i pobratimili se s njihovim članovima sudjelujući u zajedničkom koncertu u našoj župnoj crkvi. Također redovito sudjeluju na susretima zborova otoka Korčule koji su se do sada održali u Smokvici, Korčuli i u Blatu. Nastupali su i izvan Blata kao npr. na misi beatifikacije bl. Marije Petković u Dubrovniku, na gostovanju zborova u Čilipima, u Imotskom, u Jajcu, u Međugorju, a zapjevali su posjetivši i Vukovar, Boku Kotorsku, Sarajevo, Goražde, Ramu, Uskopje i Visovac. Gostovali su i na radiju Dubrovniku kada se prenosila sveta misa iz naše župe na blagdan Cvjetnice.

Njeguju pretežno duhovni repertoar pjesama zahvaćajući razne smjerove duhovne glazbe kao npr. klasiku, šansone, koralno pjevanje i pučke napjeve. Na poseban način njeguju stare blatske napjeve nastojeći održati njihovu prisutnost za vrijeme liturgijskih slavlja u župi.

U proteklim godinama pet članova zbora dobilo je zaslužno priznanje za dugogodišnji rad u kulturi koje im je dodijelila Općina Blato. Zbor je redovito otvoren za primanje novih članova što osigurava njegovu životnost i trajnost. Redovito vježbaju kroz cijelu godinu kako bi bili što uspješniji u svome radu.

Svojim djelovanjem na jedan način žele poručiti drugima kako je lijepo darovati dio svoga vremena za opće dobro svih nas, te posvjedočiti da za ono što se voli i u srcu nosi, uvijek se nađe vremena.

*** Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje**

Franki Anić kao pojedinačno priznanje za izuzetne sportske rezultate u taekwondo-u i osvojeno 5. mjesto na Olimpijskim igrama u Londonu 2012. godine

Obrazloženje:

Franka Anić rođena je 05.02.1991. godine u Splitu. Odrasla je u Blatu, gdje je i završila osnovnu školu. Od 2003. godine počela je trenirati taekwondo. Od samog početka članica je taekwondo kluba Forteca, te je u Hrvatskom taekwondo savezu kao natjecateljica registrirana pod brojem (REG. 065/063). Srednju školu završila je u Splitu, zanimanje grafički dizajner, dok je trenutno studentica informatike na TVZ-u u Zagrebu. Zbog velikih obveza u taekwondo športu studij je prošle godine stavila u status mirovanja. Kao članica kluba nastupala je na najjačim evropskim i svjetskim A-turnirima, a koji se boduju za evropsku odnosno svjetsku rang listu, gdje je osvajala i odličja. Na nastupima kroz klub bila je ograničena. Naime nastupi na evropskim, svjetskim i ostalim velikim natjecanjima uvjetovani su nastupima kroz reprezentaciju i to jedan borac po kategoriji.

Franka je 2010. godine napravila iskorak u taekwondo karijeri, te je postala slovenska reprezentativka, čije državljanstvo ima po mami Martini. U tom trenutku u Hrvatskoj nije imala velike mogućnosti iz razloga što je u kategoriji do 67 kg bila Sandra Šarić, osvajačica brončane medalje na OI u Pekingu 2008. godine. Samim tim smatrala je kako će teško dobiti

priliku nastupa na svjetskim i evropskim natjecanjima, kao i priliku nastupa na kvalifikacijama za OI, što je u biti bio njezin najveći cilj, kojega je u konačnici i ostvarila. Na evropskim kvalifikacijama za Olimpijske igre održanim u ruskom gradu Kazanu osvojila je 3. mjesto, te je time izborila plasman u kategoriji do 67 kg na Olimpijske igre u Londonu 2012. Izvrsnim plasmanom na 5. mjesto zaključila je svoj nastup na Olimpijskim igrama u Londonu. Na gore navedenom putu stručni kadar kluba odigrao je veliku ulogu od priprema pa sve do samih nastupa na istim.

Franka je zahvaljujući taekwondou u zadnje tri godine proputovala veliki dio svijeta, od svjetskog seniorskog prvenstva u Koreji, preko evropskog prvenstva u Ukrajini, kvalifikacija za Olimpijadu u Azerbeđanu i Rusiji, ali i brojnih uspješno odrađenih A i G turnira u : Austriji, Nizozemskoj, Njemačkoj, Belgiji, Srbiji, Španjolskoj, Švicarskoj, Americi, te nastupa na Olimpijadi u Londonu (Engleska).

Specifikacija najuspješnijih rezultata zadnjih godina:

- A-CLASS Austrian Open 2008. (Innsbruck) – 2. mjesto
- A-CLASS Croatia Open 2008. (Zagreb) – 2. mjesto
- A-CLASS Croatia Open 2009. (Zagreb) – 3. mjesto
- A-CLASS Dutch Open 2010. (Eindhoven) – 3. mjesto
- A-CLASS Croatia Open 2010. (Zagreb) – 3. mjesto
- A-CLASS Dutch Open 2011. (Eindhoven) – 2. mjesto
- A-CLASS Spanish Open 2011. (Alicante) – 3. mjesto
- A-CLASS Austrian Open 2011. (Innsbruck) – 1. mjesto
- A-CLASS Serbia Open 2011. (Beograd) – 2. mjesto
- 2012. Olympic Games qualification Europe (Kazan, Rusija) – 3. mjesto
- A-CLASS Belgium Open 2012. (Gent) – 1. mjesto
- 2012. Olympic Games (London, Engleska) – 5. mjesto
- A-CLASS Serbia Open 2012. (Beograd) – 2. mjesto
- G1-Turnir Swiss Open 2012. (Lausanne) – 3. mjesto
- G2-Turnir US-Open 2012. (Las Vegas) – 1. mjesto

*** Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Prof. Anti Žuveli kao priznanje za postignuća u odgoju
i obrazovanju mladih naraštaja**

Obrazloženje:

Ante Žuvela rodio se 8. travnja 1964. godine u Splitu. Oženjen, otac dvoje djece. 1992. godine završio je na Fakultetu strojarstva i brodogradnje u Zagrebu program studija Strojarsstva, smjer Strojarske konstrukcije, te stekao zvanje Diplomiranog inženjera strojarstva. Od 1994.-1997. godine položio je sva četiri stupnja engleskog jezika u Centru za strane jezike Split. 1999. godine stekao je pedagoško-psihološko obrazovanje na Filozofskom fakultetu u Splitu. 2003. godine VISUAL BASIC – NAPREDNO KORIŠTENJE, Učilište Algebra. 2005. godine dobio je ECDL (Europska računalna diploma) – osnovni i napredni moduli, te je položio svih 7 modula. Od 1994. do 2013. godine pohađao je razne seminare i tečajeve iz područja strojarstva i informatike. Od 1992. – 2013. godine nastavnik je stručnih predmeta strojarske struke u Srednjoj školi Blato, a od 1993.-2009. godine nastavnik informatike.

Od 1997.-2009. godine predavač je na raznim informatičkim tečajevima namijenjenih nastavnicima osnovnih i srednjih škola, zaposlenicima javnih ustanova, te ostalim građanima.

Od 1992.-2002. godine instalira i održava računalnu učionicu u Srednjoj školi Blato, a od 2000.-2013. godine pokreće i uređuje web stranicu škole www.ssblato.hr.

Od 2006.-2012. godine sudjeluje u planiranju i opremanju „Centra za nove tehnologije“ škole. Od 2005.-2013. godine sudjeluje na regionalnim i državnim natjecanjima učenika strojarске struke, a od 1999.-2006. na županijskim natjecanjima iz informatike. Od 2006. godine sudjeluje u radu školskog odbora kao predsjednik.

2006. godine sudjeluje u projektu SEMEP (South Eastern Mediterranean Sea Project), koji je UNESCO-ov ekološki projekt koji okuplja zemlje jugoistočnog sredozemlja. Od 2008. godine vodi project „Liga kumpanija-mobilni roboti“ za što je od Hrvatskog interdiscipliniranog društva (prof. Josip Stepanić sa Fakulteta strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu, dobio priznanje za održavanje seminara i kontinuiranog vođenja srednjoškolskih grupa na susretima mobilne robotike). 08. veljače 2008. godine Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta donijelo je odluku o napredovanju nastavnika Ante Žuvele u zvanje profesor mentor.

Priznanja s međuzupanijskih i regionalnih natjecanja učenika.

1. mjesto Informatika – Dubrovnik 2006.
1. mjesto Tehnička mehanika – Šibenik 2005.
2. i 3. mjesto Tehnička mehanika – Šibenik 2007.
3. mjesto Tehnička mehanika – Šibenik 2008.
1. mjesto Tehnička mehanika – Split 2009.
1. mjesto Tehnička mehanika – Split 2010.
1. i 2. mjesto Tehnička mehanika – Trogir 2011.
1. i 2. mjesto Tehnička mehanika – Trogir 2012.
2. mjesto Strojarske konstrukcije – Trogir 2012.

Priznanja s državnih natjecanja učenika:

1. mjesto Tehnička mehanika – Osijek 2005.
2. mjesto Tehnička mehanika – Osijek 2007.
2. mjesto Tehnička mehanika – Osijek 2008.
2. mjesto Tehnička mehanika – Osijek 2009.
1. mjesto Tehnička mehanika – Osijek 2011.
3. mjesto Tehnička mehanika – Osijek 2012.

*** Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje**

Humanitarnoj udruzi osoba s posebnim potrebama „Vincenca“ Blato kao priznanje i zahvalnost svim članovima za doprinos na unapređivanju kvalitete života osoba s posebnim potrebama

Obrazloženje:

Humanitarna udruga osoba s posebnim potrebama «Vincenca» Blato je udruga u koju se slobodno i dobrovoljno udružuju osobe s posebnim potrebama, članovi njihovih obitelji, ostali građani i pravne osobe koji svojim radom žele pomoći Udruzi u svrhu unapređivanja kvalitete života osoba s posebnim potrebama.

Udruga stalno radi na okupljanju osoba s posebnim potrebama i ostalih članova u svrhu dobrovoljnog rada s osobama koje imaju posebne potrebe, radi unapređenja kvalitete njihova života, druženja, te promicanja zaštite njihovih interesa i radi razvijanja svih oblika pomoći i samopomoći te na organiziranju pružanja međusobne pomoći članovima Udruge.

Osnovana je u studenom 2008. godine, a od 26. prosinca 2009. godine koristi se novim prostorijama koje su joj omogućili Općina Blato u suradnji s blatskim obrtnicima. Uređenim i prilagođenim prostorima koji su opremljeni pomagalicama i opremom za fizikalnu i radnu terapiju korisnici Udruge su dobili mjesto u kojem kroz razne projekte, radionice i igre

primjerene njihovim potrebama, upotpunjavaju slobodno vrijeme, te zadovoljavaju svoje potrebe kao osobe s posebnim potrebama.

Od 1. travnja 2011. godine u Udruzi je zaposlena nastavnica razredne nastave koja obavlja poslove primjerenog oblika nastave s djecom koja nisu uključena u sustav obrazovanja. Na taj način djeca s teškoćama u razvoju imaju i potrebnu stručnu pomoć. Oblik rada je uglavnom individualiziran i provodi se u skladu s psiho-fizičkim sposobnostima svake osobe.

Ostale osobe koje su članovi udruge uključene su u rad likovno kreativne radionice.

Cilj ovakvih radionica je socijalizacija osoba s invaliditetom. Radionice pomažu osobama da pronađu umjetnost u sebi da izraze kreativnost i maštu. Teme koje se obrađuju na radionicama uzete su iz svakodnevnog života tako da osobe razvijaju percepciju svega onoga što ih okružuje. U radionici su uključena i djeca koja nemaju teškoća tako da se takvim radom stvara osjetljivost i empatičnost na različitost. Kreativne radionice iz godine u godinu posjećuje sve veći broj djece osnovnoškolske dobi. Udruga radi i na realizaciji projekata i programa koji se odnose na poboljšanje uvjeta života invalidnih osoba, te pomaže da im se omogući jednako uživanje ljudskih prava i ravnopravno sudjelovanje u društvenom životu.

Zahvaljujući volonterima koji su jedan od kamena temeljaca Udruge, ali i civilnog društva, jer oživljavaju najplemenitija stremjenja čovječanstva, organizirana su mnogobrojna događanja humanitarnog karaktera. Bitno je naglasiti da su sva događanja bila vrlo posjećena i svi projekti su realizirani, a to u prvom redu se može zahvaliti našim mještanima, blaćanima koji se uvijek, velika i otvorena srca nesebično odazovu svim humanim akcijama.

Protetkih godina Udruga je prikupljala pomoći namijenjenu najpotrebnijima uz posredništvo Caritasa, organizirala je humanitarne malonogometne utakmice, izložbe, koncerte, na raznim zbivanjima članovi Udruge su prodavali kolače i svoje radove, između ostalog i na blagdan Uskrsa - što je postala tradicija Udruge, kroz božićno-novogodišnji period članovi izrađuju čestitke i adventske vijence koji krase mnoge blatske domove. Uz zajedničko druženje i prigodni program Udruga obilježava i slijedeće datume: Međunarodni dan invalida, Dan volontera i Dan udruge. U 2011. godini aktivirana je i web stranica Udruge, njena adresa je www.udruga-vincenca.hr. Jedan od većih realiziranih projekata zasigurno je postavljanje dizalice za spuštanje invalidnih osoba u more na plaži u Prigradici (18. srpnja 2012. godine). Projekt je realiziran uz pomoć mnogobrojnih blaćana i kluba navijača Red Dragons. Sredstva za postavljanje dizalice prikupljena su putem humanitarnih događanja za ovu svrhu koja su se održavala tijekom 2011. i 2012. godine. Također zahvaljujući donacijama naših sumještana realizirana je i akcija nabavke terapijskog hidrauličnog stola. U tijeku je izvršenje ostalih projekata: dodatno prilagođavanje prilaza plaži u Prigradici gdje je postavljena dizalica i postavljanje kabina za osobe s posebnim potrebama.

2014. GODINA

Na temelju članka 88. Statuta Općine Blato (Sl. gl. 5/09, 3/13 i 9/13- pročišćeni tekst) i članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl. gl. 1/95 i 2/95) Općinsko vijeće Blato na svojoj 8. sjednici održanoj 14. travnja 2014. godine, donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja Općine Blato:

Zlatni grb Općine Blato – skupno priznanje: :	Umirovljeni crkvinari: Petar Donjerković, Ivan Šeparović, Nikola Bačić i Jurica Petković
Zlatni grb Općine Blato – skupno priznanje :	Konstruktor Hotina d.o.o.
Srebrni grb Općine Blato – pojedinačno priznanje:	dr.sc. Dinko Radić
Srebrni grb Općine Blato – skupno priznanje:	HGU Sveta Vincenca

* Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje
Umirovljenim crkovinarima Župe Svih Svetih Blato koji su svoju dužnost crkovinara obavljali do 2012. godine i to: Petru Donjerkoviću, Jurju Petkoviću, Nikoli Bačiću i Ivanu Šeparoviću kao znak zahvalnosti za njihov dugogodišnji rad na očuvanju vjerskih običaja, skrbi o imovini župe i ustrajnosti u služenju župi, te za odanost u čuvanju istinskih vrijednosti svoga kraja i svojih sugrađana

Obrazloženja:

Crkvena služba je služenje narodu Božjem u njegovim vjerskim potrebama. U spoju naroda i crkvene hijerarhije mnoge su službe, ali među njima najvažnija je služba crkovinara. Svaki župnik prilikom obavljanja svoje službe na župi treba ljude od povjerenja s kojima može podijeliti sve svoje brige i probleme u crkvi, a koji se odnose na njegov odnos prema narodu a također i za pomoć u crkvi u poslovima koji su za to specifični i koje nije u mogućnosti sam obavljati, a za koje je odgovoran narodu. Ti su ljudi i prije ulaska u takvu službu, od vjernika priznati i cijenjeni. Za njih su oni prvi kojima će se obratiti za savjet i pomoć. Budući da su ljudi iz naroda, župnik se njima obraća u rješavanju svojih odnosa sa pojedinim vjernicima. Kvalitete koje mora posjedovati svaki crkvinar su ponajprije visoke moralne kvalitete, a to je odgovornost i savjest, uredan obiteljski život te spremnost za pomaganje svima u potrebi. Oni nemaju određeno vrijeme služenja. To je doživotna služba, odnosno do vremena kada radi raznih životnih situacija više nisu u mogućnosti raditi takve poslove. U zadnjih skoro pola stoljeća do 2012 godine u Blatu su na službi bili naši crkvinari: Petar Donjerković, Juraj Petković, Nikola Bačić i Ivan Šeparović.

Petar Donjerković „Škvrk“: rođen je 1931. godine, vjenčan i otac 4 djece. Vrijedan i pošten poljoprivrednik, cijenjen među sugrađanima. Član je mnogih udruga i društava u Blatu. Istinski je borac za očuvanje tradicije i moralnih vrijednosti u društvu, a nadasve spreman u svakom trenutku biti na raspolaganju u crkvoj službi koju je obnašao punih 37 godina i to uz puno entuzijazma i što je najvažnije sve to je usadio u svijest svih članova svoje obitelji.

Juraj Petković „Pistulić“: rođen je 1934. godine, vjenčan i otac dvoje djece. Poduzetan radnik koji čitav svoj život teži očuvanju temeljnih kršćanskih vrijednosti i običaja. Za vrijeme svog života bio je uključen u mnoge aktivnosti i uvijek e sa velikom odlučnošću zalagao da se sačuva ono što je za Blato prepoznatljivo i vrijedno. Crkvinarsku službu sa puno predanosti obnašao je punih 32 godine. I dalje je aktivan svugdje gdje može izraziti svoje sposobnosti i kvalitete.

Nikola Bačić „Posinak“: rođen je 1942. godine, vjenčan i otac troje djece. Jedan je od onih Blačana koji, potekavši iz vrijedne katoličke obitelji ima u sebi ugrađenu ljubav i poštovanje prema crkvi i nastoji u potpunosti živjeti svoju vjeru. Odatle i njegova dosljednost u služni crkvinara u kojoj je bio aktivan punih 34 godine. Vrijedan je radnik na svim poslovima koje je obavljao u svom radnom vijeku, a isto tako u svim radovima u crkvi i oko crkve.

Ivan Šeparović „Rišpulo“: rođen je 1949. godine, vjenčan i otac troje djece. Najmađi je od crkvinara, ali ipak više od 30 godina odanog služenja. Vjerman je svojim principima i vjerskim istinama od kojih ne odustaje, a svojom umjetničkom sklonošću u izradi jaslica i ostalih vrijednih predmeta uvelike je dao svoj doprinos u životu župe. I njega kao i sve crkvinare odlikuje vjernost služenja i neumornog rada na dobrobit crkve i župe.

Petar Donjerković, Juraj Petković, Nikola Bačić i Ivan Šeparović zaslužuju da im se dodjeli najveće priznanje Općine Blato za njihov dugogodišnji rad na očuvanju vjerskih običaja, skrbi o imovini župe i ustrajnosti u služenju župi, te za odanost u čuvanju istinskih vrijednosti svoga kraja i svojih sugrađana;

Oni su sigurnost da će Blato živjeti i trajati, da će sve njegove vrijednosti a osobito vjerske ostati uvijek prepoznatljive i upisane u generacije koje dolaze.

* Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje
Konstruktor – Hotini d.o.o. iz Blata u znak zahvalnosti generacijama blatskih
građevinara koji su u proteklih 60 godina od osnutka tvrtke doprinijeli gospodarskom i
društvenom napretku Blata svojim radom na brojnim projektima, a posebno na
trajnom radu u osposobljavanju i poučavanju mladih u građevinarstvu

Obrazloženje:

Godine 1954. osnovana je Građevinska radnja“ koja je krenula sa 12 zaposlenika. Cilj im je bio obnova stambenih objekata razrušenih tijekom II. Svjetskog rata. Djelatnost se proširuje kroz tvrtku „Prigradica“ u sklopu koje se vrši i proizvodnja teraco pločica u pogonu u uvali Prigradica. Ova proizvodnja prestaje tijekom 1962. godine kada dolazi do formiranja samostalne građevinske radne organizacije pod imenom „Hotina“. U svrhu objedinjavanja komunalnih djelatnosti 1976. godine „Hotina“ ulazi u sastav novonastale organizacije „Vodovod i gradnja“, OOUR Hotina u čijem sastavu djeluje kao samostalna organizacija do 1989. godine kada zapošljava 63 radnika.

U vrijeme dok je Blato bilo isključivo poljoprivredno područje, građevinska radnja sudjeluje u modernizaciji Podruma- izgradnja vrionice, Uljare te Podruma u Prigradici. Početkom industrijalizacije „Hotina“ se uključuje u izgradnju privrednih objekata kao što su: Radež, Trikop, Karbon, Drvodjelska, Kisikana, hotel Lipa, Pekara i stambeno poslovnu zgradu. Nemogućnost zapošljavanja svih raspoloživih kapaciteta na području Blata Hotina i njezini vrijedni zidari uključuju se u izgradnju i u drugim mjestima na otoku:

U Smokvici - Zdravstvenu stanicu, dječji vrtić, zgradu i skladište PZ Jedinstvo;

U Čari- Osnovnu školu, poslovnu zgradu i dječji vrtić

U Veloj Luci- Odmaralište Ožbalt, hotel Jadran, zgrada Samoizbora,

U Lastovu Restoran „Pasadur“. Te u izgradnju mnogih stambenih zgrada u Korčuli, Orebiću Veloj Luci i Lastovu. Od 1989-1991 djeluje kao građevinska radna organizacija „Hotina“, a od 1991-1993 građevinska radna organizacija „Hotina u stečaju“, da bi je 1993. preuzeo „Konstruktor inženjering“, postao njezin vlasnik i od tada djeluje pod nazivom „Konstruktor-Hotina“ d.o.o. Danas upošljava 30 radnika u visoko i niskogradnji, proizvodnji građevinskog materijala proizvodnji i ugradnji betona. Tvrtka je opremljena modernom mehanizacijom za izvođenje radova iskopa i prerade kamenih agregata te proizvodnje, transporta i ugradbe betona.

Tijekom svog 60- godišnjeg rada pored već navedenih objekata sudjeluje u:

Uređenju Doma kulture u Blatu i njezina okoliša

Uređenju okoliša Doma za starije i nemoćne osobe Majka Marija Petković

Izgradnji Doma zdravlja

Izgradnji novog dijela groblja

Uređenju zgrade bivše Mjesne zajednice

Sanaciji starohrvatskih crkvice

Uređenje centra mjesta Blato - mjesni park, i 33 Ulica

Izgradnja kanalizacijske mreže u Blatu;

Izgradnja vodospreme „Smokvica“

Izgradnja vodovodne mreže „Bristva- Žajkova“

Rekonstrukcija izvorišta „Vodovod“ Blato

Izgradnja dijela sustava oborinske odvodnje

U pogonu za proizvodnju kamenog agregata i betona „Kotaca“ proizvode na tisuće tona kamenih frakcija i razne vrste betona za potrebe gradnje raznih infrastrukturnih i drugih objekata kako na području otoka Korčule tako i na Pelješću i Lastovu

*** Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Dr.sc. Dinku Radiću kao pojedinačno priznanje za izuzetan doprinos za
znanstveno-istraživački rad na istraživanju povijesti Blata
i izdavanju publikacija o povijesti Blata**

Obrazloženje:

Dr.sc. Dinko Radić rođen je 1958. g. u Splitu, oženjen je i otac dviju kćerki. Njegovi roditelji potječu iz grada Visa gdje je proveo djetinjstvo i završio osnovnu školu.

Gimnaziju pohađa u Splitu. Studij arheologije i povijesti upisao je 1978. g. na Filozofskom fakultetu u Zadru, a naredne akademske godine nastavio je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Kao student sudjeluje na više arheoloških istraživanja, posebno na Visu, a nakon diplome duže od godine dana radi na splitskoj obilaznici (Salona '86-87). U to vrijeme bio je kustos – volonter Arheološke zbirke "Issa", gdje zajedno s pokojnim kolegama Vidom Bilčićem i Franom Buškariolom radi na izradi arheološke karte otoka Visa. Godine 1987. doselio se u Velu Luku, gdje je zaposlen u Centru za kulturu i u Osnovnoj školi, a od 1990. g. ravnatelj je Centra za kulturu i voditelj arheoloških zbirki. Zadnjih dvadesetak godina postavio je i otvorio nekoliko desetaka različitih izložbi, posebno onih likovnih. Uredio je i promovirao više različitih knjiga. U dva mandata bio je član općinskog Poglavarstva i član Skupštine županije Dubrovačko-neretvanske. Razdoblje od kraja 1991. do kraja 1995. proveo je u H.V. Prostor njegovog posebnog interesa je "otočki most" tj. potez Gargano – Tremiti – Palagruža – Lastovo – Sušac – Korčula – Pelješac.

Posljednjih godina više pažnje posvećuje slabije istraženim naslagama srednjeg neolitika na prostoru srednje Dalmacije, prvenstveno na otocima i nastoji, temeljem poznavanja razmjerno bogatog materijala rekonstruirati tijek naseljavanja i materijalnu kulturu tog vremena.

Zanimanje Dinka Radića za prostor općine Blato i općenito zapadnog dijela Korčule seže od kraja 80ih godina prošlog stoljeća kad započinjem rekognosciranjem i izradom arheološke karte tadašnje općine Korčula. Tijekom vremena na toj karti, na prostoru kojeg će zauzeti današnja općina Blato, ucrtati će se sedam prapovijesnih gradina, nekoliko desetaka tumulusa tj. prapovijesnih grobnih humaka, desetak rimskih rustičnih vila te nekoliko ranokršćanskih i niz podmorskih lokaliteta.

Zadnjih petnaestak godina Dinko Radić više pažnje posvećuje gradinskom naselju Kopila i rustičnoj vili Mirja u Potirni, ali i specifičnim obilježjima antropomorfnog prostora koji čini jedan od temelja našeg identiteta i kojeg je neophodno zaštititi. Sustavna istraživanja nekropole Kopila su u suradnji s Odjelom za arheologiju Sveučilišta u Zadru započeta 2012. godine i biti će nastavljena i narednih godina. U tijeku je pisanje opsežnog izvješća u kojem će biti trasiran i pravac budućih radova. Dinko Radić je sondirao temelje crkve Gospa od Polja, crkvice Sv Kuzma i Damjana, Sv Jurja, a s kolegom Borzićem i Sveti Križ na starom groblju. Istražio je više prapovijesnih grobnica, među kojima izdvajamo onu označenu brojem 1 na nekropoli u Potirni. U suradnji s Državnom upravom za zaštitu spomenika pripremio je dokumentaciju za zaštitu većeg broja lokaliteta.

Dinko je objavio brojne radove s blatskom tematikom kao što su:

- 1989. godine; Potirna na otoku Korčuli, Obavijesti hrvatskog arheološkog društva,
- 2000. god. Blatsko polje (zapadni dio otoka Korčule tijekom pretpovijesti)
- 2001.god. "Topografija otoka Korčule (novi prilozi i pregled dosadašnjeg stanja)" „Gradine otoka Korčule (pretpovijesne strukture na vrhovima korčulanskih brda)
- 2002. god. Uvod u arheološku topografiju Općine Blato, Blatski ljetopis 3,
- 2003. god. Kopila, Zbornik radova Blato do kraja 18. st.
- 2004. god. Prostor općine Blato krajem brončanog i početkom željeznog doba, Zbornik radova Blato do kraja 18. st., sv. 2.,

- 2005. god. Potirna, Zbornik radova Blato do kraja 18. st., sv. 3.,
- 2010. god. Prilozi proučavanju kasnog brončanog i ranog željeznog doba na Korčuli.

*** Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje
HGU Sv. Vincenci iz Blata kao skupno priznanje za doprinos u promicanju
glazbene kulture i obogaćivanju kulturnog i vjerskog identiteta Blata**

Obrazloženje:

Hrvatska glazbena udruga Sv. Vincenca utemeljena je 1993. godine od skupine građana članova Bratovštine sv. Vincence pod zaštitom Srca Isusova. Razlog osnivanja bila je sve veća potreba za sudjelovanjem u raznim pobožnostima i liturgijskim slavljinama uz glazbenu pratnju s ciljem promicanja sakralne glazbe kao i hrvatske glazbene baštine.

Puhački orkestar HGU Sv. Vincenca pored glazbenog voditelja i dirigenta, broji 35 glazbenika od kojih se značajan broj odnosi na učenike osnovne i srednje škole.

Udruga pored crkvenih slavlja sudjeluje i u društvenim događanjima u skladu s Općinskim protokolom, te organizira godišnje dva cjelovečernja koncerta i to „Božićni“ i „Svečani“ koji se upriliči uoči blagdana sv. Vincence, Dana Općine i Župe Blato, a za koje se angažiraju i članovi iz Vele Luke, Smokvice i Čare.

Na ovim koncertima pored blatskih izvođača HGU ugostila je brojne izvođače iz domovine i inozemstva kao to su: operna pjevačica Marina Jajić, kvartet „Sorkočević“ gudački kvartet „Porin“ iz Zagreba, Vokalisti Salone, orkestar Hrvatske ratne mornarice, Ivo Šeparović, KUD „Stari grad“ iz Lukavca kraj Velike Gorice, Aljoša Lečić i dr.

Orkestar je nastupao diljem domovine ali i u inozemstvu:

2008. na komemoraciji i misi u Bleiburgu;

2009. u Kotoru, za blagan sv. Tripuna

2010. hodočastili su prigodom dolaska Svetog Oca Ivana Pavla II. u Zagrebu, Mariji Bistrici, Splitu i Dubrovniku.

Također su nastupili u franjevačkom samostanu Visovcu na Krki, Udbini prigodom posvećenja Crkve hrvatskih mučenika, sudjelovali su na Jurijevskim svečanostima u Turopolju, te na svećeničkim ređenjima i drugim crkvenim proslavama u Dubrovniku, Lastovu i diljem našeg otoka

Od svog osnutka Udruga je Blatu poklonila 20 godina nesebičnog rada i na taj način obogatila kulturni i vjerski život našeg mjesta.

2015. GODINA

Na temelju članka 88. Statuta Općine Blato (Sl. gl. 5/09, 3/13 i 9/13- pročišćeni tekst) i članka 24. Odluke o javnim priznanjima Općine Blato (Sl. gl. 1/95 i 2/95) Općinsko vijeće Blato na svojoj . sjednici održanoj travnja 2015. godine, donijelo je slijedeće Zaključke o dodjeli javnih priznanja Općine Blato:

Zlatni grb Općine Blato – pojedinačno priznanje:	Ak.kipar Ante Sardelić
Zlatni grb Općine Blato skupno priznanje:	Smotra folkloru Blato
Srebrni grb Općine Blato – pojedinačno priznanje:	Jelena Šeparović
Srebrni grb Općine Blato - skupno priznanje:	Šahovski klub Blato

*** Zlatni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Akademsom kiparu, slikaru i grafičaru Anti Sardeliću za njegov cijeloživotni
umjetnički rad, ostvarene i postignute uspjehe u zemlji i inozemstvu, promicanju ugleda
rodnog Blata, Republike Hrvatske, te čuvanju i promicanju kulturne baštine.**

Obrazloženje:

Ante Sardelić Kraljević akademski je kipar, slikar i grafičar, rođen 3. veljače 1947. u Blatu na Korčuli. Školu za primijenjenu umjetnost završio je u Splitu 1968., a Akademiju likovnih umjetnosti odjel kiparstva, u Zagrebu 1971. godine. Godine 1972. odlazi u Toronto, Kanadu, gdje živi i djeluje kao samostalni profesionalni umjetnik. Još tijekom studija priređuje svoje prve samostalne izložbe. Radi reljefe i mozaične kompozicije za javne prostore. Odlazi na studijska putovanja u inozemstvo. U početku priklonjen skulpturi u kamenu, drvu i bronci te velikim mozaičnim kompozicijama s vremenom pomiče svoje interese ka slikarstvu. Tijekom 1976. radi na zidnim kompozicijama za javne prostore. Od 1978. više puta boravi u SAD, Meksiku, Kolumbiji, Brazilu, Argentini, Uruguvoyu, Čileu, Peru i Venezueli dolazeći u doticaj s drevnim kulturama Sjeverne i Južne Amerike. To se iskustvo odrazilo na njegov stvaralački opus slijedom novih spoznaja.

Od 1969. aktivno izlaže u galerijama i muzejima metropola diljem svijeta; u Kanadi, SAD-u, Meksiku, Kolumbiji, Argentini, Uruguoyu, Peru, Venezueli, Poljskoj, Portoriku, Indoneziji, Francuskoj, Mađarskoj, Bugarskoj, Španjolskoj, Engleskoj, Italiji, Sloveniji, Belgiji, Japanu, Koreji, Njemačkoj, Hrvatskoj, Brazilu, Australiji, Egiptu. sudjelujući u nizu međunarodnih izložbi i bienala, gdje su mu uručene brojne nagrade i priznanja. Do sada je priredio osamdeset i tri samostalne samostalne izložbe diljem, te je sudjelovao na više od sto pedeset skupnih izložbi.

Uz potporu Canada Councila i National Museums of Canada, godine 1984. postavlja veliku samostalnu izložbu u prestižnoj instituciji Art Gallery (muzej) u Hamiltonu u Kanadi. Godine 1987. sudjeluje na jedanest međunarodnih izložbi i bienala. Nadalje, potporom Kanadske vlade 1988. priređuje opsežnu samostalnu putujuću izložbu realiziranu u muzejima i galerijama Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine. U Torontu 1989. proglašen je umjetnikom godine od strane Kanadsko-hrvatske udruge umjetnika, a član je više umjetničkih udruga u svijetu. Za iznimne zasluge u kulturi 1995. Vlada Republike Hrvatske odlikovala je Antu Sardelića Redom Danice Hrvatske. Ante Sardelić. Uvršten je u prestižne međunarodne publikacije i edicije Who is Who. Od studentskih dana piše poeziju.

Deset godina svoga stvaralačkog rada posvetio je projektu Vječna Domovina i aktivnoj pomoći Republici Hrvatskoj. Pod pokroviteljstvom Vlade Republike Hrvatske i predsjednika dr. Franje Tuđmana, prva izložba iz ciklusa Vječna Domovina održana je 1997. godine u Muzeju Mimara u Zagrebu. Tom je prigodom Hrvatska televizija snimila dokumentarni film o Vječnoj Domovini i životu umjetnika Ante Sardelića. Otada je Vječna Domovina postavljena u prestižnim izložbenim prostorima diljem svijeta te i sada putuje od muzeja do muzeja svjetskih metropola.

Ante Sardelić je u svetištu blažene Marije Petković, u Blatu na Korčuli, 2003. izradio kameni reljef od 8,5 m2 pod naslovom: Životni put redovnice Marije Propetoga Isusa Petković koju je iste godine papa Ivan Pavao II proglasio blaženom.

Godine 2005. pozvan je na Međunarodi bienal grafike u limi, Peru kao gost umjetnik, sa samostalnom izložbom "Vječna Domovina". Godine 2006. izrađuje kameni reljef za oltar hrvatske crkve u Torontu, Kanada. Godine 2008. započeo je ciklus novih djela "Kulturne paralele" čijom izložbom sada obilazi muzeje i galerije na svim kontinentima. Godine 2009. završio je trogodišnji rad na velikoj kamenoj skulpturi-reljefu 1.50 x 3.00 m. "Vukovar-svjetionik hrabrosti i slobode", djelo koje je autor poklonio Gradu Vukovaru, a postavljeno je pred ulaz u Spomen dom na Očari.

Kao aktivan član odbora "World Peace Gongga" svjetskog pokreta za mir, već šest godina uporno radi na donošenju "World Peace Gong" monumenta u Vukovar za čiju postavu Sardelić poklanja grupu velikih metalnih skulptura – nasača Gongga. Ovaj monument od svjetskog značaja, ove godine će se postaviti u prostor Muzeja domovinstog rata u centru Vukovara, a služiti će uz ostalo i kao dio školske nastave đocima i studentima hrvatskih učilišta.

U suradnji s Općinom Blato, Vodovodom Blato i Svetištem Blažene Marije Propetog Petković, Sardelić je započeo tri projekta za Blato. Izradio je idejno rješenje za kameni kip Blažene Marije Propetog Petković 3 m visine kojega se namjerava postaviti na novoizgrađenom cestovnom čvorištu u Krtinji. Izradio je također idejno rješenje nove kamene fontane Blatskog vodovoda, 3 m visine. Trenutačno radi na modelu Spomenika domovinskog zajedništva 5 m visine, za Općinu Blato. Sprema se za novu samostalnu izložbu u Dohin Qatar.

Djela Ante Sardelića nalaze se u galerijama, muzejima i privatnim zbirkama diljem svijeta.

*** Zlatni grb Općine Blato- skupno priznanje**

Smotri blatskog folklora kao izraz priznanja utemeljiteljima Smotre te zahvalnosti svim članovima "Kumpanjije" u dugogodišnjoj organizaciji jedne od najstarijih folklornih manifestacija na području Republike Hrvatske

Obrazloženje:

Smotra blatskog folklora osnovana je 1964. godine na poticaj Viteškog udruženja Kumpanjija- Blato, Mjesne zajednice Blato te Društva folklorista Hrvatske. Razlozi za pokretanje SBF bili su potreba za očuvanjem samog folklora od nezaborava, te kao vid turističke ponude, u tadašnjim vremenima kad se turizam razvija i dolazi do sve većeg izražaja. Samim time prva smotra održana je pod nazivom Turistička priredba Blatski folklor 2. kolovoza 1964. godine, na kojoj je nastupilo 34 člana Udruženja a izveli su Kumpanjiju, tanac, kotiljun, četvorku, sviranje na ćurominci, te nastup članova Udruženja koji su izvodili tradicionalne blatske pjesme. Kroz godine koje su slijedile smotra je dobivala nove točke kao nastup guslara, nastupi ženske klape Žetalice, te muške klape Veseljaci, a sami naziv manifestacije mijenja se u Smotru blatskog folklora. Kao jedan od kurioziteta možemo navesti ženska klapa Žetalice i muške klape Veseljaci i Kumpanjija koje su bile klape koje su nastale u okviru Kumpanjije, a bile su pioniri klapskog pjevanja na našim prostorima, a posebice klapa Žetalice koja je bila prva ženska klapa na području Dalmacije. Od 1992. godine Smotra nastupa u okviru programa Blatskog ljeta, svakog 15. kolovoza, na kraju samog programa manifestacije Blatskog ljeta.

Punih 51 godinu, Viteško udruženja Kumpanjija organizira smotru, zahvaljujući stotinama svojih članova, istinskim zaljubljenicima u Blato, blatski folklor, njegove običaje i posebnosti. Generacije mladih kumpanjola, tancarica, pjevača uspjeli su u naumu da kroz ples i pjesmu istinski dočaraju Blato njegovim posjetiteljima, te na takav način podijelu sliku o Blatu diljem svijeta.

Smotra blatskog folklora danas je jedna od najstarijih manifestacija folklora u Hrvatskoj, postigla je svoj cilj očuvanja i prezentiranja blatskog folklora u njegovoj cijelosti. Spomenik je svakog kumpanjola, svake tancarice i pjevača, kojeg su satkali u blago punog kolorita, pokreta, drame, osjećaja i ponosa. Spomenik je jednog čovjeka kojeg se jedino sjećamo u Kumpanjiji, dr. Franka Cetinića Tale, čovjeka koji je svojim radom, požrtvovnošću, samozatajnošću, ostavio Blatu njegov identitet, njegov simbol, njegovu budućnost, Njegovu Kumpanjiju i Smotru.

*** Srebrni grb Općine Blato- pojedinačno priznanje
Jeleni Šeparović kao pojedinačno priznanje za humano djelo,
te promociju i doprinos ugledu Blata**

Obrazloženje:

Jelena Šeparović rođena je 1985. godine u Blatu, udata je i majka Franka, Luke i Roka. Osnovnu i srednju školu završila je u Blatu. Upisuje Pedagoški fakultet u Zadru, gdje i završava studij za odgojitelje predškolske djece. Po završetku studija vraća se u Blato i zapošljava u Dječjem vrtiću Blato, gdje i danas radi. Jelena je vrlo aktivna u kulturnom i društvenom životu Blata – od srednjoškolskih dana pa sve do danas aktivna je članica VU Kumpanjija, a od osnivanja i članica Zajednice žena Katarina Zrinska Blato. Kao majka i odgajateljica u dječjem vrtiću svoje djelovanje prvenstveno je usmjerila na dobrobit djece, za koje i sama ističe da su najveće bogatstvo.

2006-e godine Jelena se odazvala akciji koju je u Blatu, u suradnji sa Dobrovoljnim darivateljima krvi Blato, provela Zaklada Ana Rukavina. Iskazujući svoj obiteljski odgoj i cijeneći vrijednost ljudskog života, dala je uzorak krvi. Sedam godina kasnije primila je poziv iz Zaklade koji ju je službeno obavijestio da su njene matične stanice pogodne za doniranje nepoznatoj osobi u dalekoj, stranoj zemlji. Ne dvojeći ni trenutka, odazvala se pozivu. Nije razmišljala o mogućem riziku za vlastito zdravlje, o putovanjima zbog pretraga koje slijede, na bol i neugodnost koje je čekaju. Ostavljajući kod kuće supruga sa troje malene djece, mislila je samo o teško bolesnoj osobi kojoj su njene matične stanice posljednja nada za život. U kolovozu 2013. godine postala je donorom matičnih stanica, a u veljači ove godine Jelena je, za učinjeno djelo, dobila i nagradu Ponos Hrvatske.

Dala je dio sebe nekome koga ne zna i vjerojatno neće upoznati- spasila je jedan ljudski život! Promičući ljudski život kao najveću vrijednost, ovim nesebičnim činom inspirirala je mnoge mlade ljudi da i sami postanu potencijalni donori. Jelena je sve nas Blaćane učinila ponosnima, a svojom samozatajnošću i skromnošću osvojila je srca i diljem Hrvatske.

*** Srebrni grb Općine Blato- skupno priznanje
Šahovskom klubu „Blato“ kao izraz zahvalnosti i priznanja blatskim šahistima
na postignutim rezultatima i poticaj za daljnji rad na popularizaciji šaha**

Obrazloženje:

Iako počeci organiziranog igranja šaha na području Općine Blato datiraju od šezdesetih godina prošlog stoljeća, kada su organizirane šahovske simultanke sa velemaistorima Bojanom Kurajicom i Vladom Kovačevićem 1. osnivačka skupština kluba održana je 03. rujna 1980. godine na kojoj je donesen Statut, te izabrano vodstvo kluba. Predsjednik je bio Ivan Tatković, a tajnik Duško Ostoja. To je bio period najveće popularnosti šaha u Blatu, kada je u klubu djelovalo oko 100 članova kroz razne sekcije. Organizirano je niz šahovskih turnira povodom proslave tadašnjih državnih blagdana, te je uređen je i opremljen prostor šahovskog kluba sa šahovskim stolovima, garniturama i satovima. Nakon završetka Domovinskog rata 1996. godine ponovno se aktivira djelovanje kluba, te smo registrirani pri Hrvatskom šahovskom savezu. Godišnje se redovno organiziraju 3 šahovska turnira na lokalnom nivou tijekom zabavno kulturnih manifestacija „Tjedan Blata“; „Blatsko ljeto“ i „Božićno-novogodišnji Blagdani“. Nabavljene su nove šahovske garniture sa satovima i demonstracijska magnetska ploča. Nekoliko puta je organizirana simultanka sa

poznatim hrvatskim velemajstorima i međunarodnim majstorima, kao što su Vlado Kovačević, Krunoslav Hulak i Srđan Šale, kako bi se doprinjelo daljnjoj popularizaciji šaha na ovim prostorima. Posebna pažnja se poklanja radu sa mlađim kategorijama kroz rad šahovske sekcije. Ista djeluje već 20 godina i sa šahovskom vještinom upoznato je 100-ak kadeta i kadetkinja. 2007. godine naši kadeti brane boje Hrvatske sudjelujući na svjetskim igama otoka za mlade na Korzici i zauzimaju 4. mjesto. U mlađim uzrastima nastupamo redovito na pojedinačnim prvenstvima Hrvatske, pa je tako 2011. godine u Rabu Marina Sardelić postala kadetska prvakinja Hrvatske u uzrastu do 11 godina. Zbog tako uspješnog rezultata izborila je nastup na europskom i svjetskom šahovskom prvenstvu za mlade u Gruziji i Sloveniji.

Naši mladi šahisti redovito nastupaju za Osnovnu školu „Blato“, te su dvadesetak puta bili županijski prvaci, dva puta regionalni prvaci, a 4 puta su izborili nastup na državnom natjecanju. U Šahovskom klubu „Blato“ danas je aktivno 30 članova.